

Treball de Fi de Grau

Títol Autoria

Alba Costa Dilmé

"Perquè": Procés de creació d'un curtmetratge d'animació per la conscienciació sobre els TCA.

Professorat tutor

Hilari Pujol

Grau

Comunicació Audiovisual	☒
Periodisme	☐
Publicitat i Relacions Públiques	☐
Comunicació Interactiva	☐
Comunicació de les Organitzacions	☐

Tipus de TFG

Projecte	☒
Recerca	☐

Data

1 de juny de 2023

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:	"Perquè": Procés de creació d'un curtmetratge d'animació per la conscienciació sobre els TCA.																	
Castellà:	"Perquè": Proceso de creación de un cortometraje de animación para la concienciación sobre los TCA.																	
Anglès:	"Perquè": Process of creating an animated short film for ED awareness.																	
Autoria:	Alba Costa Dilmé																	
Professorat tutor:	Hilari Pujol																	
Curs:	2022/23	Grau:	<table border="1"> <tr> <td>Comunicació Audiovisual</td> <td>X</td> <td>☐</td> </tr> <tr> <td>Periodisme</td> <td></td> <td>☐</td> </tr> <tr> <td>Publicitat i Relacions Públiques</td> <td></td> <td>☐</td> </tr> <tr> <td>Comunicació Interactiva</td> <td></td> <td>☐</td> </tr> <tr> <td>Comunicació de les Organitzacions</td> <td></td> <td>☐</td> </tr> </table>	Comunicació Audiovisual	X	☐	Periodisme		☐	Publicitat i Relacions Públiques		☐	Comunicació Interactiva		☐	Comunicació de les Organitzacions		☐
Comunicació Audiovisual	X	☐																
Periodisme		☐																
Publicitat i Relacions Públiques		☐																
Comunicació Interactiva		☐																
Comunicació de les Organitzacions		☐																

Paraules clau (mínim 3)

Català:	Trastorns de la Conducta Alimentària (TCA), Anorèxia, Animació, Rotoscòpia, Salut Mental, Producció, Curtmetratge.
Castellà:	Trastornos de la Conducta Alimentaria (TCA), Anorexia, Animación, Rotoscopia, Salud Mental, Producción, Cortometraje.
Anglès:	Eating Disorders (ED), Anorexia, Animation, Rotoscopy, Mental Health, Production, Short film.

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:	Aquest projecte se centra en el procés de creació d'un curtmetratge d'animació 2D en rotoscòpia titulat "Perquè", amb la temàtica principal emmarcada als trastorns de la conducta alimentària; la història mostra les vivències de l'Elia durant tota la seva vida patint anorèxia nerviosa. El projecte compta amb tota la documentació necessària en el procés de preproducció i planificació del projecte, perquè aquests puguin ser utilitzats per la posterior producció i animació del curtmetratge.
Castellà:	Este proyecto se centra en el proceso de creación de un cortometraje de animación 2D en rotoscopia titulado "Perquè", con la temática principal enmarcada en los trastornos de la conducta alimentaria; la historia muestra las vivencias de Elia durante toda su vida sufriendo anorexia nerviosa. El proyecto cuenta con toda la documentación necesaria en el proceso de preproducción y planificación del proyecto, para que éstos puedan ser utilizados para la posterior producción y animación del cortometraje.
Anglès:	This project focuses on the process of creating a 2D animated short film in rotoscoping entitled "Perquè", with the main theme framed around eating disorders; the story shows Elia's experiences throughout her life struggling with anorexia nervosa. The project has all the necessary documentation in the pre-production and planning process of the project, so that these can be used for the subsequent production and animation of the short film.

PERQUÈ

ALBA COSTA
TREBALL DE FINAL DE GRAU
2022 - 2023

ÍNDEX

Introducció.	6
Presentació.	6
Objectius.	7
Estructura.	8
Conceptualització del projecte.	10
Context clínic.	10
Concepte: Què són els TCA?	10
Senyals d'alerta.	11
Epidemiologia: la magnitud del problema.	12
Etiopatogènia dels TCA i factors de risc.	14
Classificació.	15
Anorèxia nerviosa (AN):	15
Concepte.	15
Característiques.	16
Senyals d'alerta.	17
Criteris de diagnòstic.	17
Subtipus restrictiu i purgatiu.	19
Causes.	22
Conseqüències.	24
Curs i pronòstic.	25
Tractament.	26
Antecedents en el mercat audiovisual.	29
Mercat audiovisual.	42
Canvi en el consum.	42
L'auge de la indústria de l'animació.	43
Canvi en el contingut.	44
Cadenes públiques.	45
Presentació formal del projecte.	48
Conceptualització de la idea.	48
Origen.	48
Descripció del projecte.	48
Fitxa tècnica.	49
Aspectes tècnics.	49
Tagline, logline i storyline.	51
Sinopsis.	51
Estructura.	52
Referències en escenes.	54

Referents.	60
Narratius.	60
Estètics.	67
Metodologia.	71
Tècnica.	71
Rotoscòpia.	72
Materials.	73
Preproducció.	74
Moodboard i proposta visual.	74
Bíblia.	75
Guió literari.	78
Disseny de personatges.	97
L'Èlia.	97
L'Ana.	102
La Rita.	106
El Manolo.	110
Disseny dels entorns.	114
Casa de l'Èlia.	114
L'escola.	115
Altres espais rellevants.	116
Storyboard.	119
Guió escaleta.	133
Pla de producció.	140
Pla de promoció.	143
BSO i música.	144
Pressupost.	145
Conclusions.	147
Bibliografia.	149
Annexes.	154

Introducció.

Presentació.

“Perquè” és un projecte audiovisual d’animació destinat a la desestigmatització i a l’ensenyament d’una greu problemàtica molt present en la nostra societat: els trastorns de la conducta alimentària (TCA). Aquesta psicopatologia porta afectant a infants, joves i adults d’ambdós sexes des de fa milers d’anys, i, malauradament, segueix sent una psicopatologia molt present en la nostra societat.

Aquest projecte se centra en la realització i producció d’un curtmetratge de ficció animada, no sense, anteriorment, haver tingut una clara comprensió d’aquesta psicopatologia per no caure en l’estigmatització. El nom del curtmetratge, que és el mateix del projecte, fa referència a l’explicació del perquè es pateix la malaltia, al “perquè em passa a mi”, al “perquè n’és tan difícil de sortir-ne”, ... i una gran llista de perquè.

“Perquè” és una carta que arreplega tots els sentiments i emocions que engloba als patidors dels TCA, tant als principals com als secundaris, tant a aquella persona que ho pateix com a la gent que l’envolta. És una petita mostra per explicar, de manera clara i visual, el patiment de la malaltia per a aquells que no ho acaben de comprendre.

Aquest Treball de Fi de Grau (TFG) de Comunicació Audiovisual és una segona part i una evolució del meu Treball de Recerca (TDR) realitzat a Batxillerat, el qual s’enfoca a com es tracta a la gran pantalla els trastorns de la conducta alimentària. En aquest nou projecte, ens centrarem, doncs, en la producció d’un curtmetratge animat que ressegueixi i faci justícia a la clara estigmatització que se n’ha fet al món del cinema.

Personalment, he crescut tota la meua vida lligada al món del sèptim art i, crec que hi ha hagut una gran mancança de produccions on es parlés, de manera clara, sobre la salut i els trastorns mentals. Concretament, tinc predilecció pels trastorns de la conducta alimentària i, les poques vegades que he vist una producció on es tractessin,

m'ha envaït un sentiment de ràbia i neguit, ja que es mostraven sempre les tres mateixes característiques: dona prima que es nega a menjar perquè es veu grassa, sense aprofundir en el problema. Aquest perfil i característiques són només la punta de l'iceberg, però aquest és molt més profund i fosc.

Amb aquest projecte pretenc mostrar un nou punt de vista en la producció d'una peça audiovisual que tracti també la temàtica dels TCAs. El principal propòsit és presentar una visió introspectiva i centrar-me en les emocions i el patiment del malalt, allunyant-me del mode expositor que acostumem a veure en produccions ja realitzades, ja siguin a mode de documental com en ficció. Considero que aquest canvi de visió és el principal punt fort del meu projecte, com l'estil visual d'esquetx que té, que aporta simplicitat i claredat per fer més efectiu que el públic pugui arribar a empatitzar de la manera més eficient possible.

Així doncs, aquest projecte m'ha servit com una gran oportunitat per hibridar les meves tres grans passions: el món de la salut, el guionatge i l'animació. Considero aquest projecte com un repte, tant personal com professional, ja que pretenc fer justícia i donar la meua pròpia visió sobre aquesta malaltia i, d'altra banda, és una gran oportunitat per aprendre i millorar.

Objectius.

La realització d'aquest projecte comporta dues parts molt diferenciades, però igual d'essencials: la recerca sobre la problemàtica de la malaltia i la producció d'una peça animada.

Per una banda, el meu principal objectiu és adquirir un coneixement sobre la malaltia, tant saber-ne exactament el què és, saber també el que no és, la diferent tipologia de TCA i les seves simptomatologies. Pretenc, doncs també fer una extensió del treball de recerca realitzat a Batxillerat i aprofundir en la simptomatologia i en el dia a dia dels malalts. Per comprendre de primera mà el comportament dels pacients, pretenc

poder parlar amb diversos experts i també amb gent del cercle proper del malalt per poder tenir una visió d'una persona externa però igualment patidora de la malaltia.

D'altra banda, un cop recopilada la informació de caràcter clínic, el principal objectiu és seguir el procés de treball d'una productora d'animació en la realització d'un curtmetratge de ficció, passant per preproducció, producció i postproducció. Tot i que una productora compta amb un equip de treball, en el meu cas en ser una producció pròpia, soc la responsable de totes les tasques, des de la idealització fins a la distribució del projecte; això resulta una gran oportunitat per aprendre íntegrament de cada fase de la producció.

Estructura.

Aquest projecte consta de dos apartats diferenciats: l'aspecte clínic i l'apartat d'animació. Trobo essencial que, per elaborar el projecte d'un curtmetratge animat que tracti de la manera correcta aquesta psicopatologia, cal que hi hagi una investigació prèvia per saber què són els trastorns de la conducta alimentària.

Així doncs, el treball s'inicia amb una contextualització del trastorn des d'un caire clínic, fent èmfasi a la simptomatologia i comportament dels pacients. Un cop entès aquest aspecte, cal saber què s'ha fet dins el mercat audiovisual els anteriors anys i analitzar les produccions cinematogràfiques que tracten aquesta malaltia; tant en ficció com en documental, en llargmetratge o en curtmetratge. D'altra banda, també cal fer una anàlisi de l'actual mercat audiovisual de les mateixes característiques que aquest projecte.

Un cop acabada la contextualització en el que es basa el projecte "*Perquè*", ja ens endinsem en la seva elaboració i en la presentació formal del projecte de manera professional. Iniciem amb la ideació, tant la conceptualització de la idea, com els seus referents, tant literaris com estètics, i amb l'explicació de la tècnica i materials que s'utilitza per crear el curtmetratge d'animació.

Un cop plantejada la idea, és pertinent establir un pressupost per després procedir amb l'elaboració del producte; cal tenir clar si el projecte és o no és factible de fer.

Seguidament, s'inicia la producció del curtmetratge animat amb la primera fase: la pre-producció. En aquesta fase es troba tant la Bíblia, com tota la documentació tant narrativa com visual del projecte: el moodboard i la proposta visual, el guió literari, l'storyboard, la fitxa i el disseny de personatges, els dissenys dels entorns i escenaris, ... i la tècnica de realització. La segona fase ja pertoca al plantejament de la producció de l'animació, no només a nivell visual, sinó també sonor.

Un cop finalitzat la producció del curtmetratge i tenint el producte final, s'ha de fer un pla de promoció per difondre la peça com un producte, investigant el mercat on podria ser d'interès.

El projecte finalitza amb unes conclusions on es fa un repàs del treball realitzat i una anàlisi dels objectius complerts i no complerts, tot incloent altres aspectes i entrebancs que s'han tingut durant el treball.

Conceptualització del projecte.

Context clínic.

Per iniciar aquest projecte, és essencial conèixer en profunditat de què tracta, entendre del que estem exposant, així doncs, cal fer una investigació clínica dels trastorns de la conducta alimentària. Investigar en aquesta psicopatologia és molt complex, ja que es pot parlar de mil aspectes diversos, és per això que, en aquest projecte, se'n farà una breu explicació.

Un dels principals objectius d'aquest treball és desestigmatitzar la malaltia, per tant, crec que és de vital importància fer una profunda investigació clínica i psicològica. Tot i això, a continuació s'hi exposarà la informació essencial per poder conformar la història de l'Èlia i el projecte; la protagonista pateix anorèxia nerviosa i, per tant, la recerca se centrarà en aquest tipus de trastorn de la conducta alimentària.

Concepte: Què són els TCA?

L'Associació contra l'Anorèxia i la Bulímia (ACAB) defineix els trastorns de la conducta alimentària o TCA com “trastorns mentals caracteritzats per un comportament patològic davant la ingesta alimentària i una obsessió pel control de pes”. Aquesta associació sense ànim de lucre, creada l'any 1992 i impulsada per familiars i especialistes de l'Hospital Clínic de Barcelona, té l'objectiu d'ajudar i acompanyar a les persones afectades per un TCA, i d'alertar a la societat sobre les conseqüències i riscos sanitaris i socials d'aquests, alhora que també duen a terme diverses activitats de prevenció (estudis, informes i formació).

Els TCA estan definits com a concepte en el diccionari, però segons el Canal Salut, la web oficial de la Generalitat de Catalunya centrada en l'àmbit de la salut, constitueixen un grup de trastorns mentals que es caracteritzen per conductes o pensaments alterats sobre l'alimentació, el pes o la figura. (Canal Salut, 2023)

Aquestes psicopatologies són causades per fets considerats de risc, que poden estar presents en persones sanes o en persones que pateixen altres malalties; afecten majoritàriament a infants, joves i cada vegada més, els adults. Actualment, afecten un 10% de la població adolescent del nostre país, i aproximadament un 5% d'aquest es tracta de casos greus. És cert que aquest tipus de trastorn el pateixen majoritàriament joves, és una etapa de canvis, tant físics com psíquics, on l'individu està constantment exposat a les crítiques de la societat. Avui dia la societat acostuma a menystenir o fins i tot marginar a aquelles persones que no segueixen el model de bellesa establert (un cos prim i esvelt) simplement per ser diferent. Degut això, les persones es veuen afectades, i poden arribar a obsessionar-se, i finament derivar a un trastorn de la conducta alimentària. (Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia, 2019)

El trastorn és causat per una obsessió per l'aspecte físic i per controlar el pes amb mesures que perjudiquen la salut. Tenen greus conseqüències nutricionals, biològiques, psicològiques i socials, afecten el comportament del malalt de manera que la seva salut, la qualitat de vida i el seu dia a dia es veu alterat negativament. En casos extrems, els TCA poden causar fins i tot la mort, ja sigui per la mateixa malaltia, per malalties derivades d'aquesta o per suïcidi. (Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia, 2019)

Senyals d'alerta.

Tot i que no confirmen la malaltia, els senyals d'alarma són certs comportaments que poden estar relacionats amb la possible existència d'un trastorn de la conducta alimentària; aquests no són criteris de diagnòstic, per diagnosticar-la és imprescindible que la persona que sembla patir-ho sigui avaluada per professionals de la salut mental. (Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia, 2019)

Tanmateix, aquests senyals poden informar-nos sobre la presència de la malaltia i, si es comencen a detectar, és recomanable consultar a un equip de professionals.

- **En relació amb l'alimentació:** amagar menjar o tirar-lo, evitar àpats en companyia, augment de la freqüència i durada en el lavabo, tancar-se al lavabo

després de cada àpat, sentiment de culpa per haver menjat, estat de preocupació constant pel menjar, interès excessiu per receptes de cuina, seguiment constant i injustificat de dietes restrictives, ...

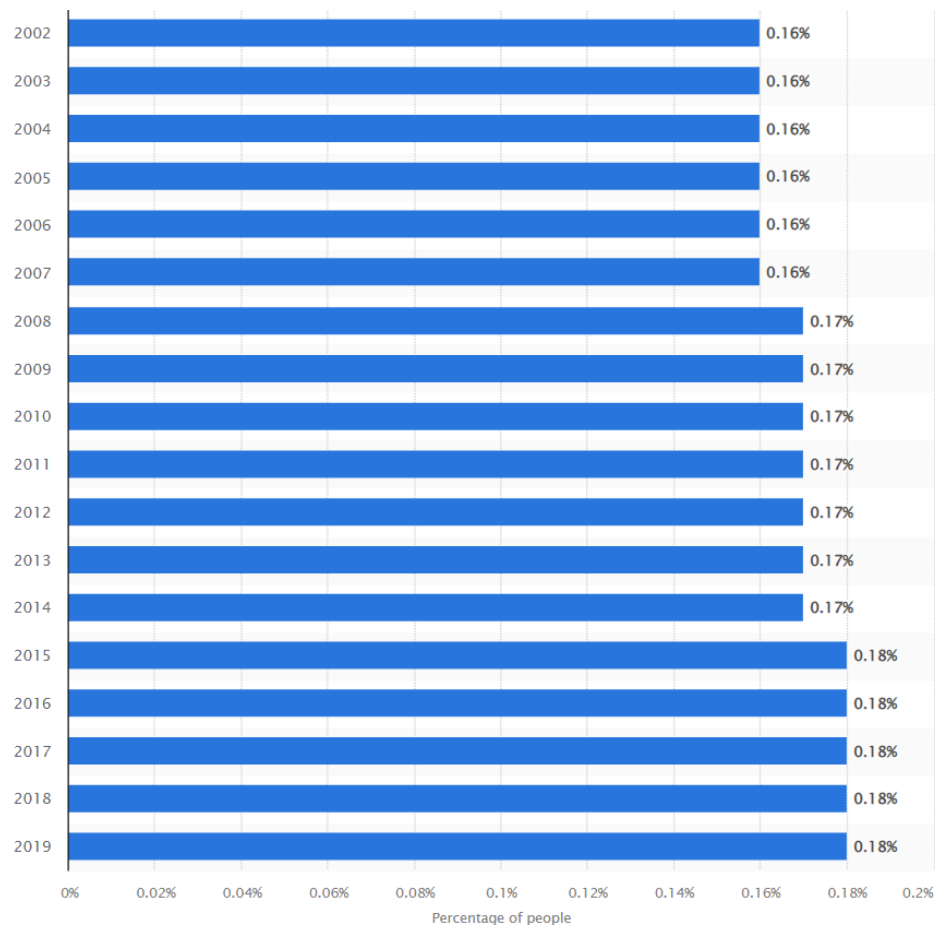
- **En relació amb el pes:** pèrdua de pes injustificada, consum excessiu de laxants i diürètics, amenorrea, por exagerada al sobrepès, practicar esport físic de forma compulsiva, ...
- **En relació amb la imatge corporal:** percepció distorsionada de la imatge corporal, intents per amagar la silueta amb l'ús de roba ample i gran, ...
- **En relació amb el comportament:** alteració en el rendiment acadèmic o laboral, aïllament progressiu, augment de la irritabilitat i de l'agressivitat, comportaments manipulatius i ús de mentides, augment de símptomes depressius i d'ansietat, ...

(Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia, 2019)

Epidemiologia: la magnitud del problema.

És difícil concretar les dades del nombre de persones que han lluitat i que lluiten contra un trastorn de la conducta alimentària, ja que molts d'ells no busquen tractament o mai han rebut un diagnòstic concret, per no acceptació de la malaltia, per desconeixement, ...

S'ha notat un augment de la incidència dels TCA en els últims anys, tal com podem comprovar en la gràfica d'*Stadista*, el percentatge de població que ha patit un TCA arreu del món ha augmentat des de les últimes dècades. (John Elfein, 2022)

Gràfica 1: Percentatge de població mundial que ha patit un TCA des del 2002 fins al 2019.

Es tracta d'un quadre que afecta més al gènere femení que al masculí (10:1); segons la doctora Valera de la *Sociedad Española de Médicos Generales y de Familia*, és dues vegades i mitja més freqüent en dones, sent a Espanya un 4,1% a 6,4% en dones entre 12 i 21 anys, i de 0,3% en homes. (Francisco, O.S., 2018); Certs estudis especifiquen que hi ha una major prevalença en dones joves, en l'anorèxia nerviosa amb un 0,1-2 %, en la bulímia nerviosa un 0,37-2,98 % i en els trastorns per afartament un 0,62-4,45 %. (Arija Val, V., Santi Cano, M. J., Novalbos Ruiz, J. P., Canals, J., & Rodríguez Martín, A., 2022)

D'altra banda, també podem comprovar que Amèrica és el continent on més lluites hi ha contra els TCA, amb un 4,6%; Europa compta amb un 2,2% i el continent asiàtic

amb un 3,5%. (Arija Val, V., Santi Cano, M. J., Novalbos Ruiz, J. P., Canals, J., & Rodríguez Martín, A., 2022)

Sí que és cert, però, que els TCA acostumen a coexistir amb altres trastorns mentals, la comorbiditat és elevada amb altres problemes psiquiàtrics com la depressió, l'ansietat, el dèficit d'atenció i hiperactivitat, el trastorn obsessivocompulsiu i el trastorn de personalitat.

Etiopatogènia dels TCA i factors de risc.

Els TCA tenen un origen multifactorial, és a dir, poden ser causats per diversos factors, hi intervenen sobretot dificultats en l'àmbit emocional, en autoestima, ... són molt més importants els factors socioculturals i els psicològics que no pas els neurobiològics.

Cada persona posseeix diferents característiques i es pot haver vist afectada per diversos factors, els quals segons investigacions els podem classificar en:

- **Factors socioculturals:** Model de bellesa imperant - l'actual model de bellesa se centra en un model estètic i prim, pressió social respecte la imatge, crítiques i burles relacionades amb el físic, sistema de talles actual, existència de pàgines web que fan apologia del trastorn - blogs pro-TCA - , determinades situacions laborals: models, esportistes com la gimnàstica rítmica o la natació, professions on l'aspecte físic o el contacte amb el públic sigui important.
- **Factors individuals:** Certs trets de la personalitat com una autoexigència molt elevada, perfeccionisme obsessiu, necessitat de control i rigidesa cognitiva, valoració excessiva del rendiment escolar, timidesa i retraïment social, personalitat i / o trastorn obsessivocompulsiu, realització de dietes, trastorn d'ansietat i / o fòbia social, experiència traumàtica en la infància o en l'adolescència, crítiques respecte al físic, hàbits alimentaris inusuals durant la infància o l'adolescència, valoració negativa i insatisfactòria d'un mateix,

imatge corporal distorsionada i negativa, l'adolescència - etapa vital amb major risc de desenvolupar un TCA.

- **Factors familiars:** Ambient familiar desestructurat (ex: alcoholisme en els progenitors), ambient familiar sobreprotector (ex: trastorn afectiu en els progenitors, on la dinàmica familiar és molt rígida i controladora), experiències vitals estressants on els canvis traumàtics en l'estructura familiar poden influir en el desenvolupament d'un TCA (ex: mort d'un membre de la família).
- **Factors biològics-genètics:** Poc pes, obesitat premòrbida per sota dels 30 anys, predisposició genètica - el risc de patir un TCA augmenta si hi ha antecedents familiars -, sexe femení - 9 de cada 10 casos són dones -, sistemes de neurotransmissió deficitaris, ...

(Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia, 2019)

Classificació.

Segons el *Manual Diagnòstic i Estadístic de les Malalties Mentals de l'Associació Americana de Psiquiatria* (DSM-5), podem classificar els TCA en: anorèxia nerviosa (AN), bulímia nerviosa (BN), trastorn per afartament, trastorn de la conducta alimentària no especificat, PICA, trastorn per rumiació, trastorn per evitació i restricció d'aliments. Tot i això, comptem amb nous diagnòstics amb els que cal comptar: la vigorèxia, l'ortorèxia, la diabulímia i l'obesitat.

Cada trastorn esmentat compte amb un gran quadre clínic i característiques pròpies, però, en aquest projecte ens centrarem en l'explicació de l'anorèxia nerviosa i els seus punts destacables i necessaris per tirar endavant amb l'estudi.

Anorèxia nerviosa (AN):

Concepte.

L'anorèxia nerviosa (AN) és un trastorn de la conducta alimentària que està caracteritzat pel desig de mantenir el pes corporal més baix possible i s'atorga gran importància al control del seu pes i de l'estat físic fins al punt d'interferir amb la vida diària.

La definició d'anorèxia nerviosa no seria correcta si la denominéssim com a manca d'apetit, ja que les persones amb aquest trastorn, anomenades anorèctics, sí que pateixen gana, però és el pànic a la pèrdua de control i a guanyar pes i menjar el que fa que no s'alimentin.

Característiques.

L'anorèxia nerviosa està caracteritzada per patir una pèrdua de pes greu a base d'una dieta restrictiva, l'anorèctic restringeix i redueix la seva ingesta nutricional que pot ser causada per una restricció alimentària acompanyada d'exercici físic intens o bé per autoprovocar-se el vòmit i abusant de l'ús de diürètics o laxants.

El pacient que ho pateix, té una por intensa a guanyar pes i / o a convertir-se en obès, això ve acompanyat d'una excessiva preocupació pel pes i la seva figura i la greu alteració de la percepció d'aquesta, pateix una deformació de l'esquema corporal on es veuen excessivament grassos. Així doncs, presenten conductes d'evitació cap al menjar amb accions compensatòries per contrarestar el que ingereixen. (Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia, 2019)

Un dels primers símptomes físics que apareixen és l'amenorrea, de mínim durant 3 cicles, en les dones i la hipercolesterolèmia. Entre altres símptomes físics cal destacar l'insomni, la fatiga, la sequedat de la pell, marejos, restrenyiment, baixa tolerància al fred, ... tot i que també cal incloure símptomes en la conducta i emocionals com la

depressió, el mal humor, la irritabilitat, esquivar els àpats, ... (Dr. Maria José Serralta, 2015)

Aquest trastorn es caracteritza pel control i es tendeix a negar l'existència de la malaltia, sobretot en les seves fases inicials. (Dr. Maria José Serralta, 2015)

Senyals d'alerta.

Concretament, en l'anorèxia nerviosa s'hi poden detectar certs comportaments i característiques que poden ajudar a detectar la malaltia, alguns d'aquests són: una obsessió pel pes, preocupació excessiva per la figura, la dieta i el pes, una pèrdua de pes important en un curt període de temps, progressiva restricció alimentària, canvi d'hàbits alimentaris, compra i consum de productes per aprimar-se, rituals estranys amb els aliments (ex: trossejar molt el menjar), pràctica d'exercici físic excessiu, càlcul excessiu de calories dels aliments, llençar o mentir sobre els àpats, preocupació excessiva pels estudis, comentaris despectius sobre el propi cos, inquietud, canvis d'humor, aïllament social, alteracions físiques com pèrdua de cabell, sensació constant de fred, restrenyiment, ... (Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia, 2019)

Criteris de diagnòstic.

Per establir un diagnòstic d'anorèxia nerviosa és necessari que la persona compleixi una sèrie de criteris en relació amb la simptomatologia que presenta. El DSM - V (*Manual de Diagnòstic i Estadístic dels Trastorns Mentals de l'Associació Psiquiàtrica Americana*) i el DSM - IV - TR, una versió condensada de la informació diagnòstica, compten amb un quadre clínic pel diagnòstic de l'anorèxia nerviosa:

- **Criteri I:** En el DSM - V s'especifica la presència d'una "restricció de la ingesta energètica en relació con las necesidades, que conduce a un peso corporal significativamente bajo con relación a la edad, el sexo, el curso del desarrollo y la salud física. Peso significativamente bajo se define como un peso que es inferior al mínimo normal o, en niños y adolescentes, inferior al mínimo esperado". Tot i això, la nova versió fa referència a un "rechazo a mantener el peso corporal igual o por encima

del valor mínimo normal considerando la edad y la talla (p. ej., pérdida de peso que da lugar a un peso inferior al 85 % del esperable, o fracaso en conseguir el aumento de peso normal durante el período de crecimiento, dando como resultado un peso corporal inferior al 85 % del peso esperable)". Amb aquesta especificació, clarament s'indica la necessitat que existeixi una conducta de restricció en la dieta, incloent-hi l'aspecte cognitiu - emocional del rebuig a mantenir un pes normal (IMC 18,5 - 24,5). (Robin Rica Mora, 2014)

- **Criteri II:** En el DSM - IV - TR s'indica la presència d'una "miedo intenso a ganar peso o convertirse en obeso, incluso estando por debajo del peso normal"; en el DSM - V es maritza amb "comportamiento persistente que interfiere en el aumento de peso, incluso con un peso significativamente bajo". On, altra vegada, es recalca l'aspecte conductual. (Robin Rica Mora, 2014)

- **Criteri III:** Relacionat amb la distorsió de la imatge corporal, en el DSM - V s'especifica amb una "alteración en la forma en que uno mismo percibe su propio peso o constitución, influencia impropia del peso o la constitución corporal en la autoevaluación, o falta persistente de reconocimiento de la gravedad del peso corporal bajo actual". (Robin Rica Mora, 2014)

- **Criteri IV:** La presència d'amenorrea. Aquest criteri de diagnòstic, però, està present en antigues edicions del DSM - V, però aquest ha sigut suprimit com a criteri essencial pel diagnòstic, ja que deixa de banda la possibilitat de diagnosticar a homes. Tot i això, continua incloent-se com a símptoma important.

- **Estats de Remissió i Gravat:** Aquest apartat s'inclou nou en el DSM - V respecte al DSM - IV - TR.

La Remissió Parcial fa referència a l'incompliment durant un període continuat (no s'especifica la quantitat de temps) del primer criteri (baix pes corporal), però complint-se els dos següents criteris. Per tant, la Remissió Parcial està exclusivament centrada en l'increment del pes corporal.

D'altra banda, la Remissió Total fa referència a l'absència total del compliment dels criteris de diagnòstic durant el període indefinit de temps després d'haver-los complert tots.

El criteri de gravetat es basa en l'IMC, és a dir, l'Índex de Massa Corporal de la persona; s'utilitza els límits de la primesa de l'OMS per establir un quadre lleu (IMC igual o inferior a 17) o a un quadre extrem (IMC inferior a 15). (Robin Rica Mora, 2014)

Subtipus restrictiu i purgatiu.

Aquest TCA consta de dos subtipus:

1. Anorèxia nerviosa restrictiva:

El DSM - V, especifica que el tipus restrictiu es pot diagnosticar quan, durant els últims tres mesos no s'ha tingut episodis recorrents d'afartaments o purgues i que la pèrdua de pes és causada per la dieta, el dejú i / o l'exercici físic intens. (Laura Rodríguez Santos, 2016)

2. Anorèxia nerviosa purgativa:

El DSM - V caracteritza el subtipus purgatiu per tenir episodis recorrents d'afartaments o purgues (vòmit autoprovocat / utilització incorrecta de laxants, diürètics o ènemes) en els últims tres mesos. (Laura Rodríguez Santos, 2016)

Un episodi per afartament es caracteritza per una ingesta, en un període determinat, d'una quantitat d'aliments que és clarament superior al que la majoria de les persones ingeririen en un període similar en circumstàncies similars, a més a més d'una sensació de falta de control sobre el que s'ingereix durant l'episodi.
(Laura Rodríguez Santos, 2016)

Els dos grups comparteixen la majoria d'objectius: estar prim, baixar de pes, reduir la mida i mantenir una silueta determinada. Si els comparem, observem que el perfil d'anorèctic restrictiu mostra major aïllament social, té més símptomes d'ansietat i més dificultats en les relacions sexuals; això pot ser degut a la seva obsessió per baixar i

controlar el pes, a partir de dietes restrictives i l'excés d'exercici. Aquesta obsessió l'aïlla, i li genera ansietat, fent que no pugui gaudir el plaer amb la seva totalitat.

Per altra banda, el perfil d'anorèctic bulímic solen tenir més problemes relacionats amb l'autocontrol, com l'abús d'alcohol i drogues i cometen més conductes d'autolesió i intents de suïcidi. L'anorèctic bulímic no té suficient autocontrol en el seu cos i, tot i que segueix una dieta restrictiva, pateix d'afartaments i, posteriorment en sentir-se summament culpable, necessita compensar-ho recurrent normalment a vòmits autoinduits. Aquesta absència d'autocontrol esdevé a altres problemes, com l'abús d'alcohol i drogues; i juntament amb la gran sensació de culpabilitat, alguns anorèctics bulímics realitzen conductes d'autolesió, o en casos més extrems, recorren al suïcidi.

Els pacients amb anorèxia nerviosa purgativa acostumen a tenir una sèrie de característiques similars, tant en la seva conducta com a nivell cognitiu, algunes d'aquestes poden ser: una reducció de quantitat de menjar ingerit, l'eliminació d'aliments autoprohibits (acceptats els menjars poc calòrics i sense grasses), l'ús de laxants, pesar-se compulsivament, conductes purgatives, exercici intens després d'un àpat, mantenir converses enfocades en el menjar i la pèrdua de pes constantment, autoexigència i molta crítica cap a un mateix, tenir una actitud poc tolerant amb el cercle proper, negar la problemàtica i la fam, baixa autoestima, por extrema a pujar de pes, excessiva preocupació pel pes i la forma del cos, generar creences irracionals respecte als aliments / imatge corporal / pes i exercici, ... (V.T., 2011)

L'anorèxia nerviosa de tipus purgatiu és sovint confosa per la bulímia nerviosa. Cal entendre que es tracta de dos tipus de trastorn de la conducta alimentària diferents, tot i que comparteixen característiques i símptomes similars. La principal diferència dels dos TCA resideix en l'IMC dels pacients; en l'anorèxia de tipus purgatiu, l'IMC indica un valor inferior al considerat normal, en canvi, en la bulímia nerviosa, l'IMC té un valor que entra dins la normalitat i, fins i tot pot ser major.

Aquest tipus de trastorn pot passar més desapercebut, per falta de signes visibles. Per exemple, la persona que pateix bulímia acostuma a alimentar-se en públic i fins i tot pot portar una “dieta normal” i recórrer als afartaments per alleujar l’ansietat interna. D’altra banda, en l’anorèxia purgativa, la persona no acostuma a alimentar-se en públic i té la seva pròpia dieta.

Els tres trastorns acostumen a oscil·lar entre ells, és a dir, estan molt enllaçats, una persona que pateix bulímia nerviosa pot derivar a patir anorèxia de tipus purgatiu, ja que s’arriba a un IMC inferior al valor normal i, quan el pacient aconseguix i aprèn a controlar, deixa de tenir episodis d’afartament, cosa que derivaria a un quadre d’anorèxia de tipus restrictiu.

La diferència entre les purgues després dels episodis per afartament per la bulímia nerviosa i per l’anorèxia de tipus purgatiu, es basa en la visió i el perquè ho pateixen. Els pacients que pateixen bulímia nerviosa acostumen a recórrer a un afartament per compensar el pes, eviten el sobrepès derivat de la ingesta massiva d’aliments. D’altra banda, els pacients que pateixen anorèxia purgativa ho utilitzen com un mètode de sobre restricció, tenen una visió distorsionada de la “gran ingesta” i creuen que aquesta ha sigut desmesurada.

Les persones que pateixen anorèxia purgativa, doncs, són més propensos a patir depressió, els pacients no només conviuen amb els efectes de la inanició, sinó que també el seu cos pateix l’efecte d’una successió d’afartament seguit de purgues; de la mateixa manera que la bulímia, és característic tenir la sensació d’una pèrdua de control i de vergonya. Així doncs, és molt probable que algú que pateix anorèxia nerviosa purgativa sigui més propensa a la depressió.

Els anorèctics es caracteritzen per tenir un control excessiu, controlen meticulosament la seva ingesta d’aliments, cosa que calma la seva ansietat i a si mateixos. És per això que els pacients amb anorèxia els hi costarà més admetre que tenen un problema, que als pacients amb bulímia. Les persones amb bulímia nerviosa són

conscients que perden el control i és més capaç d'entendre que tenen un problema; els anorèctics els hi costarà molt admetre que necessiten ajuda. (V.T., 2011)

Causes.

Tot i que les causes fonamentals de l'AN continuen sense conèixer, hi ha una evidència cada vegada més gran que hi ha una sèrie de factors socioculturals i biològics que interactuen entre si contribuint a la seva presentació, en la qual participen també mecanismes psicològics menys específics i una vulnerabilitat en la personalitat.

No es pot descartar un component genètic, ja que segons diversos estudis, l'anorèxia és freqüent en germanes d'anorèxiques i afecta més al sexe femení. Des del punt de vista neurològic, es fonamenten en alteracions hormonals i en la implicació de substàncies anomenades neurotransmissors que actuen en la regulació de la fam.

Envers la personalitat, es detecten moltes persones del tipus obsessivocompulsiu. Acostumen a ser molt autoexigents i perfeccionistes, tenen una autoestima baixa, s'infravaloren en tot, per això busquen l'aprovació externa. Acostumen a ser perfils de persones introvertides, amb dependència cap als altres. La falta d'assertivitat i l'obsessió també són factors a tenir en compte.

Sempre es parla d'un factor desencadenant que fa que el pacient tingui una actitud amb els aliments anòmla. Aquest factor pot ser l'inici d'una dieta restrictiva recomanada pel metge o per algun familiar. D'aquest mode, es comença a controlar tot el que es menja, les quantitats i les classes d'aliments. S'entra en una dinàmica especial envers l'alimentació que fa canviar el sentit de visió d'aquesta.

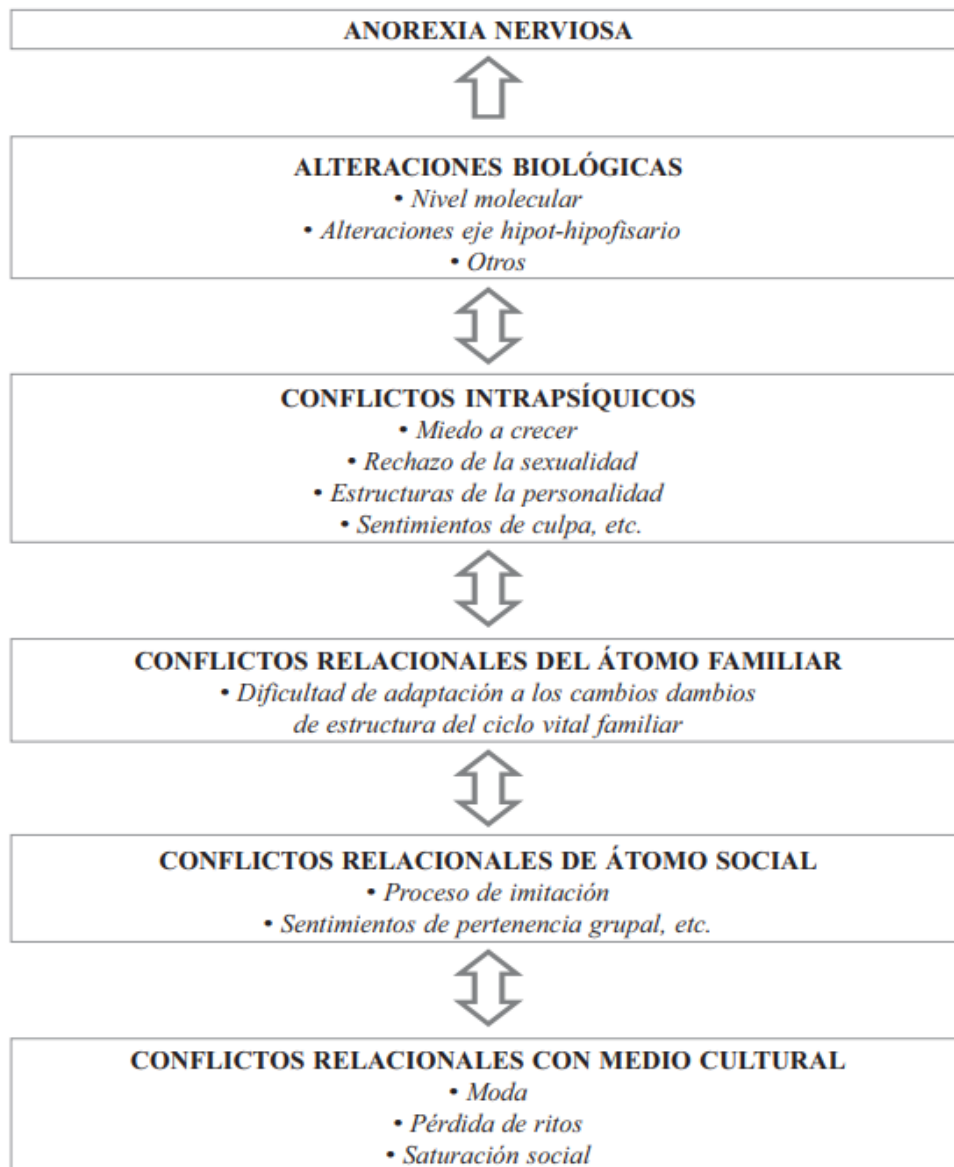
Com a factor desencadenant, també cal esmentar els canvis corporals propis de la pubertat, especialment el ràpid increment de pes o les crítiques rebudes al respecte. A alguns infants els espanta adonar-se que el seu cos es fa més gran, o que els seus òrgans sexuals creixen. D'altra banda, el pas d'infantesa a adultesa també afecta en

el càrrec i nivell de responsabilitat de cada individu, fent que la persona es negui a afrontar les responsabilitats pròpies dels adults, així que desitgen continuar mantenint el cos petit per conservar la seva infantesa i tots els privilegis d'aquesta.

Un altre possible causa, pot ser estar exposat a esdeveniments vitals importants, com el divorci dels progenitors, mort d'algun ésser estimat, algun traumatisme que hagi desfigurat l'aspecte físic ...

Després d'haver-se desencadenat l'anorèxia, hi ha certs factors que mantenen el quadre. La pròpia alimentació incompleta va perdurant el trastorn a causa de la desnutrició i va reforçant la imatge corporal negativa. Tots els trastorns emocionals que comporta la desnutrició, com l'ansietat o la depressió, potencien aquesta patologia. Si l'ambient de l'entorn en què viu l'anorèctic segueix contribuent en l'èmfasi de voler estar prim per aconseguir arribar als ideals de bellesa, continuarà mantenint i potenciant aquest TCA. Cal sumar la permanència de conflictes familiars, l'aïllament social, la falta d'altres interessos, ...

Com s'observa en el següent esquema, l'anorèxia no té un origen i una causa concreta, sinó que parlem d'un trastorn multicausal, on participen alteracions biològiques, conflictes intrapsíquics, conflictes de relació amb la bombolla familiar, conflictes de relació en l'àmbit social o, fins i tot, la cultura també hi té un paper important.

Gràfic 2: Resum gràfic de l'origen de l'anorèxia nerviosa.

Conseqüències.

L'anorèxia nerviosa comporta una sèrie d'alteracions somàtiques i psicològiques. Moltes vegades, el diagnòstic d'aquest trastorn, és comòrbid amb altres trastorns mentals, com ja hem esmentat, sobretot amb la depressió.

Les conseqüències psicològiques acostumen a anar molt associades al trastorn depressiu i s'indiquen símptomes com diverses dificultats cognitives, la capacitat per

parar atenció, concentrar-se, prendre decisions i pensar es disminueix; alteracions de la son amb insomni o hipersòmnia; presència d'extrema fatiga, quan el pacient no té quasi energia i pateix d'un gran cansament; apareix l'abúlia i anhedonia, una pèdia d'interès i de plaer en activitats que anteriorment es gaudia fent, ...

D'altra banda, també es pateix un deterioro social, la malaltia provoca un aïllament social considerable, cosa que provoca la ruptura de relacions properes, sigui d'amistat o de relacions amoroses. Les relacions amb els professionals i amb els familiars propers també es veu afectada i s'hi provoquen múltiples conflictes constants; el món del pacient gira entorn el seu pes / imatge corporal, arriba a invertir la major part del seu temps en activitats dirigides al control del seu pes i, com a conseqüència, perd la capacitat per atendre a les seves responsabilitats socials, familiars, laborals i acadèmiques.

Aquest trastorn afecta de manera directa a la salut física del pacient. L'alteració més significativa és l'extrema primesa en que es troba el malalt; a més a més, la temperatura del pacient baixa com a conseqüència de la falta de nutrients en sang, fa que el pacient tingui leucòcits baixos i desenvolupi una anèmia. D'altra banda, la seva pressió arterial també disminueix i pateix d'hipotensió i fins i tot d'arrítmies, el pacient pot arribar a desenvolupar problemes cardíacs crònics en un futur. Molts pacients desenvolupen edemes perifèrics, sobretot en zones com les cames, els braços i mans; també els acostuma a caure molt el cabell per falta de nutrients, tenen un sistema immune molt dèbil. (B. Longo, 2020)

Curs i pronòstic.

La lluita contra aquesta psicopatologia és molt variable, ja que, fàcilment, es pot derivar a una altra tipologia de TCA; també, com parlem d'un trastorn multifactorial, poden estar relacionades altres psicopatologies no relacionades amb l'alimentació, com poden ser l'ansietat, la depressió, ... És molt comú, per exemple, que, en casos d'anorèxia nerviosa purgativa es derivi a casos de bulímia nerviosa; de fet, un 30 - 50 % dels casos evolucionen a bulímia nerviosa.

L'anorèxia nerviosa és el trastorn mental que té una taxa de mortalitat més elevada, amb un 5 - 18%. Tot i això, la recuperació és possible i un 75% dels casos es curen; definint curar-se com l'assoliment del pes normal (entre 18,5 i 24,5 en l'IMC) i l'absència d'amenorrea.

El pronòstic de l'anorèxia depèn de la rapidesa en què es diagnostiqui la psicopatologia i de la voluntat de recuperació del pacient. Gràcies a l'assistència de psicòlegs professionals, és possible resoldre completament la malaltia amb èxit. Parlem d'una psicopatologia bastant proclítica a la recaiguda, però, entre les dues tipologies d'anorèxia nerviosa, els pacients amb AN del tipus restrictiu acostumen a ser menys proclítica a la remissió. (Dr. María José Serralta, 2015)

Tractament.

El tractament per l'anorèxia nerviosa ha de ser portat per un equip especialitzat de professionals, on s'inclou metges, psiquiatres, nutricionistes, dietistes, ... tots amb experiència en els TCA. No només és necessari el seguiment d'una teràpia psicològica, sinó que també cal reeducar sobre la nutrició, és imprescindible per la recuperació.

Els principals objectius del tractament es basen a recuperar el pes i l'estat nutricional, suprimir / disminuir la por als aliments i a la recuperació del pes i corregir les alteracions de la imatge corporal. (Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia, 2019)

Un cop s'inicia el tractament, es pretén que el pacient reconegui la malaltia, sigui conscient del que li passa i incrementar la seva motivació per seguir amb el tractament. Per crear un ambient òptim pel pacient s'ha de procurar crear una aliança terapèutica i establir una bona relació entre psicòleg / equip terapèutic - pacient. Aquest pot ser costós, però un cop s'aconsegueix, el tractament s'enfoca a disminuir i / o eliminar l'ansietat del pacient respecte el seu pes i l'aliment, normalitzar la ingesta i els hàbits alimentaris, disminuir les alteracions de la imatge corporal i s'enfoca a

incrementar l'autoestima i l'estat d'ànim. D'altra banda, se centra a modificar les distorsions cognitives en relació amb l'aliment i el pes, es milloren les habilitats i relacions socials i s'eliminen les conductes compensatòries. Un cop el pacient està a punt d'arribar a la recuperació, el tractament s'enfoca, també, en prevenir recaigudes. (Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia, 2019)

Tot i això, malauradament, un gran nombre de casos necessiten hospitalització, en cas que la vida del pacient perilli, sigui per una greu desnutrició o altres complicacions mèdiques. D'altra banda, algunes clíniques estan especialitzades en el tractament de trastorns de la conducta alimentària i poden oferir un programa personalitzat, en aquestes clíniques s'hi poden aplicar programes residencials o diürns en comptes d'optar per l'hospitalització. (Mayo Clinic, 2018)

En el cas d'ingrés hospitalari, els criteris d'ingrés es basen a patir una desnutrició greu (IMC inferior a 13,5) - el principal objectiu se centra a recuperar el pes - , conjunt de complicacions somàtiques greus i una nul·la consciència de la malaltia. S'ha de controlar els signes vitals, el nivell d'hidratació i electrolits, a més a més d'altres afeccions físiques; ja en casos molt greus, s'ha de recórrer a l'alimentació amb una sonda nasogàstrica, per on es rep l'aliment a través d'un tub que es col·loca per les fosses nasals i acaba a l'estómac. Per tractar l'anorèxia, no hi ha cap fàrmac exclusiu que sigui eficaç, tot i això, s'utilitza altres medicaments per tractar comorbiditats (ansietat, depressió, insomni).

Envers el tractament psicològic, és igual d'important una teràpia individual com una teràpia familiar; no només el pacient ha de lluitar contra la malaltia, sinó que el seu entorn també hi té un paper molt important. El principal objectiu és normalitzar els hàbits i les conductes d'alimentació per ajudar en l'augment de pes, també cal procurar canviar les creences i els pensaments distorsionats que mantenen l'alimentació restrictiva. Perquè el pacient pugui assolir aquests objectius i aconseguir la recuperació total, el seu entorn proper s'ha de convertir en aliat per ajudar en la recuperació.

Tot i això, arribar al tractament no sempre és fàcil, com ja s'ha esmentat; una de les majors dificultats per tractar aquest trastorn és que la persona que el pateix no vulgui ser tractada, ja sigui perquè pensa que no el necessita, té por a augmentar de pes o perquè ha adoptat l'anorèxia com un estil de vida i no la veu com una malaltia.

Recuperar-se de l'anorèxia és possible, però tenen un elevat percentatge de recaigudes, per certs factors desencadenants o per una situació d'extrem estrès. És per això que el seguiment terapèutic continuu és molt important, sobretot en els períodes d'estrès. (Mayo Clinic, 2018)

Antecedents en el mercat audiovisual.

Els trastorns de la conducta alimentària, tot i ser una malaltia que ha estat en la societat des de fa milers d'anys, s'ha acostumat a amagar, o sobretot a encobrir amb altres problemes.

Un dels primers casos va ser el cas de la primera dona de Neró, emperador de Roma, que va morir d'una malaltia similar a l'anorèxia nerviosa, cosa que Galè, un dels pares de la medicina, ho va descriure com "kinos orèxia" que significa gana canina, i la va considerar a conseqüència d'un estat d'ànim anormal.

Tot i això, l'increment de casos es va donar en l'edat mitjana, amb l'auge del cristianisme; els casos de les santes anorèctiques es van fer força comuns. Al cristianisme se li associen els 7 pecats capitals, un d'ells la gula, enllaçada amb el menjar. Aquest es va arribar a considerar un plaer terrenal que devia ser controlat i mesurat pels membres de l'Església.

Amb el pas dels anys, els historiadors han anat descobrint diversos estudis i casos relacionats amb el trastorn, doctors com Simone Porta en el 1500, o Richard Morton a mitjans del segle XVII, que ja van començar a donar forma al quadre clínic. Altres metges, anys més tard, van atribuir la causa a la histèria.

No va ser fins a finals del segle XIX, que el trastorn va començar a aparèixer en la literatura. Va abandonar la relació que tenia amb el misticisme i la religió i va passar al món de l'entreteniment en els Estats Units i en l'Europa Occidental. Un nou personatge havia nascut: les Fasting Girls, o també conegudes com "Esquelets vivents".

Paral·lelament, en els mateixos anys, el cinema va néixer gràcies als germans Lumière i al cinema mut. Tot i això, no trobem cap pel·lícula que pertanyi a la filmografia on s'exposi la malaltia. El cinema va començar d'una manera força conservadora i, a poc a poc, ha anat experimentant amb la narrativa i s'hi van

començar a exposar-hi temàtiques controvertides, com la salut mental; concretament els trastorns de la conducta alimentària, són un d'ells. No només trobem produccions on el tema principal gira entorn la malaltia, sinó que també s'ha trobat molta representació en personatges que pateixen la malaltia en films on la trama principal no gira entorn dels TCA.

Gràcies a "*The Best Little Girl in the World*" els TCA van aparèixer per primera vegada a la gran pantalla, en el 1981, sent els protagonistes de la narrativa de manera explícita.

Nom: *The Best Little Girl in the World*.

Direcció: Sam O'Steen.

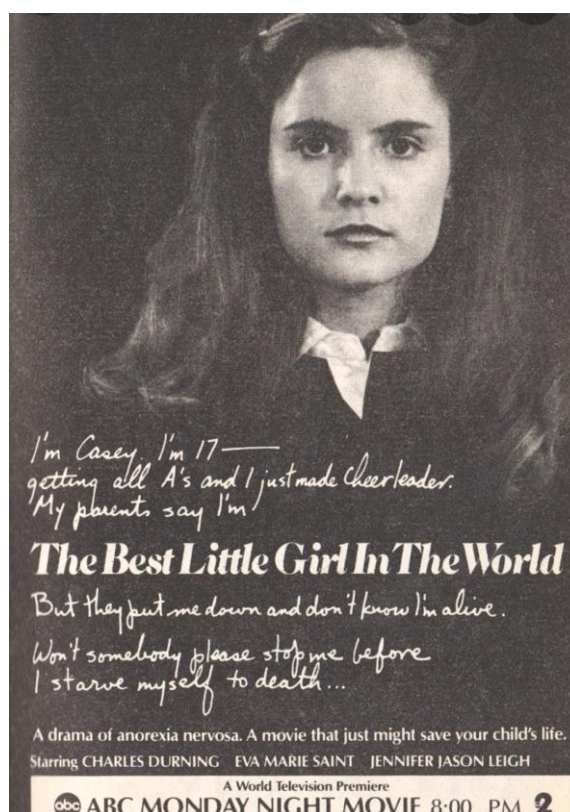
Any: 1981.

Gènere: Drama.

Guió: David Moessinger (pel·lícula) i Steven Levenkron (novel·la).

Elenc: Charles Durning, Eva Marie Saint, Jennifer Jason Leigh.

Storyline: L'adolescent Casey Powell pateix en secret d'anorèxia nerviosa, un trastorn mental i físic que consisteix a matar-se de gana deliberadament o provocar-se el vòmit, a causa de la problemàtica vida familiar i als seus problemes a l'escola. Els seus conflictius pares hauran de deixar de banda les seves diferències per ajudar-la a recuperar-se abans que la seva malaltia acabi amb ella. (IMDB)

Imatge 1: Caràtula pel·lícula "*The Best Little Girl in the World*".

Aquest film va ser la primera oportunitat que l'audiència va tenir de conèixer un trastorn que portava el personatge principal a vomitar el menjar, fer exercici de matinada o plorar per la seva grassor quan tot just pesava 37 quilos. Va ser pionera en la seva època, per primera vegada la bulímia nerviosa era la protagonista d'un film; tot i que avui dia veiem el que explica com a alguna cosa massa explicativa que nosaltres ja coneixem.

Una dècada després, va aparèixer, també en televisió, el drama americà *"For the Love of Nancy"*. Aquest film, basat en fets reals, segueix el camí que ha de fer la protagonista per la recuperació de l'anorèxia nerviosa. Justament, l'actriu principal, Tracy Gold, es trobava en procés de recuperació del trastorn mentre es produïa la pel·lícula i, en certes escenes Tracy hi evoca la seva experiència personal.

Nom: For the Love of Nancy.

Direcció: Paul Schneider.

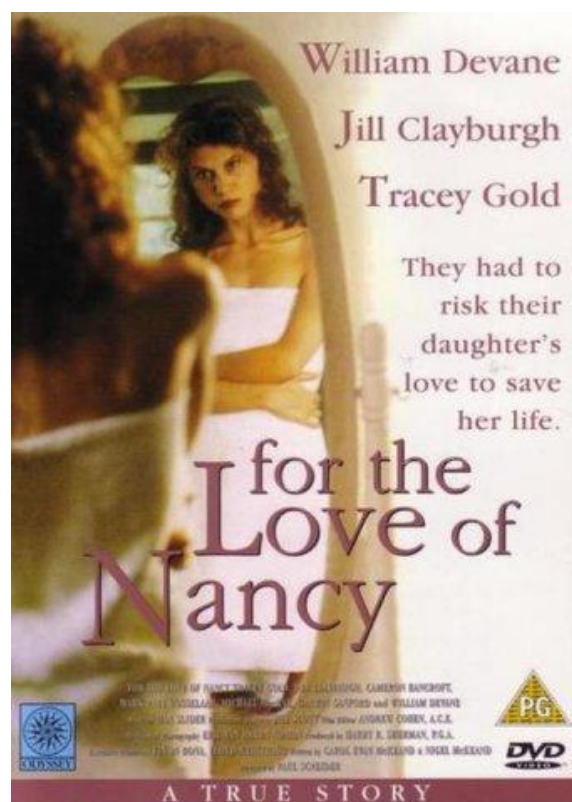
Any: 1994.

Gènere: Drama.

Guió: Carol Evan McKeand, Nigel McKeand.

Elenc: Tracy Gold, Jill Clayburgh, Cameron Bancroft.

Storyline: Quan la Nancy es gradua de l'institut, comença a generar una gran preocupació pel futur. Comença la universitat i es torna introvertida. Comença a obsessionar-se amb el seu pes, fa exercici tota l'estona i gairebé ni menja. Els seus pares ignoren els canvis de la Nancy, fins que en un moment impactant a Nadal es torna evident per

Imatge 2: Caràtula pel·lícula *"For the Love of Nancy"*.

tothom que la Nancy té un greu problema: és anorèxica. Els pares intenten que la Nancy rebi tractament, però ella oposa resistència als intents d'ajudar-la. El seu pare, doncs, decideix portar-la als tribunals i aconseguir la tutela de Nancy per poder obligar-la a sotmetre's a tractament. (IMDB)

Tracy Gold va ser una de les primeres famoses a confessar els seus problemes alimentaris. En la pel·lícula aporta la seva pròpia experiència. És especialment dur el retrat del trastorn obsessivocompulsiu associat a l'anorèxia, així com del patiment no només de la pacient, sinó també del seu entorn. Malgrat la seva classificació com a sèrie B (classificació d'aquelles produccions cinematogràfiques comercials de baix pressupost), continua avui dia sent considerada una de les millors representacions dels trastorns alimentaris.

Seguint l'ordre cronològic, continuem amb “*Starving in Suburbia*” estrenada el 2015 per la directora americana Tara Miele. Aquesta pel·lícula ens presenta a una ballarina anorèxica que empitjora la seva condició després del seu descobriment de les pàgines web, blogs i fòrums pro-TCA, aquests grups en línia s'anomenen *thinspiration*.

Nom: Starving in Suburbia.

Direcció: Tara Miele.

Any: 2015.

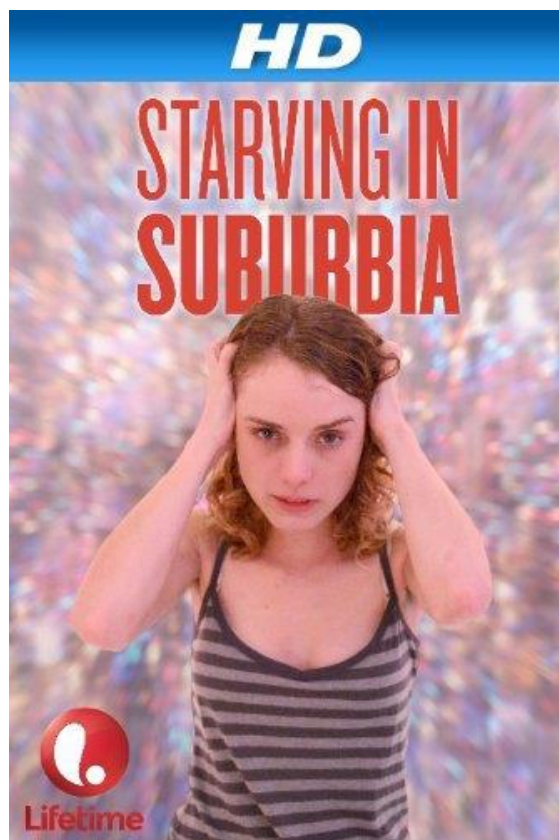
Gènere: Drama.

Guió: Tara Miele.

Elenc: Laura Wiggins, Izabella Miko, Callie Thorne.

Storyline: Una ballarina de 17 anys descobreix els llocs web sobre *thinspiration*, una comunitat en línia dedicada a l'anorèxia com opció de vida. Hannah es converteix doncs en una seguidora obsessiva de la fundadora del blog, ButterflyAna. Una vegada la família s'adona del que està passant i li aconsegueix l'ajuda que necessita, la malaltia ja s'ha apoderat d'ella i es nega a menjar. Podrà la família extreure aquest dimoni de la seva vida, o serà massa tard?

(IMDB)

Imatge 3: Caràtula pel·lícula "Starving in Suburbia".

Un dels aspectes més perillosos dels desordres alimentaris són els grups de suport a internet en què les persones que els pateixen s'inspiren per continuar perdent pes. La pel·lícula retrata Hannah, la protagonista, en una sala de xat imaginària on altres personatges li xiuxiuegen a cau d'orella els consells que solen llegir-se en aquest tipus de pàgines pro-TCA.

Uns anys més tard, va ser estrenada la producció nord-americana "To the Bone", la qual va tenir un notable èxit. Aquesta pel·lícula publicada a Netflix ha generat bastant

controvèrsia a causa de l'enfocament sobre un dels problemes que més és freqüent entre els joves: els TCA.

Nom: To the Bone.

Direcció: Marti Noxon.

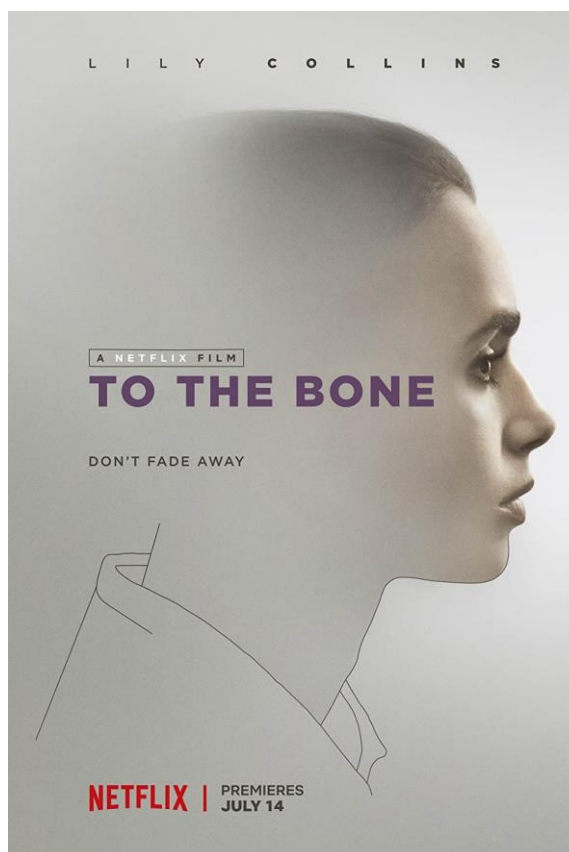
Any: 2017.

Guió: Drama.

Writers: Marti Noxon.

Elenc: Lily Collins, Rebekah Kennedy, Dana L. Wilson.

Storyline: L'Ellen és una jove de 20 anys que lluita contra l'anorèxia nerviosa. Enmig dels problemes familiars i de les seves pròpies pors, és acceptada en una casa d'acollida dirigida per un doctor poc convencional. A través de les persones que coneix i del viatge que emprèn, l'Elle segueix un camí d'autodescobriment i acceptació que la portarà a un lloc sorprenent que mai havia cregut possible. (IMDB)

Imatge 4: Caràtula pel·lícula "To the Bone".

Se l'ha acusat que és un producte que estereotipa el trastorn i que "el missatge que es dona és totalment erroni i de risc", "Un missatge confús que deixa en mans del pacient el fet de voler curar-se. És el mateix que dir-li a un suïcida que ha de tenir ganes de viure. És la mateixa qualitat del missatge i que és molt complicat passar-ho així a joves. Els malalts no saben trobar el camí en aquest moment, realment és perillós; aquesta pacient ha arribat a tocar fons, però i si no torna d'aquest fons?" critica Mabel Bello, directora i creadora de l'Associació de Lluita contra la Bulímia i l'Anorèxia (ALBuBA) a *La Nación*. (J.M. Costa, 2017) .D'altra banda, Julieta Ramos,

llicenciada en psicologia i creadora de la fundació *La Casita*, tot i criticar certs punts del film, també recalca alguns punts positius que “mostren la possibilitat de recuperació i com són els tractaments. En aquest àmbit no s’acostuma a posar focus, sinó en la patologia i en els símptomes”. (J.M. Costa, 2017)

En la presentació d’aquesta obra, Marti Noxon, la directora, va dir les següents paraules, preveient la futura polèmica que es podria causar: “En fer aquesta feina volia que es parlés més sobre aquest tema; actualment hi ha milions de persones que moren per aquesta malaltia en tot el món, i potser no és agradable de veure, però és real.”

Diversos crítics van saltar i van dir que podria accentuar els desordres alimentaris o servir d’“inspiració per a la primesa”. Com a sobrevivent, Noxon va ser extremadament prudent en la forma que li volia donar vida a la història i va consultar diversos especialistes que atenen els trastorns de la conducta alimentària durant la realització del guió; ja que a l’haver patit la malaltia, no pretenia estereotipar aquest trastorn. De fet, en cap moment es menciona el pes que té Ellen, la protagonista, ni el que desitja tenir, no es discuteix sobre cap número, ja que pot ser que es pugui influir en el pensament de les persones, quedar-hi gravat i tornar-se una aspiració.

Aquests llargmetratges han sigut les peces més representatives de la producció de ficció que tracta els desordres alimentaris. D’altra banda, també ens trobem amb diversos curtmetratges que han mostrat la problemàtica.

El curtmetratge “*I Love Ana*” ha guanyat diversos festivals com Best Short Film a *Best Shorts Competition* o Best Student Film a *Love Wins Film Festival*, dirigit i autoproduït per Alyssa G. Mulling, ja compta amb més de 600 mil visualitzacions a la plataforma de YouTube.

Nom: I Love Ana.

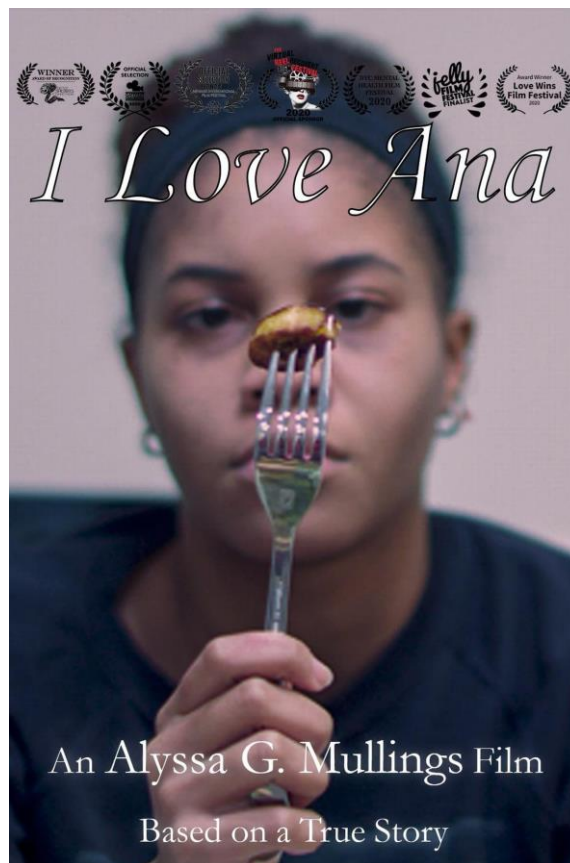
Direcció: Alyssa G. Mulling.

Any: 2021.

Gènere: Drama / short.

Guió: Alyssa G. Mulling.

Storyline: La Mars, una estudiant de secundària, pateix d'anorèxia en silenci i s'uneix a un grup de xat pro-ana anomenat "I Love Ana". Aquest grup la força a tenir conductes autolesives. A més a més, la Mars també pateix d'una gran pressió del seu professor de dansa, dels seus pares i del Ziggy, el seu amor platònic. Així doncs, per aconseguir la perfecció, es recolzarà en el nou grup, però, es perdrà a ella mateixa en el camí? (La Vanguardia, 2023)

Imatge 5: Caràtula curtmetratge "I Love Ana"

D'altra banda, el també guardonat curtmetratge americà "*The Weight of Perfection*", posa a taula el perill de l'obsessió amb la perfecció i el dany que pot generar l'abús psicològic. Aquest curtmetratge ha tingut l'oportunitat de gravar amb l'equip d'elit de *Dream Elite Gymnastic Academy* a Los Angeles, els quals se centren a mantenir un ambient sa i respectuós amb la nutrició i el cos.

Nom: The Weight of Perfection.

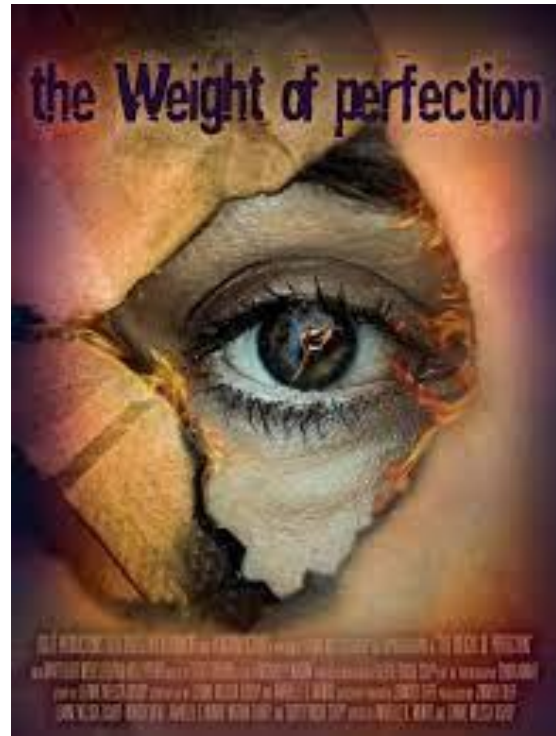
Direcció: Anabelle D. Munro i Leanne Melissa Bishop.

Any: 2020.

Gènere: Drama / short.

Guió: Leanne Melissa Bishop i Anabelle D. Munro.

Storyline: Un perillós joc de foc comença quan una gimnasta d'elit i la seva entrenadora s'enreden en una xarxa de maltractament psicològic. (IMDB)

Imatge 6: Caràtula curtmetratge “*The Weight of Perfection*”.

Per altra part, el curtmetratge “*Nervosa*”, mostra la part lletja de combatre un TCA, centrant-se en “allò invisible”, el cercle destructiu de la malaltia i la soledat que això comporta. “*Nervosa*” també ha sigut nominat en diverses categories al festival *NewFilmmakers Los Angeles*.

Nom: Nervosa

Direcció: Thessa Meijer

Any: 2019

Gènere: Drama / short

Guió: Thessa Meijer

Storyline: La Jade viu amb dues amigues, la Rex i la Bo en una caravana mòbil. A primer cop d'ull sembla una amistat normal, però a poc a poc es converteix en una situació de presoners. (IMDB)

El curtmetratge capta l'horrible veritat sobre la malaltia i parla sobre l'aïllament i la lluita sense treva d'aquell qui viu amb ella amb una total honestedat. Basant-se en la pròpia experiència amb la lluita contra l'anorèxia, Thessa intenta submergir a l'espectador en una realitat xocant, on l'odi cap a un mateix ofega qualsevol indici d'alegria, deixant al públic un amarg gust del que se sent patint un TCA. Thessa procura allunyar-se dels tòpics i es nega a mostrar una primesa exagerada i així mostra una experiència compartida personal, durament real i difícil de digerir. (Sara Semafimova)

No únicament s'han produït històries d'imatges reals, sinó que en l'animació també se li ha donat veu a la problemàtica. Projectes educatius com "*Anorexia - Kirsty's story*", ha actuat com una eina didàctica que es pot utilitzar en les aules per començar un debat sobre l'ansietat social i els trastorns de la conducta alimentària. Aquest documental animat produït per la BBC, relata la història d'una nena que ha desenvolupat anorèxia nerviosa com a conseqüència de l'ansietat social que pateix i ha de ser hospitalitzada pel seu dèbil estat físic. (BBC, 2019) En el següent enllaç es pot visualitzar la peça en qüestió: <https://www.facebook.com/watch/?v=941887359301853>.

Nom: Anorexia - kristy's story

Any: 2017

Direcció: Andy Glynne

Gènere: Drama / short / animació

Storyline: La Kristy desenvolupa anorèxia nerviosa a causa d'una profunda ansietat social que pateix, la seva malaltia va empitjorant cada vegada més fins que ha de ser hospitalitzada. (IMDB)

L'animació ha permès a un gran nombre de gent a explicar la seva història i s'han produït diversos curtmetratges de manera autònoma on s'exposa les vivències i experiències de cada pacient. És el cas de canals de la plataforma de YouTube

d'animadores com: *Meet my Story* amb el vídeo “*I am Anorexic - animated story about obsession*” o *Storybooth* amb el vídeo “*My eating Disorder*” que expliquen de manera gràfica i senzilla les seves experiències personals amb el trastorn.

D'altra banda, també comptem amb documentals que giren entorn la malaltia. Un dels títols més importants i sonats és el documental “*Thin*” que segueix la història de quatre dones que pateixen anorèxia i bulímia nerviosa al sud de Florida.

Nom: *Thin*

Direcció: Lauren Greenfield

Any: 2006

Gènere: Cinéma Vérité Documental

Storyline: Quatre dones que pateixen anorèxia nerviosa i bulímia nerviosa s'enfronten als seus dimonis durant la seva recuperació a un prestigiat centre de recuperació de TCA. (IMDB)

Imatge 7: Caràtula documental “*Thin*”.

Guanyadora de diversos premis i nominada a un Emmy, “*Thin*” és només una petita part del seu projecte *Generation Wealth*, un projecte multiplataforma que va iniciar en el 2008 i que ha finalitzat gairebé dues dècades més tard. Aquest mostra una història visual de la nostra creixent obsessió per la riquesa; es tracta d'un recull de documentació cultural de la riquesa perquè els espectadors l'explorin a través d'un

film retrospectiu, un llibre i una exposició. Lauren explora els valors del materialisme, la cultura del famós i l'estatus social; no se centra en els rics, sinó en el desig de ser ric, a qualsevol preu (D. Dyer, 2015). Lauren Greenfield continua la seva exploració de la cultura femenina contemporània amb *"Thin"*, posant cara i ulls als trastorns de la conducta alimentària i donant veu a aquells que ho pateixen.

Continuant amb la mateixa línia, la productora Jessica Villerius dirigeix dos documentals que segueixen la trajectòria de joves que pateixen anorèxia nerviosa, d'una manera molt honesta i dura. El primer d'aquests, *"Facing Anorexia"*, és el primer documental en el qual clíniques especialitzades obren les seves portes a ser gravades. (Culture unplugged). En aquest, se segueix la vida de diverses joves amb la malaltia. Cada una d'elles s'obren enfront de les càmeres mentre les seguim durant el seu tractament, tot i que també escoltem els testimonis familiars de l'impacte que ha tingut a les seves vides aquest trastorn. (Java Films, 2009)

La directora comenta que "Crec que ha arribat el moment que la població aprengui la veritat sobre aquesta perillosa malaltia, que primer s'apodera del cos i al final del cap i fins i tot de les ganes de viure." (Culture unplugged)

Nom: Facing Anorexia

Direcció: Jessica Villerius

Any: 2009

Gènere: Documental

Storyline: La directora Jessica Villerius segueix les vides i el tractament de diverses joves que pateixen anorèxia nerviosa. (TMDB)

Imatge 8: Caràtula documental *"Facing Anorexia"*.

El segon documental produït ha sigut “*Emma Wants To Live*”. Aquest va tenir un gran impacte a la seva ciutat natal, els Països Baixos, on va trencar rècords en taquilla amb més d'un milió d'espectadors, i ha servit per obrir un debat en moltes tertúlies i diaris, reconegut per la seva integritat en un tema tan delicat. (Java Films, 2016)

Nom: Emma wants to live (Emma wil leven)

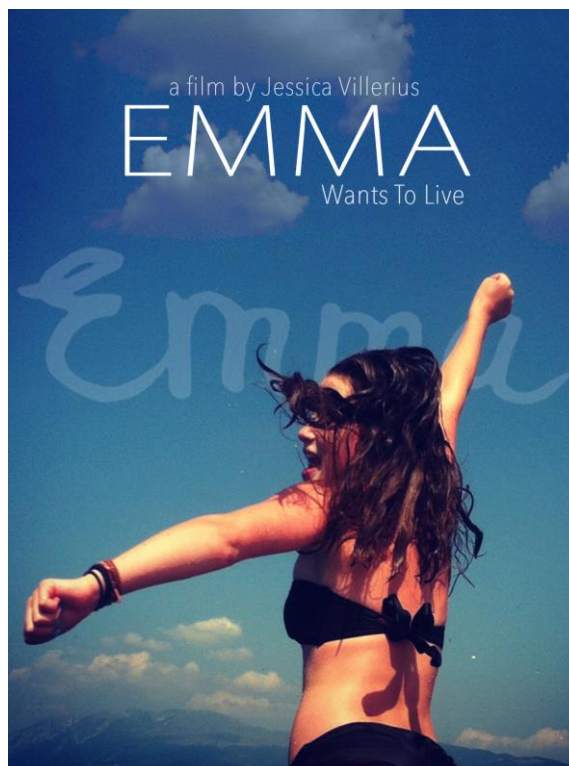
Direcció: Jessica Villerius

Any: 2017

Gènere: Documental

Elenc: Emma Caris

Storyline: Amb només 18 anys, l'Emma comença a gravar la seva lluita contra l'anorèxia, tot i que sabia que la malaltia la portaria a la mort. El reportatge mostra l'entorn de la jove i reflexiona sobre la vida i la mort. (IMDB)

Imatge 9: Caràtula documental “*Emma Wants to Live*”.

El documental ofereix una visió única de la mortal malaltia de l'anorèxia. La protagonista, l'Emma va filmar la seva lluita i la seva mort. Ella sabia que només hi havia dos possibles finals: o bé la seva recuperació o la seva mort, mostrant la devastació que pot provocar l'anorèxia. No només s'hi mostra l'Emma, sinó que el seu entorn, familiars, amics i metges tenen un paper molt important. Aquest documental és una producció molt difícil de veure, però inspirador, ja que en tot el film l'Emma segueix amb el seu missatge en tot moment: escull la vida mentre puguis. (Java Films, 2016)

Tot i haver mencionat múltiples projectes que han ajudat a posar sobre la taula el debat sobre aquesta greu problemàtica, existeix una llarga llista de produccions ficcionades, documentals, seriades, animades, ... que també han donat visibilitat a la malaltia, com són títols com “*Feed*” (llargmetratge), “*Empty*” (curtmetratge), “*Don’t call me crazy*” (docu-sèrie) o “*Living With Anorexia*” (documental).

Mercat audiovisual.

Canvi en el consum.

L’audiovisual i el món digital cada vegada està adquirint més importància, ja que s’ha tornat una part indispensable en la vida de la població. Concretament, les noves finestres digitals han generat una disrupció en els hàbits de consum. (ElPublicista, 2023)

S’està patint un canvi actualment, concretament envers el dispositiu on es consumeix l’audiovisual. S’ha comprovat que hi ha hagut un despreniment dels models tradicionals, com la televisió, i s’ha adoptat una nova forma de consum molt més immediata i interactiva. Parlem d’un canvi de ritme a una comunicació interactiva sense precedents, causat, principalment, per la immediatesa d’Internet i els mitjans socials. No només ha permès la rapidesa en l’accés, sinó que a fet els productes audiovisuals accessibles a moltes més persones. (HuriBroadcast, 2016)

L’espectador ha canviat i, per tant, les productores audiovisuals han hagut d’evolucionar. Ara l’espectador es posiciona en un paper molt més actiu, aquest vol poder intervenir, participar i interactuar. (Marketing Directo, 2022)

L’espectador viu en una societat i en un món líquid (Bauman), és a dir, en constant canvi, immers en la tecnologia i bombardejat amb milers d’inputs. L’espectador necessita la informació aquí i ara, així doncs, el sector audiovisual s’ha d’adaptar a aquesta immediatesa. És per una d’aquestes raons que, les plataformes streaming

s'estan convertint en el principal mitjà de consum audiovisual. El consumidor ja no té la pressió de connectar-se a una determinada hora. (ElPublicista, 2023)

Tal com indica *Stadista*, les subscripcions de la plataforma streaming Netflix, una de les principals plataformes de SVOD, han incrementat notablement en la darrera dècada. Els serveis d'streaming s'han convertit en el màxim rival de la televisió lineal i el cinema convencional. (Abigail Orús, 2023). Ha arribat una nova era de consum.

L'auge de la indústria de l'animació.

L'audiovisual compta amb un ampli ventall de tipologies de productes: ficcions, documentals, videoclips, publicitat, ... i l'animació. Aquesta indústria, juntament amb els efectes visuals, ja ha notat un creixement a escala internacional. (Federación de Animación, 2018)

L'animació és una indústria en constant creixement i expansió, ja que la demanda d'entreteniment d'animació continua creixent en totes les pantalles tan tradicionals (cinema o televisió oberta) com en els canals de VOD (plataformes streaming). Tot i ser una indústria amb orientació cap a públic infantil, l'animació ha anat ampliant el seu target fins a convertir-se en una forma d'entreteniment per tots els públics. Aquesta indústria es troba en constant evolució, ja que està adherida a realitats molt canviants com el mercat de l'entreteniment com l'evolució tecnològica, la digitalització i els canvis en la distribució, ...

Tot i que el sector de l'animació va arribar a Espanya a través dels caricaturistes, a Estats Units, França o Japó, ja fa temps que estava consolidat el sector de l'animació i els efectes visuals. Així doncs, els professionals d'aquest sector han arribat a la indústria a través de camins inversemblants, principalment o aprenent en un altre país o aprenent d'empreses. L'animació espanyola ha estat molt associada antigament amb la publicitat pel cinema i la televisió; un dels estudis més importants de l'època va ser els Estudis Moro, creador del mític separador publicitari "*Vamos a la cama*". Però, gràcies a la globalització i a la digitalització, els estudis d'animació han pogut

ser accessibles a tota la península Ibèrica i la producció d'animació a Espanya ha incrementat considerablement. Actualment, ens trobem amb produccions com "*Chico y Rita*", de Fernando Trueba i Javier Mariscal, estrenada el 2010, que han sigut una gran inspiració per continuar creixent en el món de l'animació. (Enrique Martínez Sánchez)

Canvi en el contingut.

El drama, el terror, la ciència-ficció, el romanticisme, ... són gèneres molt comuns en la ficció cinematogràfica. Des dels inicis de l'audiovisual, l'objectiu sempre s'ha basat a entretenir al públic, fer que l'espectador s'esvaeixi del seu present i de la seva vida i que s'endinsi en un altre món. En les últimes dècades, però, el paradigma cinematogràfic ha adoptat una posició més reflexiva i un to més intimista en les seves produccions més mediàtiques.

Els creadors de les produccions comencen a centrar la trama en aspectes més controvertits, s'introdueix, doncs, la salut mental i els trastorns mentals a la gran pantalla. Pel·lícules com "*Good Will Hunting*" (1997) o "*Death Poets Society*" (1989) presenten obertament els problemes mentals que els personatges pateixen, temes com l'ansietat, la depressió, el suïcidi, ... entren en pantalla per parlar-ne d'ells. D'altra banda, amb produccions com els thrillers "*Shutter Island*" (2010) o "*Split*" (2016), mostren alguns trastorns mentals com l'esquizofrènia, la demència i el trastorn de la personalitat múltiple. Els trastorns de la conducta alimentària també arriben a grans produccions com "*Black Swan*" (2010) i, més explícitament, amb "*To the Bone*" (2017).

No només s'hi mostra aquest canvi en la ficció real, en l'animació també s'hi veu un canvi. Pixar, una de les grans potències del món de l'animació, també s'ha sumat a la reflexió; les seves produccions, ja no només dirigides a un públic infantil, sinó que donen lloc a un públic més adult, giren entorn de temes controvertits com la mort, la incertesa, ... Amb el llançament de la seva pel·lícula en plena pandèmia mundial, "*Soul*" (2020), pixar llença una sèrie de preguntes sobre la vida i la mort. Amb títols

com “Coco” (2017) o “*Turning Red*” (2022) o “*Inside Out*” (2015), Pixar enfoca els seus temes en la psicologia humana.

La salut mental ha anat obrint-se espai en les converses del dia a dia, tant en adults com en infants, un fet que no pot decaure. La salut mental és un tema que incumbeix a tots els éssers humans i que, antigament ha sigut un tema molt tabú. Les noves generacions necessiten tractar el tema i, aquest, s’ha obert pas per quedar-s’hi.

Cadenes públiques.

Les cadenes públiques, tant de ràdio com de televisió tenen un paper crucial dins una societat democràtica, ja que ofereixen tota mena de continguts, tant informatius, educatius, com integradors, que són d'interès públic.

Aquestes plataformes són utilitzades com a altaveu per poder donar veu i exposar diferents perspectives i idees que poden no estar correctament representades en els mitjans comercials i privats.

La televisió pública és un mitjà accessible a tothom, de qualitat i gran credibilitat que té un gran compromís amb el públic i manté com a prioritat el benestar dels seus espectadors. Així doncs, es converteix en el mitjà ideal per debatre temes com la salut mental.

- **Accessible:** La televisió pública aspira a donar cobertura a un gran i ampli públic. En ser un mitjà públic i obert, persones de diferents entorns socioeconòmics poden tenir accessibilitat sense problemes a la plataforma. Així doncs, emetre contingut audiovisual sobre salut mental en la televisió pública resulta molt accessible per un major nombre d’espectadors.
- **De qualitat i credibilitat:** Es prioritza la precisió i la qualitat de la programació en qualsevol canal públic de televisió; es realitza una investigació exhaustiva col·laborant amb experts que ofereixen informació creïble. Aquest compromís garanteix la qualitat de la informació tractada en el canal, així doncs, parlar de salut mental en la televisió pública, resulta fiable i meritori de confiança.

- **Educativa i sensibilitzadora:** L'èmfasi en els continguts educatius i divulgatius fan que la televisió pública es converteix en una plataforma ideal per conscienciar sobre els problemes de salut mental, ja sigui a través de documentals, entrevistes, debats, ... Aquests ajuden a desmentir conceptes erronis i reduir l'estigma, alhora que educa al públic sobre la temàtica tractada.
- **Representació i diversitat:** La televisió pública ofereix l'oportunitat de presentar històries i perspectives de persones que pertanyen a diferents cultures, ètnies, grups d'edats i entorns socioeconòmics; aquesta representació fomenta l'empatia, la comprensió i el sentit de permanència dels espectadors i, una millor comprensió, doncs, dels problemes de salut mental.
- **Servei públic:** Les cadenes públiques tenen com a prioritat mantenir un estat de benestar, així doncs, poden contribuir-hi amb l'exposició de la importància de la salut mental.

A escala nacional, la cadena pública per excel·lència és *Ràdio Televisió Espanyola* (RTVE); amb La 1, la primera cadena creada per la Televisió Espanyola, La 2, 24h, dedicat a basar la seva emissió de notícies i programes d'actualitat a donar cobertura d'actualitat nacional i internacional, economia, ... i Clan, un canal enfocat a temàtica dirigida a públic infantil. (Televisió Digital)

D'altra banda, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) és l'ens públic que gestiona els mitjans de comunicació audiovisual de la Generalitat a Catalunya. (Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals) Els canals públics catalans principals són TV3, el primer canal de la televisió pública catalana, el canal 33 o Sx3, que varia entre contingut cultural, divulgatiu i Sx3 dirigit a un públic infantil i juvenil i, el 3/24 enfocat a donar cobertura informativa 24 hores diàries.

Fent ús de la televisió pública com a plataforma per tractar la salut mental, inclòs, doncs, els trastorns de la conducta alimentària, podem contribuir a tenir una societat més informada, compassiva i solidària. La credibilitat, el seu paper educatiu, la representació, el compromís amb l'espectador, l'accessibilitat del mitjà i el seu paper

públic fan que la cadena pública sigui de gran importància a l'hora de conscienciar i reduir l'estigma i proporcionar tant informació com recursos relacionats amb la salut mental. (Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)

Presentació formal del projecte.

Conceptualització de la idea.

Origen.

Aquest curtmetratge neix de la discrepància i de la ràbia. Des de ben petita i a mesura que he anat creixent, he vist un seguit de pel·lícules que volien tractar i exposar la problemàtica que causava els TCA. No només films on la trama girava entorn la malaltia, també altres pel·lícules i sèries, on la trama se centrava en altres aspectes, però s'incorporava un personatge que patia un TCA. Després de veure aquest seguit de peces, m'hi produïa un profund sentiment de discrepància; des del meu punt de vista, cada vegada que s'exposava la problemàtica, es limitaven a exposar la superfície i, per tant, s'estereotipava al trastorn. S'hi mostra les conseqüències i la simptomatologia, podríem dir, fins i tot, que s'enfoquen una mica en el sensacionalisme, busquen que l'obra causi impacte. Fer-ho, suposa una gran trava per la correcta divulgació de la problemàtica.

Es té l'objectiu de crear consciència d'aquesta malaltia, però no només de la seva existència, sinó que se centra a empatitzar amb la protagonista i comprendre perquè es comporta de certa manera i perquè desenvolupa el trastorn. Així doncs, aquest projecte intenta mostrar l'origen del problema i les raons per les quals es desenvolupa. Es pretén donar un punt de vista més realista i sincer, dins els paràmetres de ficció, basant-se en experiències i testimonis reals, exposant l'inici i el final del trastorn i de la vida de l'afectada. El principal objectiu, doncs, és la no estigmatització dels TCA, contribuir en la divulgació de la malaltia i de la seva problemàtica i donar un punt de vista més humà i franc.

Descripció del projecte.

Aquest projecte està centrat en la representació de la conducta d'una persona que pateix un trastorn de la conducta alimentària, concretament anorèxia nerviosa, des del seu inici fins al seu final, passant per totes les etapes.

És una història centrada en un únic punt de vista i un focus: la protagonista, la malalta; tot i que compta amb personatges secundaris, de diferent rellevància, que ajudaran a entendre el procés i comportaments de la protagonista. D'altra banda, aquests personatges també exposaran altres problemàtiques relacionades, com és els afartaments, la pressió social, el control, ... entre d'altres.

El curtmetratge està estructurat en quatre apartats: el primer, on la protagonista comença a adoptar l'ideal de perfecció durant la seva infantesa i aprèn quines conductes ha de seguir per aconseguir la validació que vol; el segon, on la protagonista entrarà en l'adolescència i desenvoluparà un clar quadre clínic de trastorn de la conducta alimentària fins a arribar a tenir un estat físic molt crític. Així doncs, en el tercer, la protagonista haurà de ser internada i començarà el seu procés d'acceptació i recuperació, no tan sols d'ella sinó també del seu entorn. Ja en el quart i últim apartat, la història seguirà la recuperació post clínica, seguint la lluita per no recaure i poder fer una vida normal.

Fitxa tècnica.

Gènere: Drama.

Format: Curtmetratge de ficció a 2,35:1.

Tècnica: Animació 2D en rotoscòpia.

Duració: 20 minuts.

Target: Jove - adult i adult (20-40 anys)

Aspectes tècnics.

“Perquè” es tracta d'un curtmetratge de ficció animat amb la tècnica de rotoscòpia en dues dimensions. Generalment, un curtmetratge o curt es coneix com una producció audiovisual que ronda a tenir una duració d'uns trenta minuts, tradicionalment entre els vuit i els trenta minuts; aquest curtmetratge concretament tindrà una durada de vint minuts aproximadament. (Gabriela, 2018)

Els curtmetratges es caracteritzen per no dependre d'un gran pressupost, és una de les raons que s'ha transformat en una part molt important per tots aquells que vulguin iniciar-se en el món del cinema, on permet explorar i posar en pràctica totes les habilitats com a futurs productors. Així doncs, crec adient enfocar el Treball de Final de Grau en la producció d'un. (Gabriela, 2018)

Tot i tenir una linealitat narrativa, la història és exposada a través dels diferents escenaris en què es troba la protagonista al llarg de la seva vida, així doncs, s'hi produiran repetides el·lipsis temporals. Comptem amb la presentació tant d'escenaris reals, com d'escenaris dramatitzats regits pels sentiments i emocions de la protagonista. Volent seguir la representació del món intern de l'Èlia, haurem d'entrar en el surrealisme i l'experimentació, mostrant escenaris fins i tot catastròfics.

La totalitat de les escenes són produïdes amb animació en blanc i negre, tot i això, determinats elements sí que tindran color, concretament els tons vermells i grocs per ressaltar objectes i moments importants en la narració i que l'espectador centri l'atenció en ells.

D'altra banda, també s'hi afegeixen petites peces audiovisuals d'arxiu reals, com per exemple, l'anunci de Calvin Klein amb la model Kate Moss, que acompanyen la narrativa de la història. Tanmateix, també s'utilitza elements gràfics per acompanyar la narració i les emocions exposades a través d'efectes especials; aquests corresponen a diferents gargots, de la mateixa estètica que la portada del curtmetratge.

Tagline, logline i storyline.

Tagline: Contant la perfecció.

Logline: L'Èlia ha nascut amb l'ideal de perfecció gravat en el seu cap i acaba desenvolupant un TCA. Ella, juntament amb els que l'estimen haurà de lluitar contra els seus dimonis, recuperar-se i poder portar una vida plena.

Storyline: Una nena creix en un món regit per la perfecció. Ansiosa per aconseguir validació del seu entorn, intentarà satisfer a tothom allà on es mou. A conseqüència d'aquesta actitud i juntament amb la seva nova amistat, acaba obsessionant-se amb el control en la seva vida a través de l'alimentació, desenvolupant un trastorn de la conducta alimentària i patint totes les conseqüències que això comporta, des dels inicis fins al fi dels seus dies. Haurà de lluitar contra els seus dimonis per poder recuperar-se, tot i que no serà un camí fàcil.

Sinopsis.

L'Èlia neix amb un concepte que se li ha quedat gravat en el seu cap: la idea de perfecció; la filla, l'amiga, l'estudiant perfecte. Durant tota la seva infantesa, l'Èlia aprèn a identificar els seus objectius i a portar els determinats comportaments per assolir-ho; aquests es basen en l'ideal de perfecció i la validació de tot aquell que l'envolta. Aquestes conductes són reforçades per la seva nova amistat: l'Ana, una nena de la seva edat que l'encaminarà i li presentarà conductes que derivaran en què l'Èlia desenvolupi un trastorn de la conducta alimentària, concretament, una anorèxia nerviosa restrictiva.

Un cop l'Èlia ha arribat a la seva joventut i, per tant, patirà canvis tant en l'àmbit social com en el físic, la seva malaltia incrementarà i la seva exigència també. L'Èlia comença a entrar en un cercle de foscor cada vegada més profund, on se centrarà en totalitat en el control de la seva l'alimentació. Aquest camí porta a l'Èlia a acabar amb un estat físic i mental extremadament dèbil i insà; malauradament, l'Èlia haurà de ser ingressada i internada en un hospital.

En la clínica, l'Èlia i el seu entorn se n'adonaran per primera vegada amb el risc i l'extrema primesa on es troba. En aquest dur procés, ella i el seu entorn haurà de lluitar per la recuperació, però no serà un camí gens fàcil.

Tot i això, l'Èlia veu la llum i, a poc a poc, es va recuperant; a partir d'aquí, l'Èlia ha d'enfrontar-se sola a la vida exterior i haurà de lluitar contra el trastorn per les possibles recaigudes al llarg de la seva vida.

Estructura.

Com ja s'ha comentat, el projecte compta amb quatre arcs diferenciats, cada un centrat en una etapa vital de la protagonista, l'Èlia.

- Acte 1:

L'Èlia es troba en una edat d'aprenentatge: la infantesa, els seus primers anys (des del naixement fins als 9 anys aproximadament). En aquesta etapa de la vida, l'Èlia comença a aprendre, a través de conductes de reforç, el concepte que més li marcarà: la idea de perfecció, així doncs, en els primers anys, aprèn a través de quins comportaments pot obtenir el seu objectiu: la perfecció. Aquesta se centra en l'àmbit acadèmic, familiar i social. A través d'aquestes conductes, l'Èlia anirà aconseguint validació (acadèmica, familiar i social) i, a poc a poc, anirà desenvolupant una petita obsessió pel control.

La seva família: el pare i la mare, inculcaran a l'Èlia des de ben petita que ha de ser la millor en tot el que faci i, a casa seva aprendrà la concepció de cànon ideal de bellesa física a través de la televisió: la primesa. Aquestes imatges quedaran gravades al cervell de la petita Èlia i durant la resta dels seus anys perseguirà amb persistència assolir el seu objectiu.

A més a més, l'Èlia coneixerà a l'Ana, la seva primera amiga a l'escola. L'Ana encaminarà a l'Èlia a adoptar conductes molt nocives i tòxiques per la seva salut, tant física com mental. Tot i això, l'Èlia l'idolatrà i generarà una relació de dependència cap a ella.

- **Acte 2:**

Quan l'Èlia ja entra en la joventut, els símptomes sobre que està desenvolupant un trastorn de la conducta alimentària, es comencen a fer més notables, no només per la seva conducta, sinó pel seu estat físic.

L'Èlia s'obsessiona pel control i se li'n va de les mans. Contínuament menja cada vegada menys i la seva imatge corporal és més i més distorsionada. L'Ana continuarà reforçant les conductes tòxiques i l'animarà a continuar aprimant-se, a més a més, l'Èlia trobarà noves amistats a través de les xarxes socials, coneixerà l'existència dels blogs pro-ana i pro-mia. A través d'aquests, descobrirà noves conductes per controlar la seva ingesta de menjar i es veurà recolzada per altres seguidors d'Ana.

- **Acte 3:**

L'Èlia arribarà a un punt on el seu estat físic perillarà i haurà de ser ingressada en un hospital. Un cop l'Èlia és internada pel seu estat crític, és el moment on oficialment es diagnostica la seva malaltia i la seva família ho descobreix. Els doctors explicaran als seus pares que la seva filla pateix d'una greu anorèxia nerviosa, què és aquest trastorn i què s'ha de fer a partir d'aquell moment. L'Èlia passarà tancada en l'hospital fins a la seva recuperació; a l'inici posarà tota resistència possible i, tant per ella com per la seva família no serà un camí fàcil. A més a més, li restringiran veure a la seva única i veritable amiga: l'Ana. L'Èlia haurà de lluitar contra els seus dimonis sola. Tot i això, després d'un llarg tractament, l'Èlia serà donada d'alta.

- **Acte 4:**

Al cap d'uns anys, l'Èlia fa tranquil·lament la seva vida, però viurà un episodi de recaiguda. Gràcies a la seva nova parella, l'Èlia no està sola i té suport; el seu marit l'ajuda a sortir-se'n.

L'Èlia s'anirà fent gran i, ja feta una àvia, recorda tot el que va passar de jove mentre revisa antigues fotografies amb els seus nets. Ells, no sabent res del que va passar,

comenten amb ella la seva infantesa i l'Èlia procura no reforçar cap idea que els pugui perjudicar (obsessió per la perfecció).

Tot i això, l'Èlia es torna a trobar amb els seus antics fantasmes (l'Ana), que l'espera a l'altra banda del carrer. Serà la seva decisió si tornar o no amb ells.

Referències en escenes.

El curtmetratge està confeccionat a base d'idees i referències d'experiències personals, representacions de característiques concretes sobre el trastorn, representacions de testimonis de pacients, ... Aquests són:

- L'Ana.

El personatge de l'Ana és la representació humana de l'anorèxia nerviosa. La personificació del trastorn fa que sigui més clar i concret l'efecte que té la malaltia en el que la pateix, en aquest cas l'Èlia.

- La forma dels personatges.

Com ja s'ha esmentat, l'Ana és la representació de l'anorèxia; un trastorn que es caracteritza sobretot per la primesa extrema del cos. El cos i la forma del personatge de l'Ana es basa en una estructura molt recta i prima, amb faccions molt punxegudes i esquelètiques, per donar un aspecte desnodrit i esquelètic.

D'altra banda, tant el personatge de l'Èlia com el dels seus pares, la Rita i el Manolo, tenen una figura molt més voluminosa. No són massa alts i es caracteritzen pels seus rostres rodons i cossos curvilinis, sense línies i cantonades marcades. D'aquesta manera, donen una sensació més amable i saludable.

- La perfecció.

Una de les principals raons per la qual es pot desenvolupar anorèxia és la necessitat de control i el perfeccionisme. És un dels primers conceptes que l'Èlia aprèn, fins i tot abans de néixer; aquest es veu reforçat constantment al llarg del seu creixement.

- Anunci de perfum de la Kate Moss (peça audiovisual en el següent enllaç: <https://youtu.be/UNBu731p4nl>).

Cap als anys 90' es va popularitzar l'estil *heroin chic* en el món de la moda, aquest, estava caracteritzat per la pell pàl·lida, faccions marcades, primesa, cabell dèbil, bosses en els ulls, ... l'aspecte associat a l'abús de l'heroïna i altres drogues que deixava una imatge física molt dèbil. La indústria de la moda, extremadament potent en aquella època, va passar a tenir una visió molt més nihilista del concepte de la bellesa, fins a crear l'*heroin chic* com a tendència. Una de les models més potents en liderar el gènere va ser Kate Moss, amb una de les seves primeres campanyes publicitàries amb Calvin Klein, van crear història. Calvin Klein va gravar la campanya que més ressò tindria en la societat; aquesta es basava en un recull d'imatges de la Kate Moss en blanc i negre per anunciar el seu nou perfum "Obsession". Les imatges de la model sense cap retoc, ni maquillatge, ni estilisme, ni roba, completament nua, va crear una tendència que apel·lava a la primesa extrema, a la falta de corbes i que va portar moltes dones a desenvolupar un TCA.

- El jersei estret.

És el primer contacte que l'Èlia té amb l'estàndard de bellesa femenina. Després de veure l'anunci i que la seva mare li col·loqui el jersei petit, comprova que no compleix l'estàndard i entra en pànic; no està sent perfecte.

- Validació acadèmica.

Juntament amb el concepte de perfecció, és molt característic de les pacients que pateixen anorèxia nerviosa. L'Èlia es veu amb la necessitat en els seus primers dies d'escola de ser la millor nota de la classe, però, una companya seva l'ha superat i la felicitació del professor se l'emporta l'altra. És en aquest moment que l'Ana (l'anorèxia) apareix en la vida de l'Èlia.

- La dansa.

El desenvolupament d'un TCA també va marcat per diversos factors socioculturals, el més remarcable és degut al model de bellesa imperant, un model estètic i prim, però,

en determinades situacions laborals on l'aspecte físic i el contacte amb el públic és molt important, també s'ha tornat un factor extremadament important. Esports com la dansa o la gimnàstica rítmica apel·len a un model físic d'extrema fortalesa, però prim i esvelt; a més a més, es tracta d'esports de molta dedicació, perfecció i entrenament.

- Els xiclets, l'aigua i el gel.

Recursos que utilitzen les pacients amb anorèxia nerviosa per no menjar. Amb els xiclets mantenen la seva boca entretinguda i plena i, de la mateixa manera que el gel, ho masteguen, ja que no té calories. Acostumen a beure molta aigua, ja que omple la panxa, hidrata i no aporta calories.

- Influència de la mare.

La família és el primer contacte que té el fill, és el primer lloc per on es mou, es desenvolupa i s'educa. És aquí des d'on va adquirint els hàbits i reaccions típiques del seu comportament; és el primer model de conducta. Així doncs, l'ambient familiar és d'on anirà desenvolupant les seves conductes i la seva personalitat.

L'Èlia està exposada a les constants mencions a les dietes i a l'aspecte físic de la mare; així doncs, es marca com un tema recurrent en el seu cap, afectant en la seva conducta i comportament.

- Trastorn per afartament.

La Rita, mare de l'Èlia pateix trastorn per afartament, però no està diagnosticat. El trastorn per afartament ha sigut incorporat com a trastorn de la conducta alimentària en la darrera actualització del DSM - 5. Aquest es caracteritza per l'aparició d'episodis d'ingesta compulsiva que es defineixen per dues característiques: la ingesta en poc temps d'una quantitat de menjar excessiva i la pèrdua de control sobre la ingesta; a més a més, també es produeix un malestar respecte als afartaments i hi ha una absència de conductes compensatòries.

No només la Rita pateix episodis d'afartament, sinó que l'Èlia també n'acaba patint, perdent el control de la seva ingesta d'aliments. Els tipus de TCA, tot i tenir quadres clínics diferenciats, comparteixen moltes característiques i acostumen a oscil·lar entre si alguns d'ells.

- Distorsió de la imatge corporal.

Els pacients amb TCA es caracteritzen per tenir una baixa autoestima i una imatge corporal negativa i normalment distorsionada; de fet és un dels aspectes que més es triga a sanar en el tractament de l'anorèxia i la bulímia. Tot i això, no és el mateix tenir una distorsió de la imatge corporal, com és el cas d'un TCA, que un trastorn dismòrfic corporal. El TDC està relacionat amb una obsessió compulsiva per la mateixa imatge de cadascú; aquestes persones arriben a tenir alts nivells d'ansietat i idees irracionals sobre el seu estat físic que poden desencadenar efectes destructius en les seves vides. (Tania, B., Rivera Ricardo, P. , 2012)

- Blogs pro-TCA.

Internet facilita tota mena d'informació a tota la societat i, també s'hi fa apologia dels trastorns de la conducta alimentària en tota mena de pàgines, des de blogs, foros, xats, webs, aplicacions, ... Aquestes pàgines acostumen a ser creades per persones afectades per un TCA, s'hi presenten continguts nocius, des de compartir trucs per ocultar la malaltia, fins a reforçar la idea d'aprimar-se i perdre pes.

L'Èlia arriba a un d'aquests blogs, d'on treu tota mena de tips per aprimar-se i troba "consol" i companyia per assolir el seu objectiu.

- Control de l'alimentació.

Els TCA comporten alteracions en alimentació, concretament, en l'anorèxia nerviosa, aquesta alimentació es veu profundament limitada, les quantitats d'ingesta són mínimes. Un gran percentatge de persones afectades per AN acostumen a contar les calories diàries que ingesten per anar reduint la quantitat; fins i tot, poden arribar a aprendre's de memòria les calories de nombrosos aliments. Així doncs, l'educació

nutricional es torna una part essencial dins el tractament dels TCA, juga un paper fonamental, ja que contribueix a que el pacient modifiqui les seves actituds i rutines en relació amb el menjar, perdi pors i manies i restableixi un patró d'alimentació saludable, afavorint, doncs, la seva recuperació. (Loria Kohen, V., Campos Del Portillo, R., Valero Pérez, M., Mories Álvarez, M. T., Castro Alija, M. J., Matía-Martín, M. P., & Gómez Candela, C, 2021)

- Aïllament:

En diverses patologies mentals, sobretot en els TCA, l'aïllament és característic. Per determinades persones, aquest pot convertir-se en una elecció, un mecanisme de protecció envers el rebuig, la por i la inseguretat que genera les relacions amb els altres. En l'AN es pot observar que l'aïllament té la funció d'evitar emocions negatives i augmentar la sensació de control, així no es mostra fragilitat davant els altres i s'evita el sentiment de sobreexposició. (Setca)

- Inici del tractament: reticència i consciència.

Els objectius inicials del tractament es basen en l'increment de la motivació per la realització del tractament, el reconeixement de la malaltia i l'establiment d'una bona relació amb el psicòleg i l'equip terapèutic. Tot i això, acceptar el tractament pot arribar a ser problemàtic; la minimització dels riscos de la conducta, juntament amb la falta de consciència de la malaltia, fan que els pacients a vegades no vulguin iniciar un tractament.

La falta de consciència de la malaltia és un factor crucial respecte el tractament del TCA. És una característica típica dels trastorns i recurrent, sobretot a l'inici de la malaltia. Aquesta falta de consciència pot portar que la persona afectada, tot i saber que no està bé, no sigui capaç de reconèixer l'eficàcia del tractament respecte al trastorn.

En aquests casos, la família té un paper molt important per ajudar al malalt a prendre consciència de la malaltia i acceptar l'ajuda dels professionals. Els pares adopten un

paper central en el suport i acompanyament de la persona que pateix un TCA i, per tant, és essencial informar bé a la família i a la intervenció. (Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia, 2019)

- Recuperació i manteniment.

La recuperació dels TCA no és un curs lineal, sinó que acostuma a ser circular o en espiral; és un procés que pot portar anys i que necessita compromís. És un procés de resiliència on un s'ha d'adaptar a les adversitats, traumes, tragèdies i pors; sobreposar-se a elles i ressorgir transformat i més fort.

El manteniment d'aquest estat sa perdura tota la vida. Els afectats amb TCA han de procurar no caure en els seus antics hàbits i pensaments; com les seves pors estan relacionades amb el menjar, el qual conviu amb ell, recaure pot ser molt accessible. Dedicar-se temps i autocuidar-se és essencial per poder continuar endavant.

Referents.

Narratius.

Per formar la història de l'Èlia, més concretament, la seva vida i els seus comportaments, he volgut fer una exhaustiva recerca en els testimonis d'aquells que han patit i han estat relacionats amb algun tipus de trastorn de la conducta alimentària, ja sigui el malalt, familiars, amics, doctors, ... Així doncs, he decidit basar-me sobretot en fets reals (testimonis, documentals, llibres, ...) i allunyar-me de la ficció, ja que una de les meves grans preocupacions amb aquest treball és caure en el tòpic i quedar-me en la superfície, considero que el treball, doncs, seria més un problema que no un ajut.

Això no significa que no hagi cercat en la ficció, encara més, una de les escenes i dels comportaments que té l'Èlia està inspirat en una escena de la sèrie *Ginny and Georgia*, on l'Abby (personatge secundari que pateix bulímia nerviosa) es forra les cames amb cinta americana perquè semblin més primes. En aquest enllaç es troba l'escena pertinent: <https://youtu.be/YUISQuqFLxg>. D'altra banda, també m'he volgut basar en certs comportaments del personatge de la Cassie de la sèrie britànica *Skins*, la qual també pateix anorèxia nerviosa. Una de les escenes més icòniques d'ella és l'explicació de com evita menjar tot i que estigui amb algú; la Cassie és una noia molt carismàtica i, en aquesta escena, la Cassie no para de parlar i de distreure a l'altra persona perquè no es fixi en que ella no està menjant, a més a més que ella tota l'estona mou les mans i el menjar del plat amb els coberts per sobreestimar a l'altre i fer que la seva atenció es dispersi. En aquest enllaç es troba l'escena pertinent: https://www.youtube.com/watch?v=rIKwxWZQ_no&ab_channel=Skins.

Ja deixant de banda la ficció, per crear els comportaments de l'Èlia i les seves emocions m'he inspirat en testimonis: experiències personals, experiències d'un familiar proper, llibres autobiogràfics, blogs pro-tca, entrevistes, xerrades i documentals.

Els principals llibres que he agafat com a referència, tot i exposar el tema de manera molt diferent, comparteixen un tret essencial similar: s'hi exposa els comportaments (sigui en primera persona o com a persona secundària) i emocions devastadores que poden provocar els trastorns de la conducta alimentària. Aquests són:

- *"The Art of Starving"* de Sam J. Miller.

"The Art of Starving" és una novel·la juvenil de ciència - ficció escrita per Sam J. Miller i publicada en el 2017. El protagonista, el Matt practica "l'art de morir de fam" intentant menjar el mínim possible creu que podrà arribar a il·luminació divina. Descobreix que, gràcies al seu dejú, els seus sentits s'amplifiquen, com si fos un superpoder i que, quan torna a menjar, tornen a la normalitat. A causa de la seva poca autoestima i la seva necessitat de control, el Matt deixarà de menjar i els seus poders creixeran. (The Nebula Awards, 2018)

- *"Purge: rehab diaries"* de Nicole J. Johns

"Purge: rehab diaries" és una autobiografia de Nicole J. Johns publicada el març del 2009. L'autora documenta la seva estança en el centre residencial de trastorns de la conducta alimentària, és un relat cru sobre els seus mesos en rehabilitació. La Nicole toca diversos temes importants: la imatge corporal, la sexualitat, les agressions sexuals, les relacions i la lluita per recompondre el seu propi camí en la vida. L'autora no es talla en exposar la seva experiència, es mostra honesta i detalla la seva experiència amb el tractament, evitant el tòpic de final feliç, però oferint esperança a aquells que lluiten per la recuperació. La Nicole deixa un missatge molt clar: tot i que el camí és dur, al final hi ha esperança. (Goodreads)

- *"Wasted: a memoir of anorexia and bulimia"* de Marya Hornbacher

"Wasted: a memoir of anorexia and bulimia" és un llibre de memòries de la Marya Hornbacher publicat el desembre de 1997. L'autora portava lluitant 14 anys amb el trastorn, aquestes memòries van ser escrites quan ella tenia 21 anys d'una manera brutalment honesta i desquinqadora, on mostra el seu camí pel costat més fosc de la seva vida embarcant-se en la fam, les drogues, el sexe i la mort. (Marya Hornbacher)

- *"Brave Girls eating: a family's struggle with anorexia"* de Harriet Brown

"Brave Girls eating: a family's struggle with anorexia" és un llibre de memòries de Harriet Brown publicat en el 2010. Harriet Brown relata amb detall la lluita de la seva filla Kitty amb els trastorns de la conducta alimentària. Aquest llibre mostra la perspectiva en primera persona dels familiars, amics i éssers estimats d'una persona que pateix de trastorns de la conducta alimentària. (Goodreads)

D'altra banda, m'he inspirat en moltes xerrades i entrevistes, la majoria d'elles trobades a la plataforma de YouTube per entendre les diferències d'experiència de cada pacient; m'han sigut de molta utilitat sobretot les xerrades al canal TED. En aquest canal s'hi poden trobar centenars d'exposicions relacionades amb el tema, unes centrant-se més en l'alimentació i altres en la relació amb la perfecció:

- Peyton Crest *"An eating disorder isn't just a girl thinking she looks fat"*:
https://www.youtube.com/watch?v=6sEsviBCvWo&ab_channel=TEDxTalks
- Susannah Laing *"What Bulimia Taught me"*:
https://www.youtube.com/watch?v=3Q76l_4IDSA&ab_channel=TEDxTalks
- Elisabeth Huh *"Starving for the good: an anorexic's search of meaning and perfection"*:
https://www.youtube.com/watch?v=GxI0ewBJdMo&ab_channel=TEDxTalks
- Richard Kreipe *"Eating disorders through developmental, not mental, lens"*:
https://www.youtube.com/watch?v=OAlyBWRmkxs&ab_channel=TEDxTalks
- Dave Chawner: *"My battle with anorexia"*:
https://www.youtube.com/watch?v=lqbL-UhhyPk&ab_channel=TEDxTalks
- Ilona Kajokiene *"Eating disorders: Why is so hard to treat them?"*:
https://www.youtube.com/watch?v=vGFvn37tRbM&ab_channel=TEDxTalks

Una de les xerrades TED que més m'ha servit ha sigut la de Catherine Pawley, on explica la seva lluita amb el trastorn, explicant el seu origen fins a la seva recuperació. La Catherine remarca la seva obsessió amb la perfecció acadèmica i el molt que la va consumir, utilitzava la seva alimentació com una via d'escapament, fet que la va

portar a tenir una condició física i de salut debastable i va haver de ser internada a un centre especialitzat en trastorns de la conducta alimentària: https://www.youtube.com/watch?v=gZpcTVgpaPw&ab_channel=TEDxTalks.

D'altra banda, un dels recursos que més m'han inspirat han sigut els documentals. *Thin* o *Emma wants to live*, ja esmentats anteriorment, han causat un gran impacte en mi i, he pogut arribar a empatitzar profundament amb les malaltes; a l'*Emma* sobretot, la considero un model a seguir per la gran lluita que va fer, tot i que finalment, el trastorn hagués guanyat la partida. Els documentals mostren una part molt fosca de la malaltia, no la romantitzen, com altres produccions de ficció que s'han quedat a la superfície, així doncs, m'agradaria causar un impacte similar en el meu projecte.

No només he tret referències amb aquests dos documentals, sinó que també m'han semblat molt interessants documentals de menor producció com:

- Arley Gower *"In my mind: anorexia"*:
https://www.youtube.com/watch?v=0O5dJ9ODjx8&ab_channel=Attitude
- Sara *"Sara's eating disorder "monster" and her struggles to get help"*:
<https://youtu.be/fCQ6IJwsUuc>
- Brescia Dover *"My survival story through anorexia"*:
<https://youtu.be/4YvjABv6UBA>

Un dels més destacables és *"Living with Anorexia"* dirigit per l'Emma Williams. En aquest, l'Emma entrevista a la Dominique, la seva germana petita, la qual porta vivint i lluitant contra l'anorèxia nerviosa des dels 9 anys. L'Emma permet a la seva germana parlar i donar la seva perspectiva vivint amb la malaltia en primera persona, les dues germanes mantenen una conversa molt interessant, procurant, davant tot, no estigmatitzar. "You are someone that lives with an eating disorder, you're not the eating disorder" li diu l'Emma a la Dominique en l'inici del documental; una de les frases que considero més importants, ja que no despersonifica a la Dominique, el trastorn no la defineix. D'altra banda, més entrat el documental, la Dominique diu la següent frase: "I never wanted to do anything wrong, but suddenly, I was doing

everything wrong.”, que també m’ha marcat, perquè en aquestes paraules podem veure la seva preocupació per la perfecció, per “fer-ho tot bé”, però el control se li va anar de les mans. El capítol esmentat es pot visualitzar en el següent enllaç:

https://www.youtube.com/watch?v=sJMNpHoJ7Kg&ab_channel=Attitude

Finalment, un dels recursos que més he utilitzat per crear els comportaments de l’Èlia ha sigut la recerca de blogs pro-tca. Els blogs proAna i proMia són pàgines d’Internet que promouen els trastorns de la conducta alimentària (Ana - anorèxia nerviosa i Mia - bulímia nerviosa). Aquests blogs acostumen a ser creats per persones que pateixen també el trastorn, que resisteixen a ser tractades i a rebre ajuda; amb aquests, poden rodejar-se de persones que també pateixen el trastorn i se senten compresos.

En els blogs acostumen a aparèixer recomanacions i tips que tenen l’objectiu de baixar de pes. Entre ells, els més sonats es tracta de seguir una dieta molt restrictiva, amb una ingesta d’uns 500 kcal al dia juntament amb un elevat exercici físic per cremar totes les calories ingerides. Hi ha infinitat de tips que es donen per baixar de pes, des de tips de com no tenir gana per no passar-se de les calories ingerides diàries, fins a com amagar que no t’estàs alimentant al teu cercle proper a com compensar i cremar si t’has passat de la ingesta diària de calories.

Aquests espais summament tòxics van ser molt populars amb l’arribada d’Internet, no només parlem de blogs, sinó també de foros, xats, comptes de Facebook (molt popular en la passada dècada), d’Instagram, ... però, actualment, n’és més difícil trobar un, ja que s’han anat tancant. Tot i això, l’apologia dels TCA a Espanya, ni a Europa, no és delit; no existeix una regulació que permeti gestionar aquests casos. Únicament a Catalunya, mitjançant el decret llei aprovat el 2019, és possible vigilar, investigar i sancionar a les empreses, plataformes i serveis digitals que no posin les mesures per eliminar-los. (Jordi Mitjà Costa, 2021)

El seu contingut és molt perillós, ja que estan plens de trucs i tips per ocultar el trastorn al seu entorn i plens de consells extrems per perdre pes entre d’altres, s’oposen

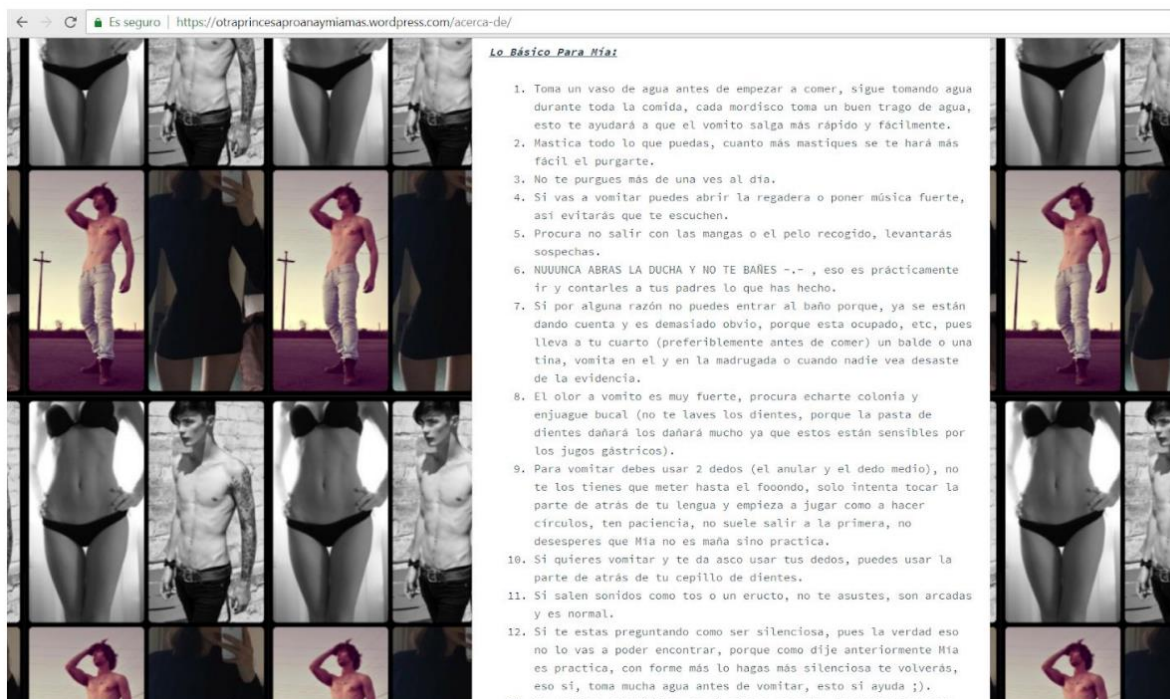
completament al tractament i mostren molta importància a ocultar els seus símptomes. Podem trobar des de realitzacions de “carreres de quilos”, que consisteixen a competir entre els usuaris per veure qui perd més pes en un període de temps determinat, fins a missatges d'ànim per baixar de pes. Aquests autors acostumen a penjar imatges de cossos de noies excessivament prims per motivar als seus lectors i als usuaris a perdre pes i arribar a ser “atractius”, a aquests cossos que utilitzen per motivar els denominen *thinspo*.

Els missatges que podem trobar en els fòrums són negatius cap a un mateix, autocastigant-se no només per mitjà de conductes nocives envers el menjar, sinó també cap a l'autovaloració, normalment menyspreant el mateix cos i la persona. Aquests blogs pro-Ana i pro-Mia a vegades poden contenir la història de l'autora i els seus traumes que l'hi han conduït a tractar-se d'aquesta manera problemàtica.

En la següent imatge es pot observar perfectament l'apologia i els tips per baixar de pes, a més a més de com s'estructura una pàgina pro - tca, amb el bombardeig d'imatges de cossos com a inspiració per seguir perdent pes.

Imatge 10: Pàgina d'apologia als TCA; llistat de consells per ser Ana.

Imatge 11: Pàgina d'apologia als TCA; llistat de consells per ser Ana.

Pàgines com <http://otraprincesaproanaymias.blogspot.com/2017/12/pro-ana-pro-mia.html>, <http://proanaymia2018.blogspot.com/>, <https://delzanap.wixsite.com/misitio>, <https://otroinmarcesibleanayrexmas.wordpress.com/2014/08/05/60/>,

<https://proanaxblog.wordpress.com/>, ... i centenars de pàgines més que encara estan actives a Internet, estan plenes de tips i recomanacions de les quals m'he inspirat i tinc com a referència per justificar el comportament nociu de l'Èlia.

Estètics.

- Il·lustració.

Respecte a l'estil visual que emprèn aquest projecte, es tracta d'animació 2D en rotoscòpia, amb un estil de dibuix de cartoon. Les il·lustracions tindran un aspecte amb un toc infantil i amb un traç net; tot i això, a causa de com avança la narrativa, aquestes il·lustracions aniran embrutant-se i deixant un traç molt més dur i esgarrinxat perquè acompanyen als sentiments i emocions de la protagonista. Una vegada l'Èlia comença a veure la llum i a recuperar-se, les il·lustracions retornaran a tenir un traç més clar i net i l'estil de cartoon es modificarà i serà menys infantil.

L'estil d'il·lustració d'Alberto Vázquez ha sigut gran referent per mi, ja que combina a la perfecció un estil molt net i senzill, però que alhora tenen quelcom fosc i tenebrós; a més a més no acaba de tenir un traç net. Amb el curtmetratge "*Unicorn Blood*", precursor del guardonat "*Unicorn War*", vaig decidir atrevir-me a introduir algun toc de color a la meva producció, ja que podia potenciar la representació de les emocions de l'Èlia.

Nom: Unicorn Blood

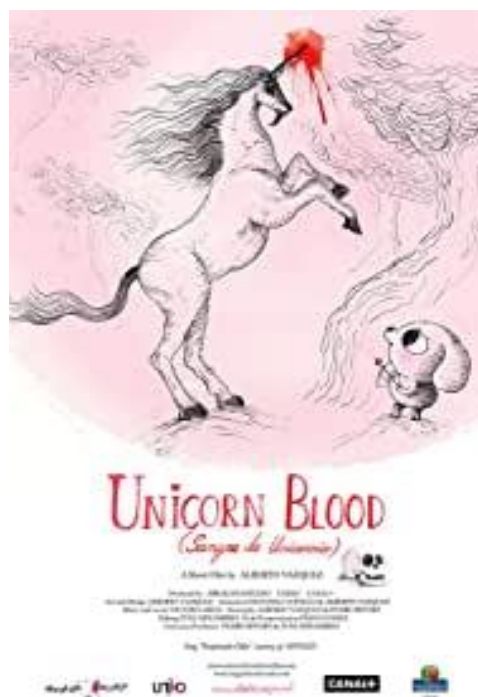
Direcció: Alberto Vazquez

Any: 2013

Gènere: Animació / short / fantasia

Guió: Alberto Vazquez i Pedro Rivero

Storyline: Dos ossos de peluix surten a caçar unicorns, la seva presa preferida.
(IMDB)

Imatge 12: Caràtula curtmetratge "*Unicorn Blood*".

D'altra banda, també he considerat com a referent els curtmetratges animats "*You Look so Healthy*" de la directora Diana Chire i el curtmetratge divulgatiu "*Why are eating disorders so hard to treat?*" de l'animadora Laura Jayne Hodkin. Aquests projectes animats, tot i tenir estils diferents, comparteixen la senzillesa en la il·lustració per transmetre un missatge clar i concís.

Diana Chire, directora de “*You Look so Healthy*”, comparteix la seva íntima història sobre el seu trajecte amb la bulímia i la maternitat i, juntament amb l’animadora Nina Carter, la creadora d’aquesta animació minimalista, retraten el cost emocional i físic de patir un trastorn de la conducta alimentària.(Nowness, 2022)

Per altra part, Laura Jayne col·labora amb l’educadora Anees Bahji pel projecte Ted-ed; una iniciativa de TED per l’educació juvenil, l’objectiu de Ted-ed és estimular les idees de professors i estudiants arreu del món. Anees Bahji pretén desmentir certs rumors sobre els trastorns de la conducta alimentària i donar una explicació correcta, ja que a causa d’aquestes falsedats, dificulten el tractament i la recuperació d’aquells que ho pateixen. (Anees Bahji, 2022)

- Il·luminació.

El mateix passa amb la il·luminació de les escenes, va totalment lligada a les emocions de la protagonista. Les escenes més clares corresponen a l’inici del curtmetratge, a la infantesa de l’Èlia. Un cop l’Èlia s’obsessiona i la seva salut comença a perillar les escenes es van enfosquint, però, altra vegada, quan s’inicia la seva recuperació, cada vegada el curtmetratge anirà adquirint més lluminositat, així l’espectador podrà empatitzar amb la protagonista i veuran, junts, la llum al final del túnel.

- Color.

Pel que fa al color del curtmetratge, he optat per produir-lo tot en blanc i negre, i fer ús del color només en moments puntuals i justificats, per remarcar quelcom perquè l’espectador dirigeixi la seva atenció en el punt d’interès.

- Muntatge.

D’altra banda, respecte a l’estil d’edició de l’animació, com ja he comentat, es realitzarà amb la tècnica tradicional de rotoscòpia en digital. Tot i això, he volgut intercalar-hi algunes imatges reals i introduir i experimentar amb els efectes òptics i

trucs de fotografia, tal com es va fer amb el llargmetratge *"It's Such a Beautiful Day"* de Don Hertzfeldt.

- *"It's such a Beautiful Day"*.

Aquesta pel·lícula dirigida, escrita, animada i produïda per Don Hertzfeldt, parla sobre els problemes mentals, psicològics i el deteriorament cognitiu d'una persona destinada a morir; un film existencialista on s'espera a la mort i s'abraça a la vida que ens queda.

He agafat aquesta animació com a referent, no només per l'estil d'edició i il·lustració, sinó també per la narrativa que presenta. Don Hertzfeldt s'allunya de la narrativa "normal", la deixa enrere i se centra directament en el món de les idees, així doncs, la narrativa passa a ser marcada pel deteriorament cognitiu del protagonista, el Bill. Sí que hi ha fil conductor, però l'important no és el que li passa, sinó com li passa i de quina manera veiem el món a través dels seus ulls i del seu deteriorat cervell. (R. Meerks, 2023)

Considero aquesta pel·lícula un essencial per tot aquell que es consideri cinèfil, ja que l'autor aconsegueix remoure't per dins amb una il·lustració extremadament bàsica com són els ninots de pal.

Nom: It's such a Beautiful day
Direcció: Don Hertzfeldt
Any: 2012
Gènere: Animació / comèdia / drama
Guió: Don Hertzfeldt
Storyline: El Bill lluita per recompondre la seva destrossada psique. (IMDB)

Imatge 13: Caràtula pel·lícula *"It's such a Beautiful Day"*.

Metodologia.

Tècnica.

La tècnica pel desenvolupament d'aquest projecte ha sigut tant tradicional com digital. Tot l'apartat que engloba les primeres parts del disseny, idees, conceptes, l'storyboard, ... ha sigut elaborada a mà en folis i amb l'ús de llapis. Per traspassar tots aquests documents a digital, però, han sigut escanejats i posteriorment adherits en format digital.

D'altra banda, per la realització de tot l'apartat de documentació, aspectes tècnics i d'organització s'ha optat per l'ús dels programes de Microsoft Office, concretament el programa Microsoft Word per la realització de l'estudi i recerca necessària per a la documentació del projecte. Envers la redacció del guió literari, però, s'ha fet ús de Celtx, un software d'escriptura de guions audiovisuals que permet a l'usuari fer desglossament de guió, calendaris de producció i altres elements comuns de la preproducció de peces audiovisuals. (Celtx) Tot i això, per l'elaboració de documentació com el pla de producció i el guió escaleta, s'ha optat per utilitzar el programa Excel.

Entrant en la fase de producció i postproducció, crec convenient treballar en conjunt en digital. Realitzar tot el procés de creació del layout, realitzar els clean ups i l'animació en si, incloent-hi la il·luminació i les correccions pertinents, resultarà més pràctic i eficient realitzar-los en digital amb l'ús de programes com el Photoshop per les correccions i retocs en les imatges i amb el programa Toom Boom, un dels programes més utilitzats actualment en la indústria de l'animació 2D. Aquest programa compta amb funcions com motor de dibuix amb vectors, creació il·limitada de paletes de color, siguin vectorials o en mapa de bits, ... i fins i tot també permet l'edició de l'animació 3D. (U-tad, 2023) Toom Boom no només s'utilitza per a l'animació integral, sinó que també compta amb un software anomenat Toon Boom Storyboard Pro que, com indica el seu nom, s'utilitza per a la creació d'storyboards; així doncs, és un programa que podria haver sigut utilitzat per la creació de

l'storyboard del projecte si s'hagués realitzat en digital. També proposo l'ús del programari d'Adobe, com l'Adobe Premier i l'Adobe After Effects per fer de reforç en l'edició de la composició del curtmetratge, dirigit a aspectes relacionats amb el muntatge i edició de vídeo o d'efectes especials que siguin adherits, com també per la creació de la careta i els crèdits del curtmetratge.

D'altra banda, pel que fa a l'edició i creació d'àudio també s'opta pel programari d'Adobe, concretament l'Adobe Audition per suplir tant els aspectes de la gravació com l'edició del so, la música i les veus pel diàleg del projecte.

Rotoscòpia.

Aquest projecte està produït amb animació de dues dimensions amb la tècnica de rotoscòpia. Aquesta és una de primeres tècniques en utilitzar-se en animació en dues dimensions, moltes pel·lícules originals de Disney, com les primeres princeses Disney, es van produir amb aquesta tècnica, adquirint vida pròpia i acabant sent un referent.

La rotoscòpia es basa en la creació de seqüències animades mitjançant un dibuix tret d'imatges d'un vídeo real, fotograma per fotograma; és a dir, és un procés basat en el calc i reproducció del fotograma d'un vídeo prèviament enregistrat. Cada fotograma, o frame en anglès, es col·loca un després de l'altre i, com a resultat s'obté una seqüència de moviment. En el cinema tradicional s'utilitzen 24 frames per segon de metratge, tot i que aquest nombre pot variar segons el director, per crear la sensació de moviment; com més fotogrames hi apareguin en un segon de metratge, la percepció del moviment serà més clara. (Juliana Fatino, 2022)

Aquesta tècnica requereix un gran esforç i temps, així doncs, convé treballar en digital per poder economitza el temps i el material necessari.

Materials.

Equip físic tradicional: folis A4, llapis, bolígraf, regle.

Equip digital:

- Hardware: PC, tauleta gràfica Huion Kamvas Pro 24.
- Software: Microsoft Office, Celtx, Adobe Premier, Adobe After Effects, Adobe Audition, Adobe Photoshop, Toon Boom Animation Pro.

Preproducció.

Moodboard i proposta visual.

Imatge 14: Moodboard pel curtmetratge “Perquè”.

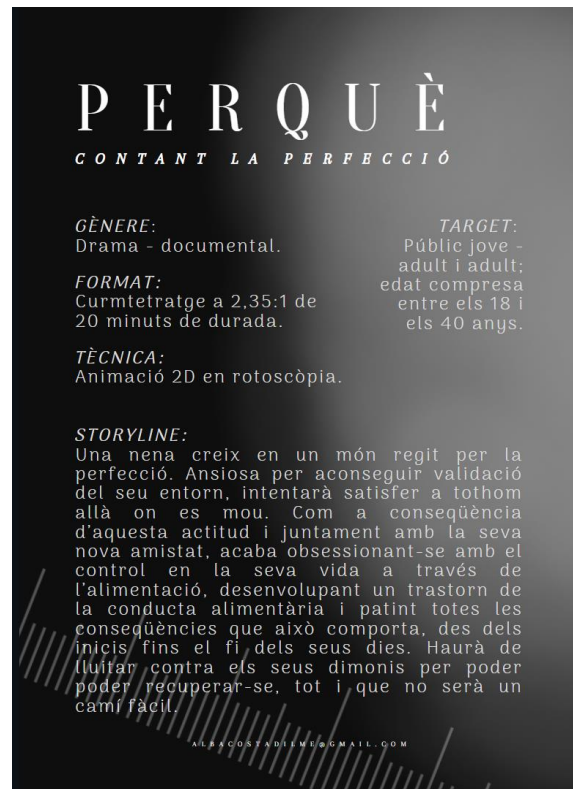
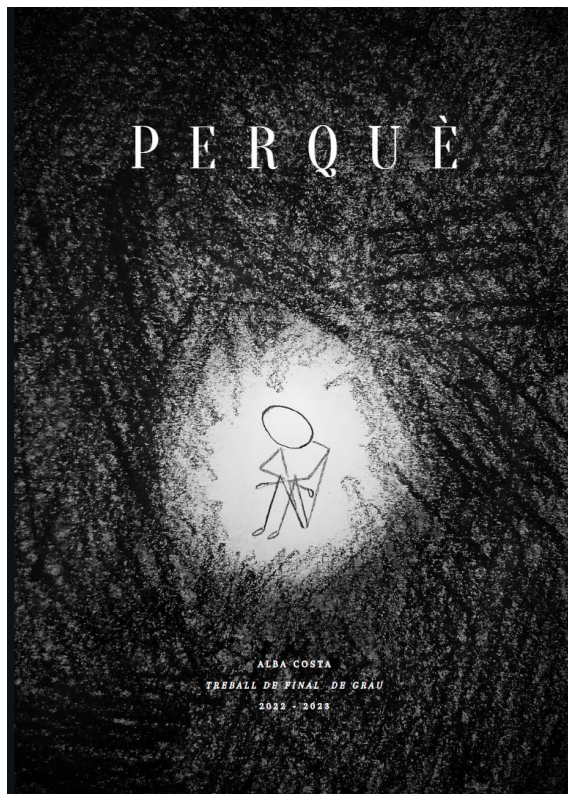
L'estil principal amb el qual s'il·lustra el curtmetratge "*Perquè*" és l'estil de sketch. Compta amb línies brutes, ràpides i no ben definides, amb un estil poc realista i senzill. Es pren com a referència a la il·lustradora Pia Bramley, graduada a la Royal Drawing School i col·laboradora del New York Times.

Pel que fa a la tipografia que acompanya tot el projecte, s'utilitza les següents fonts:

- Oranienbaum: pels títols.
- Arima Madurai Light: pels cossos de text per documents utilitzats en la promoció del curtmetratge.
- Kabel: per la redacció dels crèdits.

Respecte al color global del curtmetratge, com ja s'ha esmentat anteriorment, és en blanc i negre, però es juga amb diferents tonalitats de grisos, també es fa ús del beix i les seves diferents tonalitats. D'altra banda, com a recurs narratiu per emfatitzar un determinat element o emoció durant el curtmetratge, es fa ús d'uns colors més vius: el groc i el vermell. Color-hex (en ordre de presentació): #615A51, #FF0000, #D8D2C4, #201A17, #D3D3D3, #F2ECDE, #FFED00.

Bíblia.

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE:

Aquest projecte està centrat en la representació de la conducta d'una persona que pateix un trastorn de la conducta alimentària, des del seu inici fins al seu final, passant per totes les etapes.

És una història centrada en un únic punt de vista i un focus: la protagonista, la malalta; tot i que compta amb personatges secundaris, de diferent rellevància, que ajudaran a entendre el procés i comportaments de la protagonista.

El curtmetratge està estructurat en quatre apartats: el primer, on la protagonista comença a adoptar l'ideal de perfecció durant la seva infantesa i aprèn quines conductes ha de seguir per aconseguir la validació que vol; el segon, on la protagonista entrarà en l'adolescència i desenvoluparà un clar quadre clínic de trastorn de la conducta alimentària fins a arribar a tenir un estat físic molt crític. Així doncs, en el tercer, la protagonista haurà de ser internada i començarà el seu procés d'acceptació i recuperació, no tan sols d'ella sinó també del seu entorn. Ja en el quart i últim apartat, la història seguirà la recuperació post clínica, seguint la lluita per no recaure i poder fer una vida normal.

Tot i tenir una linealitat, la història és exposada a través dels diferents escenaris en que es troba la protagonista al llarg de la seva vida, així doncs, s'hi produiran repetides el·lipsis temporals.

ALBACOSTADILME@GMAIL.COM

PREMISA:

"Perquè" neix amb l'objectiu de crear consciència d'aquesta malaltia, però no només de la seva existència, sinó que es centra en empatitzar amb la protagonista i comprendre perquè es comporta de certa manera i perquè desenvolupa el trastorn. Amb el pas dels anys, s'han produït diverses peces audiovisuals amb un objectiu de divulgació, però s'hi han quedat a la superfície del problema; s'hi mostra les conseqüències i la simptomatologia, podríem dir, fins i tot, que s'enfoquen una mica en el sensacionalisme, busquen que l'obra causi impacte. Així doncs, aquest projecte intenta mostrar l'origen del problema i les raons per les quals es desenvolupa.

UNIVERS:

L'Elia viu en dos mons a la vegada: el món real i el món del control. El món real. En aquest projecte doncs, ens centrarem en el món interior de l'Elia, el món del seu control. Això implica conèixer en profunditat el seu dia a dia i el tipus de relacions socials que té. Contem amb la presentació tant d'escenaris reals, com d'escenaris dramatitzats regits pels sentiments i emocions de la protagonista. Volent seguir la representació del món intern de l'Elia, haurem d'entrar en el surrealisme i l'experimentació, mostrant escenaris fins i tot catastròfics.

ALBACOSTADILME@GMAIL.COM

PERSONATGES

ELIA:
Protagonista.

ANA:
Secundari.

RITA:
Secundari (mare)

MANOLO:
Secundari (pare)

ALBACOSTADILME@GMAIL.COM

ESCTRUCTURA

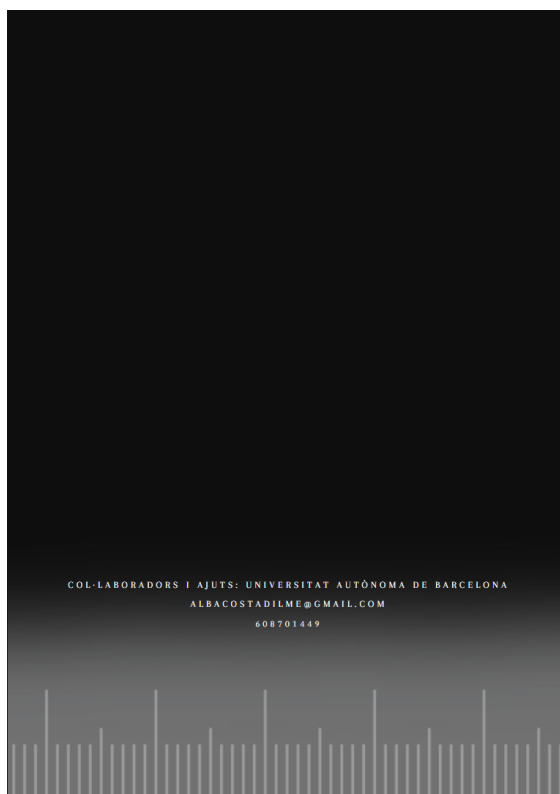
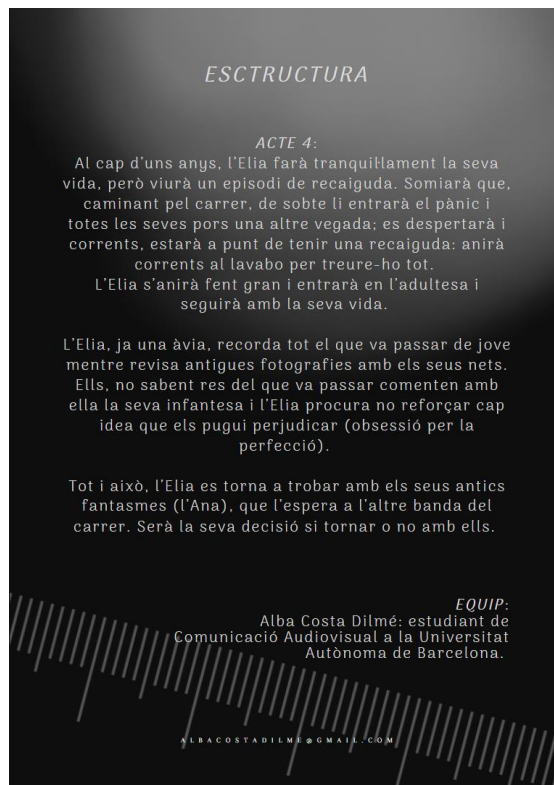
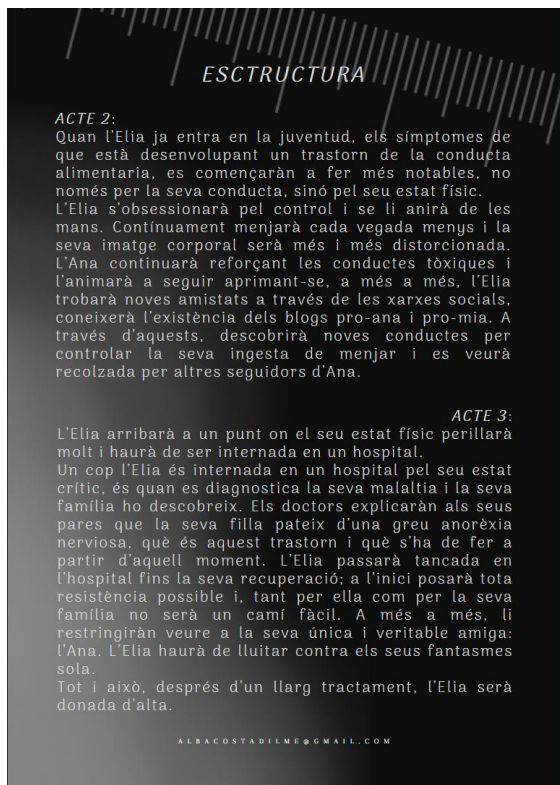
ACTE 1:

L'Elia es troba en una edat d'aprenentatge: la infantesa, els seus primers anys (des del naixement fins als 9 anys aproximadament). En aquesta etapa de la seva vida l'Elia comença a aprendre, a través de conductes de reforç, el concepte que més li marcarà: l'idea de perfecció, així doncs, en els primers anys de la seva vida, aprèn a través de quins comportaments pot obtenir el seu objectiu: la perfecció. Aquesta es centra en l'àmbit acadèmic, familiar i social. A través d'aquestes conductes, l'Elia anirà obtenint validació (acadèmica, familiar i social) i poc a poc, anirà desenvolupant una petita obsessió pel control.

La seva família: el pare i la mare, inculcaran a l'Elia des de ben petita que ha de ser la millor en tot el que faci i, a casa seva aprendrà la concepció de canó ideal de bellesa física a través de la televisió: la primera. Aquestes imatges quedaran gravades al cervell de la petita Elia i durant la resta dels seus anys perseguirà amb persistència assolir el seu objectiu.

A més a més, l'Elia coneixerà a l'Ana, la seva primera amiga a l'escola. L'Ana encaminarà a l'Elia a adoptar conductes molt nocives i tòxiques per la seva salut, tant física com mental. Tot i això, l'Elia l'idolatrará i generarà una relació de dependència cap a ella.

ALBACOSTADILME@GMAIL.COM

Imatge 15: Bíblia artística del curtmetratge "Perquè".

Guió literari.

ACT 1: INFANTESA

ESC 1 INT. ÚTER MARE

Gestació d'un fetus: d'un òvul fecundat, es comença a formar una massa de cèl·lules que formen un zigot; aquest finalment es transforma i creix en un fetus identificable.

La MARE gestant parla al seu fill, dirigint-se a la panxa mentre se l'acaricia.

MARE

Oh... You're going to be perfect.

En sentir la paraula "perfect", el nadó de la panxa obre els ulls immediatament. La paraula comença a ressonar en el seu cap.

ESC 2 EXT. CARRER - DIA

La MARE passeja en cotxet a la seva filla nounada amb molta alegria, quan una VEÏNA s'apropa a elles i les saluda.

VEÏNA

Hi! How are ... Oh look who we've got!

La VEÏNA s'ajup en veure el nadó en el cotxet. El bebè s'espanta una mica per l'efusivitat de la dona i es queda parat.

VEÏNA

Sorry! I've scared you?

But, look at this perfection!

Al nadó se li il·luminen els ulls i, com a resposta somriu i riu movent els braços.

ESC 3 INT. SALA D'ESTAR CASA ELIA PETITA - NIT

Els pares de l'ELIA veuen la televisió en el menjador.

El menjador té un aspecte dels anys 90', amb una televisió gran i quadrada, amb tapete a sobre i unes flors. Davant d'aquest, en el costat esquerre, s'hi troba una butaca vermella on el seu pare està assegut, i va fent zàping amb el comandament a distància. D'altra

banda, al costat dret de la butaca i també davant de la televisió, la seva mare està seguda en el costat dret del sofà més gran fent ganxet. Ella li està teixint un jersei a la seva filla.

Quan l'ELIA arriba a davant de la televisió, el pare para de fer zàping. En la televisió hi apareix un anunci d'un perfum, on apareix la Kate Moss. Aquest anunci exposa clarament el cos prim i esvelt de la model que va vestida amb un vestit blanc i mullat, efecte que provoca que es vegi clarament la seva silueta esquelètica.

L'ELIA es queda parada impactada mirant la imatge dreta davant de la televisió, quan la mare la treu dels seus pensaments quan l'agafa per l'esquena i la gira bruscament, deixant-la mirant davant seu i donant l'esquena a la televisió. Després de girar-la, li col·loca el jersei que li està teixint sense que l'ELIA pugui reaccionar.

El jersei li queda estret, fet que provoca la sensació que l'ELIA està embotida en el jersei i donant-li un aspecte molt rodó.

L'ELIA es mira el cos i queda en estat de xoc i de pànic.

ESC 4 EXT. ENTRADA ESCOLA / CARRER - DIA

L'ELIA comença la primària. La seva mare l'acompanya pel carrer caminant. En arribar davant de l'escola, la mare s'ajup per acomiadar-se de la seva filla. L'ELIA està nerviosa i mira a la seva mare.

MARE

Kill it.

La mare li fa un petó al front a la seva filla, s'aixeca i s'acomiada d'ella. L'ELIA camina cap a dins de l'edifici mentre sona el timbre de l'escola.

ESC 5 INT. AULA ESCOLA - DIA

L'ELIA està seguda en la seva taula individual a classe. El professor s'apropa i li entrega el treball corregit amb la nota.

PROFESSOR

Almost perfect.

L'ELIA agafa el paper i se'l queda mirant amb nerviosisme. Ha tret un A. L'ELIA mira a la companya del seu costat, el professor li acaba d'entregar la seva nota.

PROFESSOR

Perfect.

La companyia mira de tornada a l'ELIA somrient i li ensenya la seva nota, un A+. Ella s'aixeca i es presenta a l'ELIA.

ANA

Hi, I'm Ana.

ESC 6 INT. SALA DE DANSA - DIA

La professora de dansa marca el ritme a la seva classe a un grup de nens i nenes que practiquen una coreografia.

PROFESSORA

One, two, three, four, one, two, three, four, ...

L'ANA balla amb molta confiança seguint el ritme que marca la professora. L'ELIA la mira amb admiració. Arriba el torn de l'ELIA que avança en diagonal a fer la rutina demanda. Ella dona el seu màxim esforç i comença a imaginar-se a ella mateixa en l'escenari d'una actuació.

ESC 7 INT. ESCENARI TEATRE - NIT

En un escenari d'un gran teatre l'ELIA continua la seva rutina i els espectadors comencen a aplaudir-la, a alabar-la i li tiren flors als peus. A l'ELIA se li il·lumina la cara.

L'ELIA es gira per mirar a la seva amiga ANA a la recerca d'aprovació. L'ANA, entre bambolines li dedica un gran somriure mentre aixeca els polzes en senyal de total aprovació.

ESC 8 EXT. PATI ESCOLA - DIA

Al pati de l'escola, en el descans, l'ANA està seguda en un banc amb un grup de noies que parlen animadament entre elles. L'ELIA les mira amb timidesa. L'ANA veu a l'ELIA i li fa un senyal amb la mà perquè s'apropi i s'uneixi a elles. L'ELIA somriu, s'apropa i s'asseu al costat de l'ANA a sobre el banc.

Cada una d'elles s'està menjant l'esmorzar, unes un entrepà, altres una peça de fruita i algunes unes galetes. L'ELIA obre la seva motxilla per treure el seu entrepà, però abans que l'ELIA pugui treure'l, l'ANA la para i li ofereix un xiclet. L'ELIA accepta, l'obre, se'l posa a la boca i comença a mastegar. L'ANA també menja un xiclet. Tot el grup es posa a parlar animadament.

L'entrepà queda oblidat en el banc.

ESC 9 INT. MENJADOR CASA ELIA PETITA - NIT

L'ELIA està a casa sopant amb els seus dos pares contents. La taula està parada i estan asseguts el seu pare i ella, però l'espai de la mare està buit. La mare arriba a la taula amb una olla de llenties estofades. El pare i l'ELIA l'oloren amb gana. La mare comença a servir, però el seu plat es queda buit. La mare deixa l'olla a la taula i porta un altre plat per ella amb només amanida.

L'ELIA mira el plat de la seva mare de reüll i després el seu; li incomoda.

Abans que ho notin els seus pares, comença a menjar i sopen tots mentre parlen animadament.

ACT 2: JOVENTUT (INICI COMPORTAMENTS NOTABLES)**ESC 10 INT. CUINA - NIT**

L'ELIA, feta ja una adolescent, està cuinant a la cuina de casa seva. Està fent galetes, té tota la cuina plena d'estris i de bols bruts. Obre el forn amb uns guants grans vermells i, amb compte, extreu la safata de metall amb les galetes torrades.

L'ELIA posa en un plat algunes d'elles i li porta a la seva mare, al menjador perquè se les mengi.

ESC 11 INT. MENJADOR - NIT

La mare mira les galetes emocionada i contenta i n'agafa tres. En el plat en queden dues. La mare mira el plat.

MARE

This two for you.

ELIA

No no, I have made them all for you. I'm not too hungry.

L'ELIA li torna a oferir el plat a la mare, apartant les galetes d'ella. La mare se la mira estranyada, però després d'uns segons accepta i agafa el plat.

L'ELIA somriu contenta.

ESC 12 INT. HABITACIÓ ELIA - NIT

L'ELIA està a la seva habitació escoltant música amb els auriculars inalàmbrics; mentre tararaleja la cançó i mou el seu cos, acord amb el ritme de la música, es mira al mirall. Va vestida amb el pijama, s'aixeca una mica la camiseta per veure's el seu ventre pla. De fons comença a sentir un soroll estrany, com si algú estigués donant cops. L'ELIA estranyada es treu els auriculars de les orelles per sentir millor el soroll; mira l'hora al rellotge de la tauleta de nit, són les 11 de la nit.

ESC 13 INT. MENJADOR - NIT

L'ELIA surt de la seva habitació i segueix el so fins al menjador. S'hi troba amb la seva mare corrents a sobre la cinta de córrer. La mare no córrer a molta velocitat, però se la veu cansada i que s'està esforçant molt. Quan la mare s'adona de la presència de l'ELIA, la mira, somriu i, com pot, la saluda amb la mà.

L'ELIA la mira estranyada i després d'uns segons, li retorna el saludo confosa per la situació. Gira per tornar a la seva habitació.

ESC 14 INT. SUPERMERCAT - DIA

L'ELIA camina pels passadissos del supermercat amb el carro de la compra. Camina lent mirant a totes les baldes mentre escolta música a través dels seus auriculars inalàmbrics. Agafa un dels productes, una caixa, en aquesta no veu el nom del producte, sinó una taca borrosa on només hi apareix el número de les calories que conté.

L'ELIA mira a tota l'estanteria, en conjunt, tots els embalatges dels aliments no mostren el producte, sinó el número de calories que conté. L'ELIA torna a mirar la caixa que té a les mans, hi indica 347kcal, s'ho pensa dues vegades i deixa la caixa al seu lloc, al costat d'aquesta n'hi ha un altre, l'agafa i mira les calories que té, hi indica 120kcal. Somriu satisfeta i deixa el producte dins el carro del supermercat.

L'ELIA continua amb la seva compra.

ESC 15 INT. HABITACIÓ ELIA - NIT

L'ELIA agafa l'ampolla d'aigua per beure, però no cau res, s'ha quedat sense. Mou l'ampolla per intentar que caigui alguna gota, envà. Molesta, tapa l'ampolla i surt de l'habitació per dirigir-se a la cuina a omplir-la.

ESC 16 INT. CUINA - NIT

La mare (RITA) està dins la cuina menjant-se un pastís directament de la nevera. Quan veu a l'ELIA entrar per la porta de la cuina, totes dues es queden parades i sorpreses. La RITA mira a l'ELIA amb els ulls oberts, té tota la cara bruta de xocolata i molles del pastís.

L'ELIA es queda parada a la porta de la cuina mirant a la seva mare, no l'esperava trobar allà. La mare somriu a l'ELIA com a reacció i li ofereix una mica de pastís amb les seves mans brutes de menjar.

RITA

Èlia ... I thought you were sleeping. Do - do you wa-want a little bit?

L'ELIA mira a la seva mare amb sorpresa i una mica d'esgarrifor. Mentre la mare li parla, l'ELIA veu com la figura de la RITA es comença a desfer i la veu se li distorsiona. L'ELIA comença a sentir tot el cos fred, espantada, el seu cor comença a bategar amb força, no entén el que està passant i entra en pànic. Gira i surt corrents de la cuina per tancar-se a la seva habitació. Tanca la porta amb força, es recolza a la porta i deixa caure el seu cos fins a quedar-se en posició fetal. L'ELIA en pànic, es col·lapse i vomita a la seva paperera.

ESC 17 INT. HABITACIÓ ELIA - DIA

L'ELIA i l'ANA estan a l'habitació de l'ELIA.

L'ANA es mira el seu cos al mirall mentre parla amb l'ELIA que està asseguda al seu llit amb el pijama posat.

ANA

Uh... My legs are so big.

L'ANA es dirigeix a l'ELIA.

ANA

Come here.

L'ELIA s'aixeca del seu llit i camina fins a col·locar-se al costat de l'ANA, posicionant-se i mirant cap al mirall.

L'ANA mira a través del mirall a la seva amiga, observant les cames.

ANA

Mmmm... Yours too.

L'ANA es queda pensativa un moment, mentrestant l'ELIA es mira les cames i comença a qüestionar-se la seva mida.

ANA

Oh, wait.

L'ANA se li acut una solució. Deixa a la seva amiga mirant-se al mirall amb desaprovació i tristesa i obre el calaix de l'escriptori. D'allà hi treu una cinta americana. L'ANA es gira per dirigir-se a l'ELIA.

ANA

Take off your pants.

L'ELIA mira estranyada a l'ANA, però li fa cas sense qüestionar-la. Es treu els pantalons del pijama i l'ANA s'ajup al seu costat. Estira la cinta americana i li comença a forrar les cames amb força perquè quedin més primes.

En acabar, l'ANA s'aixeca satisfeta i mira a través del mirall les cames de l'ELIA mentre somriu.

ANA

Yes! That's it.

L'ELIA es torna a posar els pantalons de pijama, les seves cames ara semblen més primes. L'ELIA es mira al mirall i després de dos segons somriu satisfeta amb el resultat.

ESC 18 INT. HABITACIÓ ELIA - NIT

L'ELIA està estirada al llit de la seva habitació mirant les musaranyes avorrida. Alguna cosa li passa pel cap, s'incorpora i mira al seu escriptori on està el seu portàtil en repòs. Decidida, s'aixeca del llit i es dirigeix cap a la cadira, seu i encén el portàtil. Obre el cercador i tecleja "How to lose weight fast". En menys d'un segon, hi apareix mil resultats d'entrades webs diferents, totes relacionades en fer dieta.

L'ELIA obre alguns dels enllaços i rebusca entre els milers de resultats diferents. En un d'aquests enllaços, hi apareix una entrada anomenada "Lose weight and become a Princess"; l'ELIA l'obre, ja que li crida l'atenció. S'obre l'entrada d'un blog pro-ana amb un disseny molt vistós, ple de colors i fotografies de cossos primers, llistes i altres entrades amb consells per transformar-se en una "princesa". L'ELIA comença a llegir l'entrada "Porque la comida es como el arte, existe solo para mirarla", mira una mica més cap a baix i veu una llista amb tips:

"- "You can eat ice if you feel very hungry!"

- "Very important DO NOT TELL ANYONE YOU ARE ANA'S FRIEND OR MIA'S FRIEND!!!"

- "When you lose weight and you are happy DON'T REWARD YOURSELF WITH FOOD buy yourself a piece of clothing! a bracelet! or whatever...that way you will complete a nicer look."

PLA DINS L'ESCENA: L'ELIA s'emprova una nova camiseta ajustada que s'ha comprat mentre es mira al mirall, encara porta l'etiqueta.

- When you feel anxious eat Sugar Free Chewing Gum... (besides giving you good breath it takes away the anxiety) don't overdo it with chewing gum as it contains calories."

PLA DINS L'ESCENA: L'ELIA mastega un xiclet.

- Wear tight clothes at home so you can see why you are doing this."
- "Eat naked in front of a mirror!"

PLA DINS L'ESCENA: L'ELIA menja una hamburguesa davant del mirall mentre està nua, observant-se a ella mateixa.

L'ELIA continua llegint la llista de tips per aprimar-se, està completament abstreta, immersa dins de la pantalla amb els ulls oberts.

Els dies passen i l'ELIA continua llegint amb la mateixa posició el blog de l'ordinador portàtil. Cada vegada el seu cos i aspecte es mostren més dèbils.

L'ELIA enfoca la mirada perduda cap endavant, mentre tanca el portàtil. Com si fos un fantasma, moguda com una marioneta, s'aixeca i es mira al mirall.

Les seves pupil·les es fan molt grans de cop i el cor li comença a bategar molt de pressa, comença a sentir molta ansietat.

ESC 19 INT. PASSADÍS CASA ELIA - NIT

L'ELIA va corrents pel passadís per dirigir-se a la cuina amb molta ansietat.

ESC 20 INT. CUINA - NIT

En arribar a la cuina obre directament la nevera i agafa el primer aliment que troba, se'l posa a la boca sense cura per menjar-se'l.

Gir de càmera per produir el·lipse temporal.

L'ELIA està ajaguda al terra de la cuina davant la nevera oberta. Està envoltada de papers, caixes i bosses de plàstic dels embolcalls del menjar de la nevera. L'ELIA es troba en estat de xoc sense moure's, amb la mirada perduda, té tota la boca bruta; ha tingut un gran afartament.

ESC 21 INT. GIMNÀS - DIA

L'ELIA està al gimnàs, a sobre de la cinta de corre corrents. Porta fent exercici una eternitat, està exhausta, suant, tot li pesa, està molt dèbil, sembla que estigui a punt de desmaiar-se.

Close-up al seu estómac.

El seu estómac està molt sec i desnutrit; es comença a esquerdar.

Close-out a l'ELIA.

L'ELIA agafa l'ampolla d'aigua del costat i beu aigua.

Close-up a l'estómac.

L'aigua que entra dins l'estómac de l'ELIA cau per les esquerdes.

ESC 22

L'ELIA es troba en el buit, es comença a desfer tot i que ella intenta lluitar per recompondre-se i aguantar les parts del seu cos que es van desfent. L'ELIA està en pànic. No pot aguantar i, per falta de forces, deixa de lluitar; finalment es desmaia.

Fosa en blanc.

ACT 3: INTERNAMENT

ESC 23 INT. HABITACIÓ URGÈNCIES - DIA

L'ELIA es desperta marejada i sense saber on està a les urgències de l'hospital estirada en una llitera.

L'ELIA està entubada, el seu aspecte físic és deplorable, té un cos molt prim i una cara esquistada i amb unes ulleres molt marcades. Quan comença a obrir els ulls, el doctor s'apropa, treu una petita llanterna de la seva butxaca i li enfoca als ulls per saber si les pupil·les li reaccionen. L'ELIA reacciona i va obrint els ulls.

DOCTOR

Èlia, you are in the hospital. You lost consciousness in the gym, an ambulance has brought you here. Your physical condition is very weak, we will have to admit you until you recover.

L'ELIA no acaba d'entendre res, mira als costats intentant ubicar-se, veu als seus pares molt preocupats a una cantonada de l'habitació.

ESC 24 INT. SALA HOSPITAL - DIA

En una de les sales de l'hospital, els pares de l'ELIA estan asseguts l'un al costat de l'altre i davant seu, el doctor de l'ELIA. El doctor comença a explicar-los que la seva filla pateix anorèxia nerviosa. El pare agafa la mà de la mare mentre ella comença a plorar desconsoladament.

DOCTOR

Your daughter has an advanced case of anorexia nervosa. It is an eating disorder that affects millions of people around the world. Èlia has been restricting her amount of food and obsessively controlling her weight. She has lost control to the point of reaching an unnatural weight.

La mare mira al seu marit molt preocupada, amb pànic i shock en assimilar el que ha passat.

MARE

What have we done?

DOCTOR

Èlia will need a lot of help. It's not going to be a nice trip. It won't be easy, for none of you.

Els pares i el doctor surten de la sala quan senten un crit de desesperació de l'ELIA en el passadís.

ESC 25 INT. PASSADÍS HOSPITAL - DIA

L'ELIA veu al final del passadís de la clínica a l'ANA a través de la finestreta de la porta. L'ANA es troba a l'altra banda de la porta sallada amb clau.

L'ELIA corre cap a ella desesperada i plorant repetint la mateixa frase diversos cops.

ELIA (desesperada)

I need Ana. I can't.

L'ANA mira a l'ELIA a través de la finestreta amb una expressió completament calmada.

ANA

Resist. You can't lose control.

Els sanitaris agafant forçadament a l'ELIA per dur-la cap a l'interior de la clínica, però ella mostra resistència. Un cop l'ELIA perd força i s'enfonsa, tant físicament com emocionalment, els sanitaris se l'enduen cap a l'interior.

L'ANA i l'ELIA es miren a través de la finestreta mentre l'ELIA s'allunya i desapareix pel passadís.

ESC 26 INT. SALA HOSPITAL - DIA

Dos sanitaris i l'ELIA estan asseguts a la taula d'una habitació buida. En aquesta, tan sols hi ha tres cadires i una taula amb un plat de llenties i una forquilla.

L'ELIA està asseguda davant del plat amb la mirada fixa en ell. Els sanitaris es troben cadascun a un costat de l'ELIA.

SANITARI 1

Come on, you can do it.

L'ELIA es troba amb un aspecte deplorable, a punt de posar-se a plorar nerviosa. Nega amb el cap.

SANITARI 2

Just one bite.

L'ELIA torna a negar amb el cap, intenta tirar la seva cadira cap enrere, allunyant-se del plat, però un dels sanitaris la para.

SANITARI 2

Don't do this to you, you can do it.

L'ELIA es posa molt nerviosa i s'aixeca en pànic, allunyat-se aterrida de la taula plorant. Gira per arribar a la porta, obrir-la i fugir, però veu que està tancada amb clau.

Plorant i desesperada crida i dona cops a la porta. Els sanitaris corren a socorrela i aguantar-la, l'ELIA, molt dèbil, es queda sense forces de seguida i, mentre continua plorant desesperada, es va desplomant a terra.

ELIA

Please, let me out! I don't want to do it! (desesperada)

L'ELIA queda asseguda al terra plorant desconsoladament, mentre els sanitaris intenten ajudar-la.

L'ELIA es tanca en el seu món i en la seva desesperació. La foscor envaeix l'espai i l'ELIA es queda asseguda en posició fetal plorant en una cantonada.

ESC 27 INT. DUTXA - NIT

L'ELIA està a la banyera dutxant-se. Està asseguda en posició fetal, mirant al no-res amb la ment en blanc. Amb l'aixeta oberta, l'aigua cau sobre el cos nu de l'ELIA.

La posició en què es troba l'ELIA fa que se li remarquin tots els ossos.

La mare pica a la porta del lavabo, sense entrar.

MARE

Sweetheart, you should get out now. Do you want me to help you pack your things? We're going home.

L'ELIA mira cap a la porta amb cap mena d'expressió ni vida a la cara. No contesta.

ESC 28 INTERIOR MENJADOR - DIA

El pare, la mare i L'ELIA entren a casa després d'haver passat un temps. La mare obre la porta a la seva filla i la mira amb emoció. L'ELIA, vestida amb pijama, camina amb desgana cap a l'interior, amb un aspecte depressiu i indiferent. Els pares entren després d'ella, primer la mare, que es nota nerviosa i després el pare, més calmat que carrega les dues bosses de l'ELIA.

L'ELIA mira al seu voltant i es dirigeix al lavabo. En arribar gira el pom, però no pot obrir la porta, està tancada. L'ELIA insisteix, es comença a posar nerviosa, però és impossible obrir-la. Es gira per mirar als seus pares en busca d'una resposta.

PARE

I'm sorry. The rules.

L'ELIA comença a entrar en un estat de pànic i frustració. Torna a intentar forçar la porta en va. En veure que no pot, fa un gran crit, li dona un cop de puny a la porta i se'n va cap a la seva habitació. Els pares observen preocupats el que ha passat. La mare es posa a plorar i el pare l'abraça.

ESC 29 INT. MENJADOR - NIT

L'ELIA seu a la taula del menjador per l'hora de sopar. El seu pare s'asseu davant seu i li somriu. La mare apareix per darrere del pare, sortint de la cuina. Porta els plats preparats a les seves mans. La mare li deixa el plat ple davant de l'ELIA.

L'ELIA es queda mirant el plat abstreta, comença a tremolar.

MARE

Come on, you can, at least half of the plate.

L'ELIA es tanca en els seus pensaments. Els seus pares conversen mentre sopen. L'ELIA no toca el plat.

L'ELIA es queda tancada en el seu món amb la mirada i la ment en blanc; l'ELIA es queda asseguda al mateix lloc de la taula, mentre

els àpats i els dies passen, sense tenir consciència del temps. Les escenes dels dinars i els sopars es repeteixen i tenen el mateix patró a càmera ràpida: el pare assegut davant seu i la mare col·loca el plat. L'ELIA no es mou ni toca el plat en cap moment.

Una llàgrima rebel li cau a poc a poc per la cara esquifida. Quan arriba a la mandíbula, la mare s'apropa i li eixuga amb la màniga. L'ELIA continua mirant abstreta el seu punt fix.

ELIA

I can't do it.

Diu amb un fil de veu, la veu se li trenca.

La mare se la mira amb tristesa i comprensió. Abraça a la seva filla amb suavitat i cautela, com si l'ELIA fos una figura de cristall que en qualsevol moment es trencarà. La mare es conté les llàgrimes.

MARE

You're not alone.

Step by step.

L'ELIA aixeca el braç i l'estén per agafar la forquilla.

CLICK! El pany del lavabo s'obre i la clau desapareix.

CLICK! El cademat de la nevera s'obre i la cadena desapareix.

ACT 4: RECUPERACIÓ

ESC 30 EXT. CARRER TENDES - DIA

L'ELIA, ja feta una jove-adulta, va caminant tranquil·lament per un carrer de tendes, majoritàriament tendes de roba, i comença a fixar-se en els aparadors: grans vidrieres amb grans cartells lluminosos d'imatges de models molt primes i diversos maniquins també de constitució prima. L'ELIA comença a posar-se nerviosa i a accelerar-li el cor; enfoca la seva vista en les imatges i comença a aïllar-se del món: comença a perdre el sentit de l'oïda i només sent la seva respiració agitada i els seus batecs del cor que augmenten de velocitat cada vegada més.

Tot seguit, els seus ulls s'enfoquen a la seva silueta en el reflex de l'aparador i, més enrere, enfoca la seva mirada cap a dues treballadores que la miren mentre parlen entre elles.

L'ELIA creu que la critiquen a ella i, estressada, mira corrents a l'altra banda del carrer, on també hi ha tendes de roba amb les mateixes característiques que les anteriors.

Les models de les fotografies ara cobren vida i canvien de postura per fixar la seva mirada cap a l'ELIA. L'ELIA les mira i mira al seu voltant, ara la gent del carrer ja no passeja, tothom s'ha parat i ha girat a mirar-la. L'ELIA, atacada i molt nerviosa mira cap a baix i es descobreix a si mateixa que es troba sobre una corda fluixa, les persones del seu voltant desapareixen.

L'ELIA intenta mantenir l'equilibri, però per pes, es va enfonsant cap a baix, L'ELIA intenta donar dues passes, però al fons es troba una gran massa que l'acaba absorbint.

ESC 31 INT. DORMITORI / LAVABO CASA ELIA ADULTA - NIT

L'ELIA es desperta atacada pels nervis al seu llit a mitjanit suant; ha sigut un malson. S'aixeca alterada i va corrents cap al lavabo, obre la llum i es recolza a la pica mentre es mira al mirall. La seva mirada repassa tota la seva figura i sense voler es posa a plorar. L'ELIA es recolza a la paret on es deslliça i deixa caure el seu cos fins a quedar-se seguda al terra del lavabo plorant.

Davant seu té el vàter i se'l queda mirant.

ELIA

No, no, no... Not again.

L'ELIA plora desconsoladament mentre s'amaga entre els seus propis braços al terra del lavabo.

Uns braços la rodegen per sobre, donant-li suport; és la seva parella.

FOSA A NEGRE

ESC 32 INT. RESTAURANT - DIA

L'ELIA arriba a un restaurant on l'esperen dues amigues assegudes a la taula plena de menjar; elles ja han demanat. Les saluda amb una gran abraçada i s'entaula.

ESC 33 INT. CONSULTA MÈDICA - DIA

L'ELIA treballa en la seva pròpia consulta mèdica. Mentre omple uns formularis, la nova pacient entra a la sala. Una nena amb la seva mare apareixen per la porta. L'ELIA les rep amb un gran somriure.

ESC 34 INT. CUINA CASA ELIA ADULTA - NIT

L'ELIA adulta balla a la cuina amb el seu marit mentre els il·lumina la llum de la nevera oberta i de l'extractor. La nevera està plena de menjar: verdures, llegums, carn, fruita, salses, ...

El marit fa donar una volta ballant a l'ELIA i ella el segueix feliç i somrient. En donar la volta, l'ELIA riu i es toca la gran panxa: està embarassada. El marit li fa un petó al cap.

TRANSICIÓ

L'escena anterior es transforma en una imatge polaroid que està enganxada en un àlbum de fotografies. Les pàgines de l'àlbum passen ràpidament per una ràfega de vent. Algunes pàgines es van veient amb diverses fotografies de la vida de l'ELIA.

La ràfega s'atura en una pàgina; en aquesta està enganxada una fotografia polaroid on apareix l'ELIA de petita amb els seus pares mostrant carinyo per una excursió que van fer al bosc per la tardor.

ESC 35 INT. MENJADOR CASA ELIA GRAN - DIA

L'ELIA de vella mira l'àlbum de fotos de la seva joventut amb els seus dos nets: l'ORIOI i l'ALEX. Miren diverses fotografies on surt l'ELIA de totes les edats, de bebè, de petita, de jove, ... i també hi surten els pares de l'ELIA en fotografies familiars.

ELIA

They were my parents.

Passen una pàgina on surt l'ELIA sola de jove-adulta somrient en el carrer (l'ELIA que apareix en el malson del carrer de les tendes).

ALEX

Wow... look at you... You were so preety.

ORIOI

Hahahah, with a big belly

L'ELIA somriu al seu net i li fa un petó al cap.

ELIA

I was carring your mother.

ESC 36 EXT. CARRER - DIA

L'ELIA feta una vella passeja pel carrer amb els seus dos nets: l'ORIOI i l'ALEX. Caminant, arriben a un forn de pa que té un aparador molt llaminer, ple de dolços, pastissos i bríoixeria; l'ORIOI i l'ALEX , els seus nets es queden embovats amb la cafeteria i supliquen a l'ELIA d'entrar-hi i berenar.

ORIOI

Can why enter?

ALEX

Please, it looks delicious!

A l'ELIA li fa gràcia la reacció dels petits, però el seu somriure s'esborra quan, pel reflex del vidre de l'aparador, veu la figura de l'ANA, la seva antiga amiga amb el mateix aspecte que l'última vegada que la va veure: jove. L'ELIA es queda parada, i sobtada gira per comprovar que no es tracta d'una il·lusió. L'ANA i l'ELIA es queden mirant l'una a l'altre, l'ELIA es comença a posar ansiosa i a tremolar. L'ALEX i l'ORIOI miren estranyats cap a la direcció on mira l'ELIA i li pregunten a la seva àvia de qui es tracta.

ORIOI

Who is she?

ALEX

Do you know her? Why is she looking at you?

L'ELIA torna en si en sentir les veus dels seus nets i els hi contesta titubejant sense deixar de mirar a l'ANA.

ELIA

She... is ... mh... (nerviosa)

L'ELIA respira fondo per tranquil·litzar-se i acaba de respondre mentre continua mirant a l'ANA.

ELIA

No one. She is no one.

L'ELIA respira, mira als seus nets, els hi somriu i els agafa de la mà per entrar cap a dins de la cafeteria.

ELIA

Let's go inside. Who want a hot chocolate?

ESC 37 INT. CAFETERIA - DIA

L'ELIA, l'ORIOIOL i l'ALEX entren contents a la cafeteria i demanen a la cambrera tres xocolates calentes i una peça de brioixeria per cadascú. Un cop tenen el menjar, s'asseuen a una de les taules de l'interior i contents mengen i parlen.

L'ELIA mira cap a l'exterior de la cafeteria, on ha vist anteriorment a l'ANA, però aquesta ja no hi és. L'ELIA somriu tranquil·la i orgullosa i torna a prestar atenció als seus nets.

FI.

Disseny de personatges.

L'Èlia.

NOM: Èlia.

PERSONATGE: Protagonista, principal.

EDAT: Embrió (4 mesos), nadó (1 any), infantesa (10 anys), joventut (17 anys), adultesa (30 anys), vellesa (70 anys).

PROFESSIÓ / ESTUDIS:

Estudiant a l'escola del seu barri, a la joventut, la seva vida acadèmica es veu interrompuda pel trastorn que desenvolupa i passa uns mesos fent classe a la clínica de l'hospital.

En acabar els seus estudis, l'Èlia comença a estudiar psicologia a la universitat, es gradua i aconsegueix exercir en la seva pròpia clínica.

FAMÍLIA:	Filla	AMICS:	La seva millor	AMORS:	No està interessada en
	única.		amiga és l'Ana,		l'amor; tot i que en la seva joventut
			coneixen a l'escola.		es comença a fixar en els nois.
			L'Ana li presenta el seu		Igualment, per l'Èlia, l'amor no és
			grup d'amigues,		però una prioritat. Ja en l'edat adulta,
			l'Èlia només es relaciona		l'Èlia coneix a un home amb el qual
			amb l'Ana.		tindrà un fill.

DESCRIPCIÓ FÍSICA:

Sempre ha sigut menuda, amb un cap gran i una cara rodona, com els seus pares. Els seus ulls són grans i brillants (excepte durant la joventut quan pateix anorèxia nerviosa), té un nas rodó i petit, les seves galtes són rosades amb pigues. Les celles, com les de la seva mare, són primes i petites. El seu cabell és naturalment arrissat, però durant la seva infantesa i adolescència, se l'allisa, cosa que li queda un cabell ondulat.

Té un tronc prim amb uns braços curts, no té un pit massa gran en l'adultesa, però té uns malucs i unes cuixes grans. Les seves cames són curtes i uns peus petits.

Durant la seva joventut, quan pateix anorèxia, el seu cos s'aprima i la seva cara es veu més esquelètica, els seus ossos sobresurten i se li noten més.

PECULIARITATS FÍSiques: Pigues a les galtes, malucs i cuixes grans.

ESTIL / VESTUARI: La seva mare la vesteix quan és un nadó i l'embarbolla, amb un mono petit ple de detalls i volants i un gorro del mateix estil.

Ja en la infantesa, té un estil molt senzill, encara no té una identitat creada, així que vesteix amb una samarreta bàsica, texans i vambes. Té part del seu serrell recollit amb una pinça.

En la seva joventut, l'Èlia intenta dissimular el seu cos amb roba gran, samarretes amples i texans amples. Quan és ingressada, la seva única vestimenta és la bata de l'hospital i el pijama.

En la seva adultesa, té un estil més bohemí i adult i porta vestits i sandàlies.

En la vellesa, l'Èlia porta una vestimenta còmoda i un jersei.

PSICOLOGIA DEL PERSONATGE:

A primera vista, se la veu una nena feliç i positiva. Acostuma a perdre's en els seus pensaments inventant-se tota mena d'històries i converses en el seu cap, és molt creativa i imaginativa.

L'Èlia és molt sensible, però forta, té molta empatia, és comprensiva i sempre vol ajudar als altres, tot i que no li demanin ajuda; quan algú confia en ella, se sent molt honorada d'escoltar i d'estar allà per ajudar. És una noia introvertida, però oberta i autèntica; és vulnerable a sentir-se sola i no es vol sentir invisible, però no pretén ser una persona que no és.

S'evoca tant per complaure els altres que pot arribar a sentir-se incompresa, solitària i fins i tot invisible; la seva empatia pot fer que els problemes i la negativitat dels altres calin en ella, ho internalitzi i ho porti a sobre les seves espatlles; és per aquesta raó que pot arribar-se a sentir sobrepassada per la quantitat d'estímul de l'exterior.

D'altra banda, també és molt crítica amb ella mateixa i molt tossuda, en ser una noia extremadament perfeccionista, evoca tota la seva energia en intentar complir el seu objectiu, tot i no ser realista. A més a més, té una baixa autoestima; totes aquestes

característiques fan que sigui vulnerable a ser manipulada per l'Ana i, malauradament, desenvolupi un trastorn de la conducta alimentària.

En la seva adolescència, l'Èlia va desenvolupant la seva personalitat, és una època molt vulnerable, però, un cop es recupera i creix, l'Èlia s'enforteix i lluita contra els seus dimonis i el seu jo tòxic més intern.

AFICIONS: Dansa clàssica.

FÒBIES, PORS I MANIES: Por a fallar, a defraudar al que l'envolta, a no ser la millor en els estudis, ... Pressió estètica, a la seva adolescència té una por irracional a augmentar de pes.

DEFECTES: Obsessionada per la perfecció, ansiosa, controladora.

OBJECTIU EN LA HISTÒRIA:

L'Èlia ha d'entendre que la gent que l'envolta l'estima tal com és i que la idea de perfecció que té incrustada en el cervell és impossible i irreal arribar-hi, a la vegada que molt tòxica.

Ella, inicialment té com a principal objectiu a ser la millor, i ho manifesta a través del seu cos, desenvolupant anorèxia nerviosa, cada vegada voldrà ser més i més prima. Un cop se li'n va de les mans, és hospitalitzada i comença amb el seu tractament; l'objectiu de l'Èlia canvia, ara la seva motivació és estar sana, tan física com mentalment.

QUÈ NECESSITA?

Necessita ser acceptada i estimada, ser la millor en tot el que es proposi, tant en l'educació, en la feina com en l'oci; té una necessitat imparable d'arribar a la perfecció.

CONFLICTE INTERN:

L'Èlia ha nascut amb la idea d'arribar a la perfecció. Durant tot el seu creixement intenta arribar a aquest objectiu, ser la filla, l'amiga, la nena perfecte; però això és impossible.

CONFLICTE EXTERN:

L'Èlia necessita ser perfecte. S'obsessiona amb el seu pes, aspecte físic i menjar i lluita per continuar la seva amistat amb l'Ana.

Així doncs, s'obsessiona pel control i, combinat Tot i això, arriba un punt on amb altres factors, com relacionar-se amb l'Èlia està a punt de morir i la amistats tòxiques, l'entorn familiar, estar porta a replantejar-se tots els exposada tot el dia amb un ideal de bellesa seus ideals.

concret, ... desenvolupa l'anorèxia.

Recuperar-se del trastorn resulta un procés extremadament complicat, ja que ha de lluitar contra ella mateixa.

ARC INTERN:

Des de ben petita, creix amb l'objectiu d'arribar a la perfecció en tot. Ha de complaure, ha de ser la millor a l'escola, la millor a dansa, ... ja que creu que així podrà ser vàlida per ser estimada.

L'Èlia s'obsessiona pel control, sobretot pel seu cos i els aliments, fet que provoca que desenvolupi anorèxia nerviosa. Inicialment, l'Èlia creu que és un estil de vida, que és el correcte, però el seu estat físic cada vegada es deteriora més.

En la seva adolescència, el punt més àlgid de la seva primesa, ha de ser internada en contra de la seva voluntat i és obligada a seguir un tractament a la força.

ARC EXTERN:

L'Èlia procura complaure a tothom sempre. A l'escola, coneix a l'Ana, que la porta a adoptar un estil de vida i unes conductes molt nocives per la seva salut física i mental; tenir un gran rendiment acadèmic, ser la millor ballarina, baixar de pes, ... es tornen el principal objectiu de l'Èlia.

Quan arriba l'adolescència, això se li ha anat de les mans i el seu estat de salut és molt crític. L'Èlia és ingressada a un hospital i forçada a seguir un tractament.

Lluita amb totes les seves forces per no deixar a l'Ana i no augmentar de pes, però arriba a un punt insostenible. Un cop recupera el seu pes, pot tornar a casa, on el tractament el seguiran els seus pares i provoca moments molt crítics.

Tot i això, després de molta lluita l'Èlia es recupera i, creixent, ha de lluitar contra si

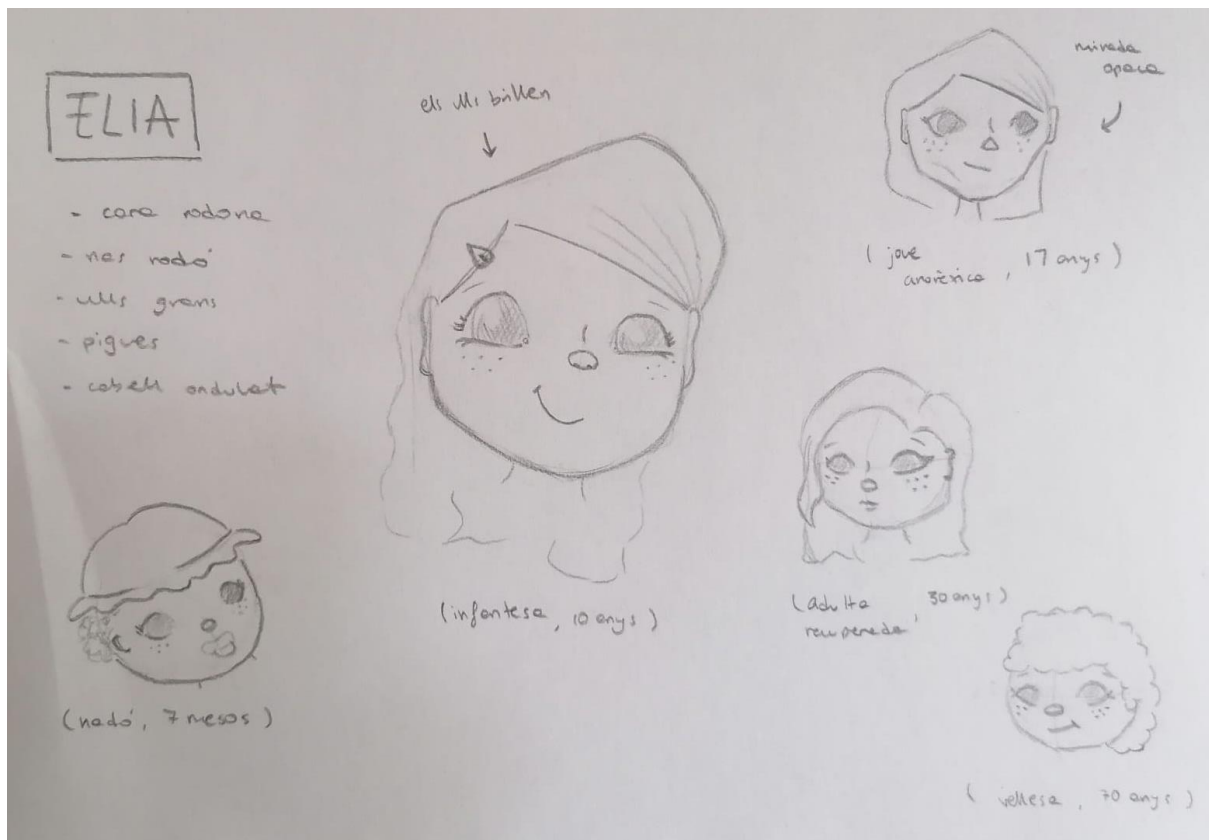
Aquest procés dur i llarg fa que tingui mateixa i contra els seus dimonis per les moments molt crítics amb la seva recaigudes que té.

família, però finalment, l'Èlia entén el L'Èlia es torna a retrobar amb l'Ana després que ha passat, és conscient de la de molts anys, sent una àvia amb els seus malaltia i vol recuperar-se. nets, però ella els protegeix i diu adeu a l'Ana

Tot i això, l'Èlia ha de lluitar contra per sempre, posant punt final al trastorn a la les recaigudes i contra els seus seva vida.

dimonis tota la seva vida.

PROPOSTA DISSENY:

Imatge 16: Disseny de personatge Èlia.

L'Ana.

NOM: Ana

PERSONATGE: Secundari.

EDAT: Infantesa (10 anys), joventut (17 anys).

SOBRE EL PERSONATGE:

Estudia a la mateixa escola del barri que l'Èlia, és on es coneixen. L'Ana és una estudiant exemplar que mai es posa en problemes, treu les millors notes de la classe i és molt popular.

Realment, l'Ana és la representació de l'anorèxia nerviosa que pateix l'Èlia. Aquest personatge és el responsable d'introduir a l'Èlia totes les conductes nocives per la seva salut física i mental. L'Ana desapareix de la vida de l'Èlia un cop comença amb el tractament, tot i això, ella apareix sempre que hi ha un escenari on l'Èlia pot recaure en la malaltia.

L'Ana no envelleix, el seu aspecte físic es queda en la joventut.

FAMÍLIA: Filla AMICS: Molt popular a l'escola. AMORS: No està
única. Adopta com a millor amiga a l'Èlia. interessada.

DESCRIPCIÓ FÍSICA:

Prima i esvelta. Faccions punxegudes i un cap gran i allargat en forma de triangle invertit. Orelles primes i enganxades al crani, amb un nas petit, prim i punxegut. Pell pàl·lida i opaca, com si fos de porcellana que contrasta amb el seu cabell negre, llarg i llis. El seu serrell recte li tapa els ulls i dues tires de cabell li cauen pels costats de les orelles, fent un efecte que allarga més la seva cara.

El seu cos és prim i llarg, amb una cintura de vespa; els ossos se li marquen per sota la roba i té unes mans i uns peus petits.

PECULIARITATS FÍSIQUES: El serrell característic i la seva primesa fan que els ossos sobresurtin.

ESTIL / VESTUARI:

Sempre va molt a la moda, elegant però juvenil. Totes les seves samarretes i pantalons són molt apretats, acostuma a vestir uns texans pitillo que li marquen les cames primes i llargues i els ossos. Ho combina amb una camiseta de màniga llarga

d'un to malva clar arrapada amb un escot en forma quadrada. Per calçar-se, porta unes manoletines llises i planes.

No utilitza cap accessori, només la seva diadema gruixuda al cap, és la peça que més li representa.

PSICOLOGIA DEL PERSONATGE:

L'Ana és una noia molt altiva, egòlatra i orgullosa. Viu per ser el centre d'atenció i pot arribar a ser una mica pedant. És una persona molt freda i manipuladora que enganya a les seves "amistats" amb fals afecte; és una noia narcisista i cruel que no pensa en el bé dels altres, sinó solament en el seu únic bé. Per aquesta raó, és molt intel·ligent, enginyosa i perfeccionista, en el món acadèmic, és una de les millors de la classe i també és una gran ballarina.

Manca d'empatia i, per tant, va destrossant l'energia vital d'aquella que l'envolta; no li preocupa el benestar de l'Èlia, sinó el que en pot treure d'ella.

AFICIONS: Dansa clàssica.

FÒBIES, PORS I MANIES: No pot perdre a l'Èlia, ja que és a qui li treu tota l'energia per continuar endavant ella, sense l'Èlia, l'Ana no existiria.

DEFECTES: Personatge totalment tòxic. Narcisista i manipuladora.

OBJECTIU EN LA HISTÒRIA:

L'Ana s'encarrega d'introduir a l'Èlia en l'estil de vida de l'anorèxia. Li ensenya conductes molt perilloses per la seva salut per aprimar-se i reforça les idees que l'Èlia té al cap. Fa que l'Èlia cregui que no pot viure sense ella, es transforma en el seu mesías.

No només manipula a l'Èlia, sinó que s'encarrega que les altres companyes de l'escola també la segueixin, l'Ana es torna la noia més popular a l'escola.

CONFLICTE INTERN:

Necessita ser el centre d'atenció i tenir a les seves seguidores. Viu a través de l'adoració dels altres, sobretot de l'Èlia. Si l'Èlia no la segueix i no l'idolatra, l'Ana desapareixerà.

CONFLICTE EXTERN:

L'Ana es torna la millor amiga de l'Èlia, viuen l'una per l'altre. Quan ingressen a l'Èlia a l'hospital, l'Ana desapareix, però intenta retornar sempre que pot des dels profunds pensaments de l'Èlia.

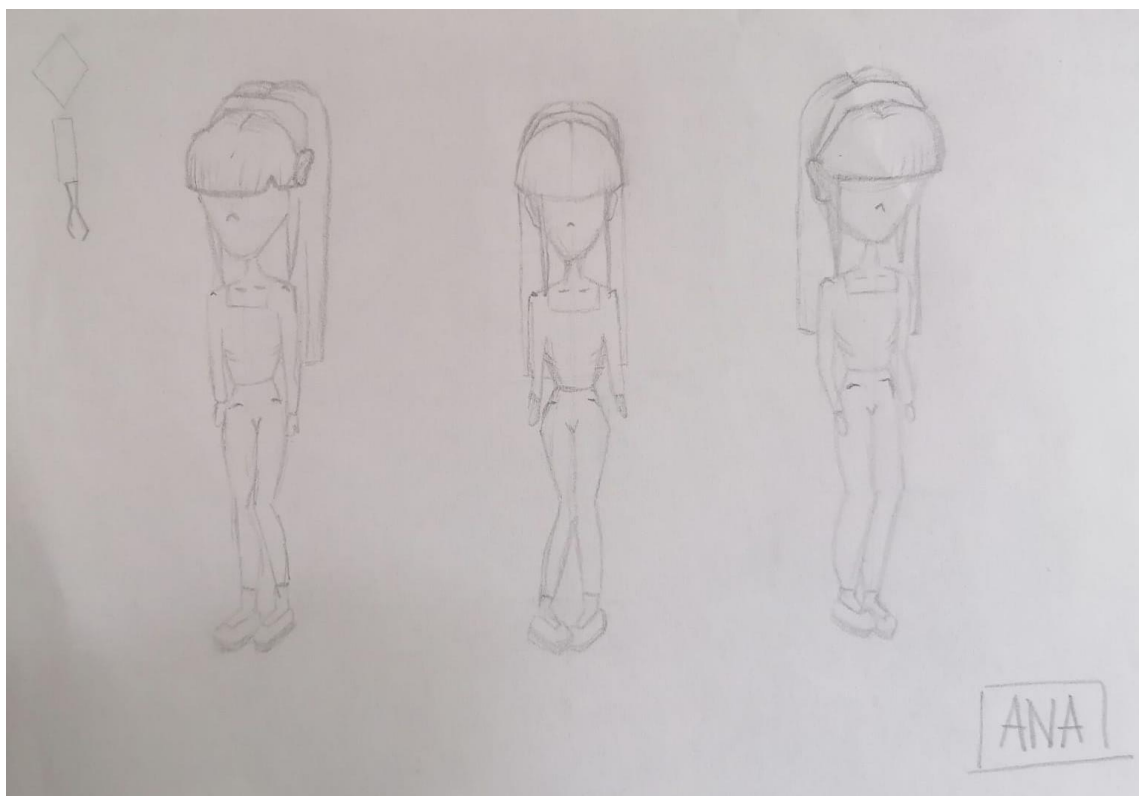
ARC INTERN:

L'Ana apareix en la vida de l'Èlia per començar-li a introduir al cap idees i conductes perquè desenvolupi anorèxia. Comença en l'àmbit acadèmic, pressionant-la perquè tregui millors notes; segueix amb la dansa, les amistats, ... marcant-li que ha de ser la millor o no serà vàlida per ser estimada. L'Ana té a més noies de l'escola que la segueixen i així alimenta el seu ego, és la persona més popular a l'escola. A mesura que van creixent, l'Ana dona tips a l'Èlia perquè s'aprimi, provocant que ella, finalment, arribi a un estat físic molt crític i hagi de ser ingressada. L'Ana no pot subsistir sense l'adoració de l'Èlia cap a ella, però les separen i, a poc a poc, l'Ana anirà desapareixent, de la mateixa manera que l'Èlia es va recuperant.

ARC EXTERN:

L'Ana i l'Èlia es coneixen a l'escola, seuen l'una al costat de l'altre. Quan el professor reparteix les notes d'un treball, l'Ana treu la nota més alta de la classe, seguit de l'Èlia, a partir d'aquí comencen amb la seva amistat. Les dues amigues fan un munt d'activitats juntes, inclòs dansa. Com l'Ana és la noia més popular a classe, li presenta les seves amigues a l'Èlia i formen un petit grup. L'Ana li aconsella i dona tips a l'Èlia per aprimar-se i ser més perfecte, ho fa pel bé de la seva amiga. En veure que la seva amiga els segueix, l'Ana reforça els seus comportaments i l'anima a seguir. Un cop ingressen a l'Èlia, l'Ana intenta seguir com pot a la seva vida, però a poc a poc va desapareixent.

PROPOSTA DISSENY:

Imatge 17: Disseny del personatge Ana.

La Rita.

NOM: Rita

PERSONATGE: Secundari.

EDAT: Adulta (40-50 anys)

PROFESSIÓ / ESTUDIS:

Cuida de la casa i de la seva família la majoria de temps, però treballa a jornada parcial en un taller de costura i de ganxet.

FAMÍLIA: Casada amb AMICS: Molt popular al AMORS: El seu marit és el el Manolo. Tenen una seu barri. La coneixen Manolo, el seu gran amor de filla anomenada Èlia. totes les veïnes. sempre.

DESCRIPCIÓ FÍSICA:

Dona baixeta i grassoneta. Té una cara arrodonida amb un nas rodó i petit. Té unes celles primes i petites que quasi no s'aprecien. Porta sempre el seu cabell curt subjectat amb una cinta de cabell, tot i que el té llis, té molt de volum i en les puntes se li caragola cap dalt.

Té un cos amb corbes, uns malucs i un pit pronunciat, els seus braços són curts, igual que les seves cames. Té uns peus molt petits.

PECULIARITATS FÍSiques: El seu característic pentinat amb una diadema, a l'estil dels anys 60.

ESTIL / VESTUARI:

Estil tradicional, elegant però còmode. Sempre porta vestit o faldilla amb un jersei de màniga llarga amb volants a les extremitats. Acostuma a portar un davantal per casa lligat amb una cinta a la seva cintura, el davantal també té uns volants que aporten volum.

Sempre porta el seu cabell curt impecable, ben pentinat i a les puntes se li arrissa i li aporta volum. El seu petit serell cau en forma de cortina pel centre de la seva cara i se'l col·loca al darrere de les orelles, on porta unes arracades de perla blanca que sempre brillen.

Com a calçat acostuma a portar unes sandàlies descobertes lligades amb una cinta. De jaqueta només en té una, una gavardina clara molt elegant.

PSICOLOGIA DEL PERSONATGE:

Tot el barri la coneix per ser l'alegria i l'energia en persona. És una dona molt positiva i optimista que sempre veu el bé en els altres, li agrada molt ajudar amb tot el que pugui i té molta dedicació i passió per allò que faci. Estima molt a la seva família, el seu marit Manolo i la seva filla Èlia ho son tot per ella.

És una dona molt presumida que li agrada agradar, però no de manera narcisista. Sempre intenta portar les millors gales i, quan l'Èlia era un nadó, l'embarbollava perquè els veïns es fixessin en ella i l'afalaguessin. Tot i ser molt segura, la Rita té complexes pel seu cos, per la pressió estètica imposada per la societat que l'envolta respecte a l'estàndard prim de bellesa de les dones. Les seves corbes mai li han agradat i intenta seguir moltes dietes i una rutina d'exercici físic per baixar de pes. Mai aconsegueix acabar-les ni seguir-ho; la Rita no és constant, és una dona massa moguda, inquieta i energètica.

AFICIONS: Teixir.

FÒBIES, PORS I MANIES: Preocupada pel que opinin els altres(veïns), tot i que no té molt complexe, sempre intenta seguir dietes per baixar de pes, però mai no aconsegueix mantenir-les; poc persistent.

DEFECTES: Molt activa, amb molts interessos, però sempre comença una cosa i mai l'acaba.

OBJECTIU EN LA HISTÒRIA:

La Rita cuida i s'encarrega de la casa i de la seva filla, ja que el seu marit es passa moltes hores treballant; tot i això, ella també treballa a jornada parcial per aportar ingressos a casa.

Després que l'Èlia sigui ingressada a l'hospital evoca totes les seves forces en la recuperació de la seva filla i donar-li amor i seguretat perquè ella pugui continuar endavant.

CONFLICTE INTERN:

La Rita té mil coses a fer cada dia, cosa que li agrada molt, però això li provoca que no estigui molt al cas de l'Èlia.

A més a més, ella vol baixar de pes i no aconsegueix centrar-se ni seguir cap dieta ni rutina d'exercici.

Aquestes dues coses combinades fan que la Rita es culpi per "haver-li provocat" el trastorn a la seva filla.

CONFLICTE EXTERN:

La notícia que la seva filla ha estat patint d'una greu malaltia davant els seus ulls i ella no ho ha notat li ha provocat molt de mal.

Pateix molt amb el seguiment del tractament que els doctors han pautat.

ARC INTERN:

El dia més feliç de la seva vida és el naixement de la seva filla Èlia.

Es dedica a cuidar-la el millor que pot, però la Rita té mil coses al cap, una d'elles és la preocupació per la seva imatge corporal, mira molt programes de models i de canvis físics a la televisió, comença infinitats de dietes, però mai les acaba, comença a fer exercici, però no és constant, ...

Quan l'Èlia és ingressada, la Rita no pot evitar culpar-se per no haver-la cuidat prou bé i per no haver-ho notat, també creu que, si ella no hagués estat tan insistent amb baixar de pes i les dietes, l'Èlia no estaria tan crítica.

ARC EXTERN:

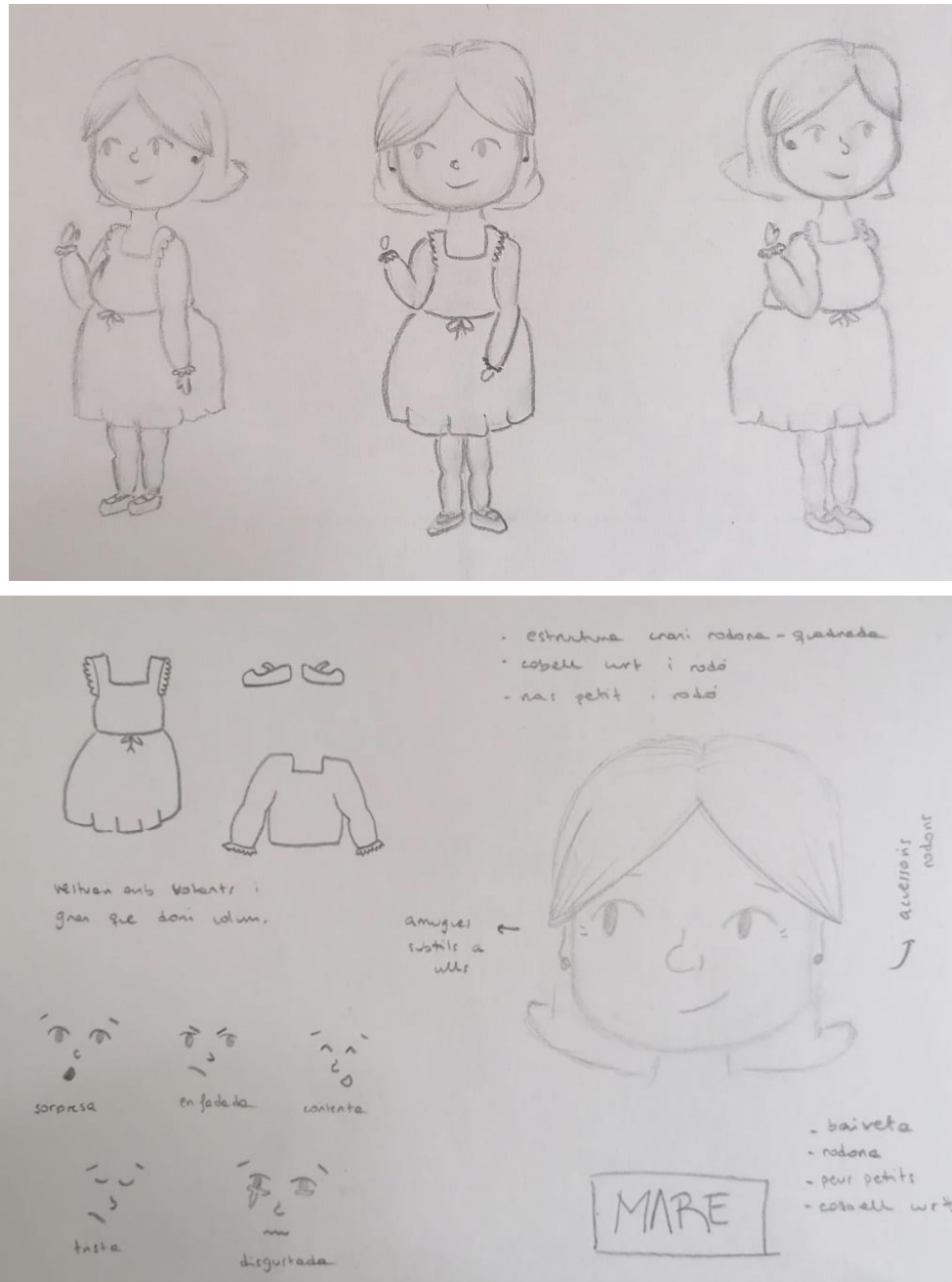
La Rita ha d'ocupar-se de totes les feines de la casa, de cuinar i de cuidar a la seva filla perquè el Manolo passa poques hores fora de la feina.

Sempre té moltes coses a fer, però quan l'Èlia és ingressada, el món es para i es dedica única i exclusivament al seguiment del tractament de la seva filla. Les pautes que els doctors els hi donen provoquen moments molt crítics amb l'Èlia, però se'n surten, ja que saben que és necessari.

Amb l'Èlia ja recuperada, la Rita baixa el ritme del seu dia a dia i dona molta més atenció a l'Èlia i fa que l'ambient a casa sigui el més sa possible.

Després de recuperar-se, la Rita canvia el xip i l'únic que vol és que la seva família estigui saludable.

PROPOSTA DISSENY:

Imatge 18 : Disseny del personatge Rita.

El Manolo.

NOM: Manolo

PERSONATGE: Secundari.

EDAT: Adult (40-50 anys).

PROFESSIÓ / ESTUDIS:

Treballa a jornada completa en un gabinet d'advocats.

FAMÍLIA: Casat amb la Rita. AMICS: No en AMORS: La seva dona és la Rita. El Tenen una filla anomenada té. seu gran amor de tota la vida. Èlia.

DESCRIPCIÓ FÍSICA:

Home baixet i amb panxa. Té el cap rodó i unes orelles grans, calb però amb unes celles i un bigoti molt pelut. El seu nas gran i ample és el centre d'atenció a la seva cara. Té algunes arrugues a les comissures dels seus ulls petits.

Té una panxa inflada i gran, però un cos petit, les seves cames són llargues i primes i té uns peus molt grans.

PECULIARITATS FÍSiques: Celles i bigoti pelut; nas gran.

ESTIL / VESTUARI:

Té un estil molt tradicional i còmode. Va vestit com un avi, sempre acostuma a portar el mateix: texans lligats amb un cinturó gruixut i negre, unes sabates de vestir marrons grans cordades amb cordons negres, una camisa blanca bàsica i un jersei de llana amb dues butxaques laterals per abrigar-se.

Com no hi veu massa bé, porta unes grans ulleres rodones que li tapen els ulls.

PSICOLOGIA DEL PERSONATGE:

El Manolo és un home molt treballador i dedicat. Els seus veïns el consideren un home misteriós i seriós, però perquè és un home molt reservat, realment, amb la seva família és molt divertit i afectuós. La seva família és el que li aporta més felicitat i, fa tot el que sigui possible perquè la Rita i l'Èlia visquin felices i no els hi falti res.

En contrast amb la seva dona, el Manolo és molt calmat, pacient i centrat, fet que fa que el matrimoni estigui en equilibri. Tot i això, és un home molt positiu, dòcil, humil i càndid, amb objectius molt clars a la vida.

AFICIONS: Li agrada passar temps amb la seva família, tot i que en té poc. Llegeix molt el diari.

FÒBIES, PORS I MANIES: Sempre que arriba a casa, abans de sopar llegeix el diari.

DEFECTES: No està massa present a casa, ja que treballa moltes hores i s'hi pot estar poc.

OBJECTIU EN LA HISTÒRIA:

El seu principal objectiu és aportar diners i felicitat a casa, vol mostrar tot l'amor que té la seva dona (Rita) i a la seva filla (Èlia). Quan l'Èlia es troba en un estat de salut molt crític, el Manolo evoca totes les seves forces en fer que la seva filla es pugui recuperar i pugui ser feliç.

CONFLICTE INTERN:

S'estima molt a la seva família i es passaria tot el dia amb elles, però la seva feina no li permet, ja que té una jornada laboral molt llarga i pot estar poc temps a casa.

Li és inevitable pensar que si hagués pogut passar més temps amb l'Èlia hagués pogut notar el que li estava passant i l'hauria pogut ajudar abans que acabes tan crítica.

CONFLICTE EXTERN:

Es preocupa molt per la seva filla i no sap massa bé com actuar perquè es pugui recuperar. Veu a l'Èlia patir molt durant el tractament per l'anorèxia, però ha de seguir les ordres que els professionals li han encomanat.

ARC INTERN:

Ser pare sempre ha sigut un dels somnis del Manolo i, amb el naixement de l'Èlia s'ha complert. Veure-la créixer l'omple d'alegria i passar temps amb ella, tot i que no en té massa, és de les seves coses preferides. El temps li passa volant i sent que s'està perdent moltes coses de la vida de la seva filla. Quan l'Èlia arriba a l'adolescència i és hospitalitzada, sent que el món li cau als peus i que no ha sigut un bon pare, la seva filla estava patint davant els seus ulls i ell no ho ha pogut veure.

A partir d'aquí, evocarà tots els seus esforços per recuperar a la seva filla i que torni a estar sana; el tractament que els professionals proposen és molt dur i el Manolo pateix molt durant la recuperació de l'Èlia. Després d'això, el Manolo té un paper molt més actiu i present en la vida de la seva família.

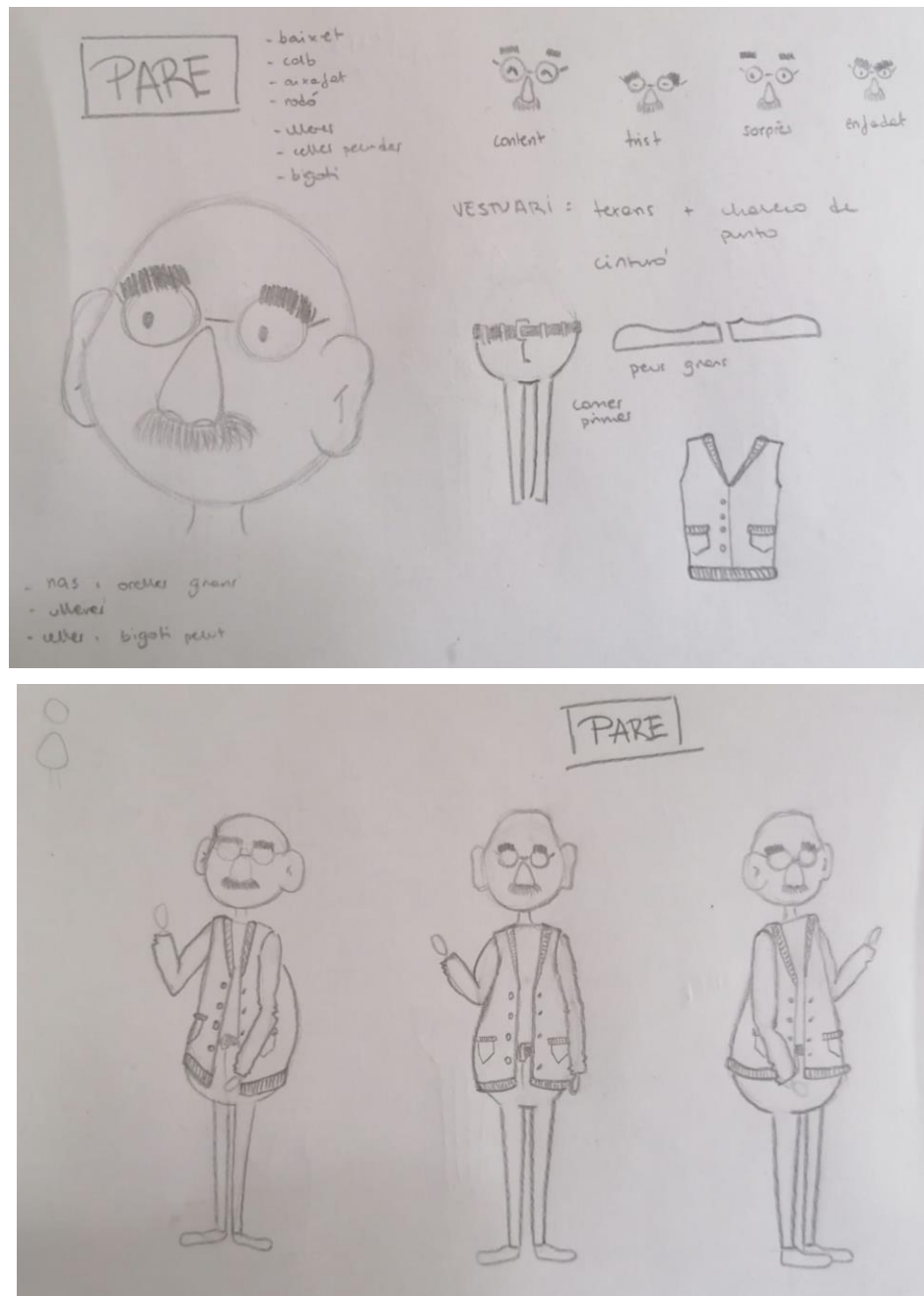
ARC EXTERN:

El Manolo i la Rita tenen una filla, l'Èlia. Ell procura que a la seva família no li falti res i es passa el dia treballant, però quan està a casa cuida molt a la seva família. Quan l'Èlia és hospitalitzada, els doctors li expliquen el trastorn que pateix la seva filla i l'informen del tractament que s'ha de seguir, un tractament dur però necessari per a la recuperació de la seva filla.

El Manolo segueix punt per punt les instruccions dels doctors, fet que provoca punts crítics amb la relació entre ell i l'Èlia.

Un cop ella es recupera, el Manolo continua treballant, però es dedica molt més a la seva família.

PROPOSTA DISSENY:

Imatge 19: Disseny del personatge Manolo.

Disseny dels entorns.

La vida de l'Èlia a "*Perquè*" se centra en certs espais concrets i importants pel seu dia a dia. Aquests es divideixen en espais representatius de la seva vida social: l'àmbit familiar, relacionat amb la casa on viu l'Èlia i la seva família i, l'àmbit acadèmic, relacionat amb l'escola i les extraescolars (dansa clàssica). D'altra banda, l'àmbit social queda representat únicament amb la seva relació amb el personatge de l'Ana.

El curtmetratge se centra en el món intern de l'Èlia, així doncs, les escenes representades en la història estan ambientades en espais personals i íntims pel personatge, que permetin centrar-nos en com afecten al personatge principal els diferents inputs externs.

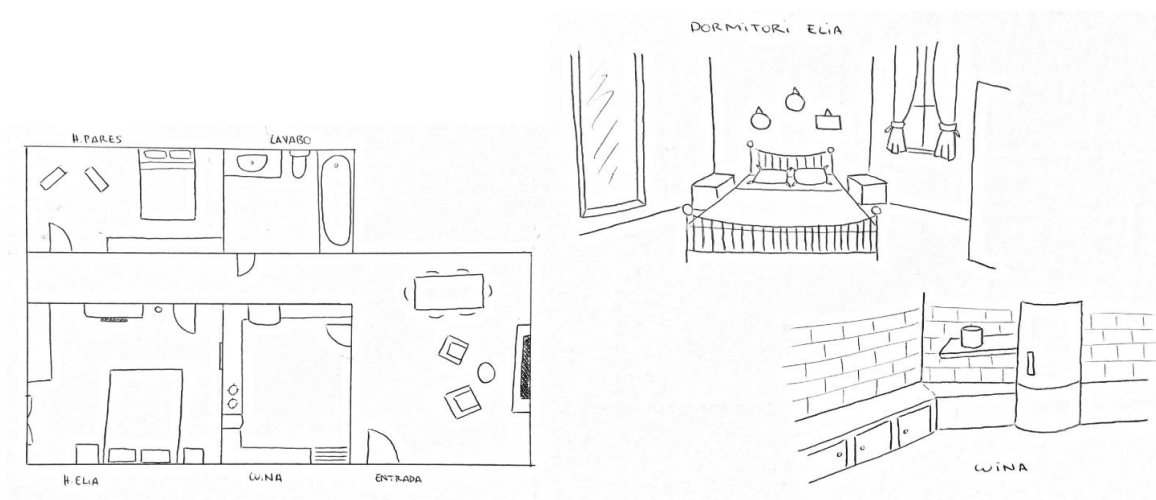
D'altra banda, els principals espais esmentats: la casa de l'Èlia i la seva escola, estan subdividits en diferents espais. Tot i això, el curtmetratge compta amb altres localitzacions que van variant segons l'estat de la malaltia i la situació vital on es troba l'Èlia, tant espais reals com espais abstractes.

Casa de l'Èlia.

L'Èlia ha viscut tota la seva vida en la mateixa casa familiar amb la seva mare, la Rita i el seu pare, el Manolo. És un pis petit d'una planta que compta amb dos dormitoris, un lavabo, un menjador i una cuina. La cuina, situada davant el menjador, és dels espais més importants i mostrats en la història, ja que és un espai estretament lligat amb el menjar i, per tant, amb la relació de la protagonista amb el trastorn de la conducta alimentària; l'element més important és, doncs, la nevera. Seguidament, ens trobem amb el menjador, un espai obert i gran que engloba tant la sala de descans com l'espai per menjar en família; en aquest espai, l'Èlia té el seu primer contacte visual amb els ideals de bellesa.

D'altra banda, el passadís connecta el menjador amb el lavabo i els dormitoris, al final d'aquest, el de l'Èlia; una habitació gran amb un llit de matrimoni, un armari, una tauleta de nit, un gran escriptori i, en el seu costat, davant també del llit, un gran mirall

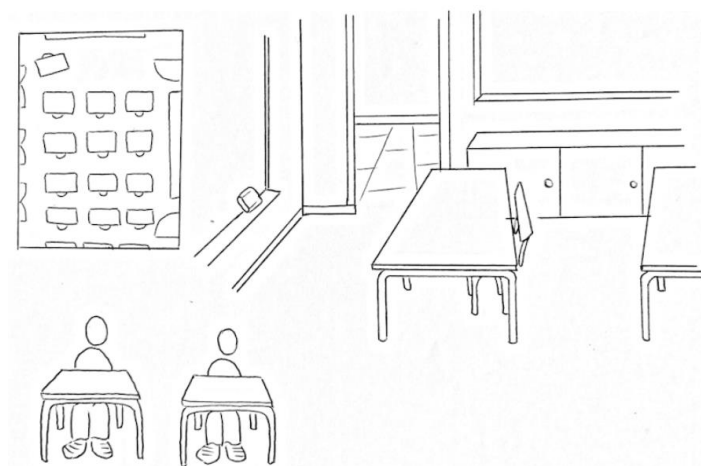
de cos sencer. La decoració de l'habitació de l'Èlia va variant a mesura que va creixent i va desenvolupant la seva personalitat, però una característica que sempre hi és, és el fet que sempre està ordenada, l'Èlia és una persona molt perfeccionista i controladora, i això es reflecteix en el seu espai físic més íntim.

Imatge 20: Disseny espai de la casa de l'Èlia.

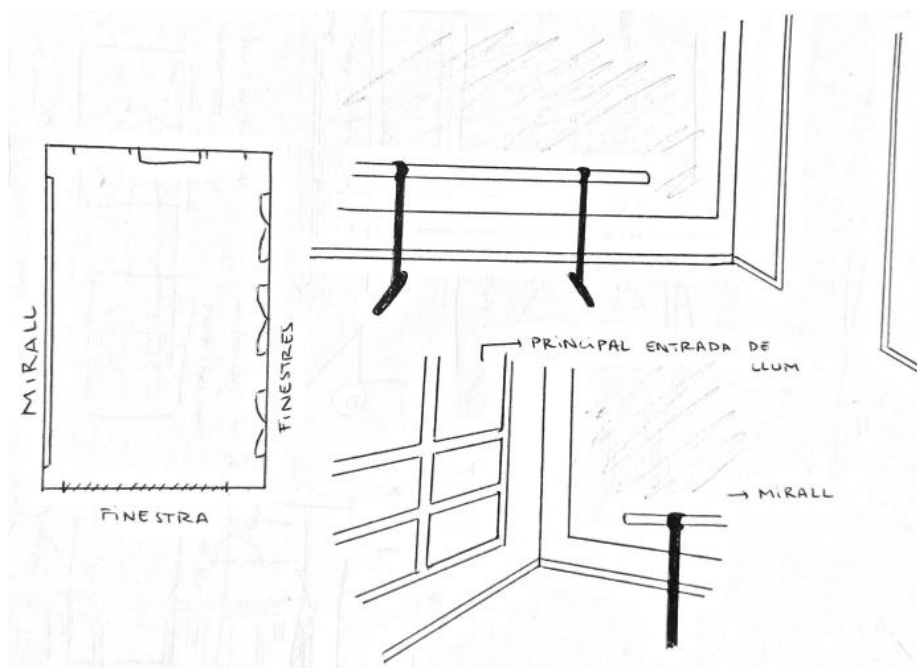
L'escola.

L'espai escolar és la clara representació del seu àmbit acadèmic, en aquest espai, l'Èlia adquireix una nova obsessió: la perfecció acadèmica durant la seva infantesa. Dins de l'aula, l'Èlia coneix per primera vegada a l'Ana, la seva futura amiga íntima que reforça aquest perfeccionisme.

Imatge 21: Disseny de l'escola de l'Èlia.

No només a l'escola hi apareix les aules, sinó també l'aula de ball. L'Èlia fa extraescolar amb altres alumnes i l'Ana dansa clàssica en una aula espaiosa, ben il·luminada amb una gran quantitat de miralls. En aquestes lliçons l'Èlia també tastarà el reforç positiu per l'exigència que es demana per la dansa clàssica, un esport lligat amb la imposició de perfecció, tant tècnica com estètica.

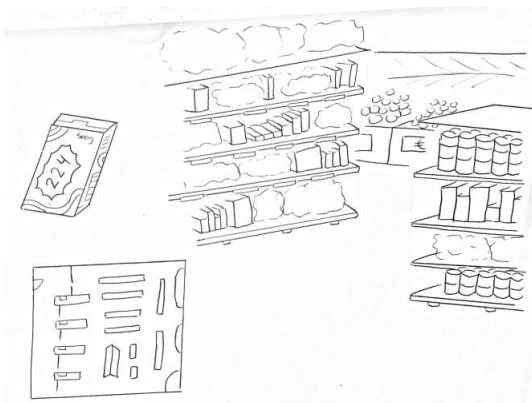
Imatge 22: Disseny de la classe de dansa.

Altres espais rellevants.

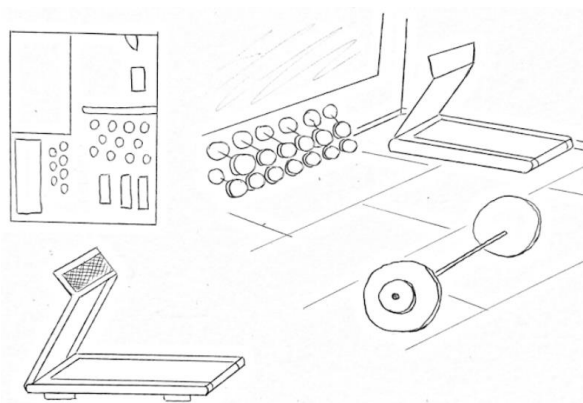
El curtmetratge disposa d'espais tant reals com abstractes, certes escenes requereixen la creació d'espais imaginaris per centrar l'atenció en les emocions del personatge. Aquests espais representen el buit en les escenes que impliquen una forta càrrega dramàtica en la narració, com per exemple en els moments que l'Èlia pateix un greu atac d'ansietat i/o pànic.

D'altra banda, també s'hi mostra certs espais reals significatius pel desenvolupament del personatge principal, l'Èlia, envers el seu trastorn. En el creixement de la seva anorèxia, l'Èlia es topa amb espais clarament relacionats amb l'alimentació i la salut física: el supermercat i el gimnàs.

El supermercat, caracteritzat per mostrar una grandíssima quantitat d'aliments i, per tant, de quilocalories, apareix com un espai immens i infinit, amb grans estanteries altes i plenes de productes. D'altra banda, el gimnàs, un espai per cremar, per tant, aquestes calories, es mostra com un espai estret i abarrotat de maquinàries. Els dos espais es caracteritzen per la sensació de claustrofòbia que generen, un per la seva immensitat i l'altre per la seva menudesa.

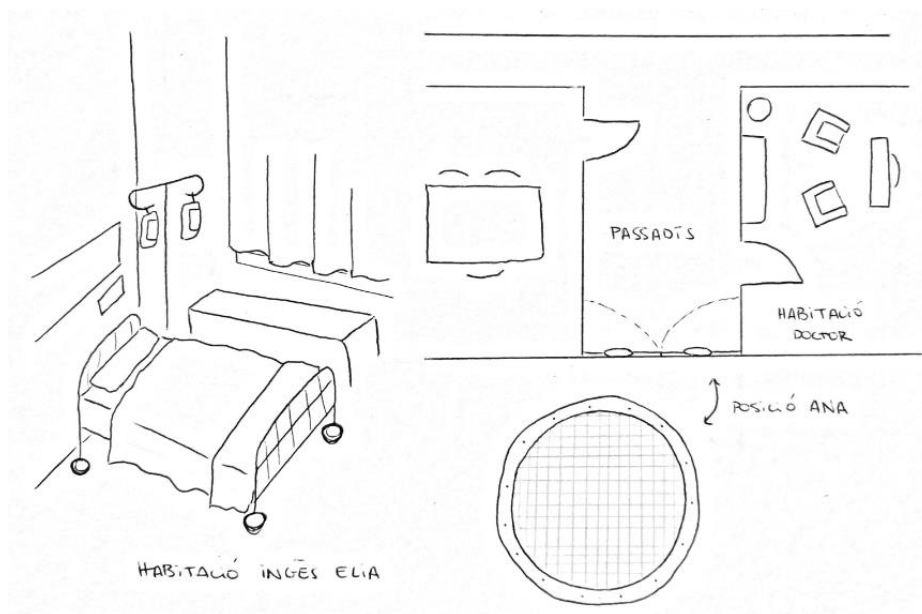

Imatge 23: Disseny del supermercat.

Imatge 24: Disseny del gimnàs.

Un cop l'Èlia ha de ser internada, l'hospital es torna un espai molt important, on iniciarà el seu procés de recuperació. En el curtmetratge es mostren quatre espais clau de l'hospital pel desenvolupament de la història: dues sales, una habitació i el passadís. L'inici del tercer arc de la narració se centra en l'habitació de l'hospital on es troba l'Èlia després d'haver perdut el coneixement. En aquesta només compta amb una llitera especial, els aparells mèdics necessaris i una gran cortina blau cel. El color blanc predomina en tot l'hospital com a signe de netedat i salut que contrasta amb el color vermell del signe de la creu roja que hi apareix subtilment en alguns racons i en les bates dels sanitaris i doctors. Les dues sales es caracteritzen per la simplicitat i el minimalista que són: sales quadrades amb el mínim de mobles, una taula i dues cadires. El passadís connecta les dues sales, on es troba l'Èlia i els seus pares respectivament, i, al final d'aquest, s'hi troba la porta que separa l'Èlia de l'Ana, una porta hermètica sallada amb cademat que no es pot traspasar i amb dues petites finestretes circulars i que, per tant, separen a l'Èlia de la seva malaltia.

Imatge 25: Disseny de l'hospital.

Finalment, un dels espais més importants en la història de l'Èlia és la cafeteria que apareix en l'escena final. És un espai de reconciliació amb el seu jo interior, amb la seva infantesa i adolescència; la transformació d'un espai hostil a un espai de pau i de lleure, que porta, orgullosa, als seus dos nets. Aquesta cafeteria de barri és petita i acollidora amb grans finestrals que permeten veure el carrer i amb un gran i llaminer expositor de brioixeria de tota mena a l'entrada de l'establiment.

Imatge 26: Disseny de la cafeteria.

Storyboard.

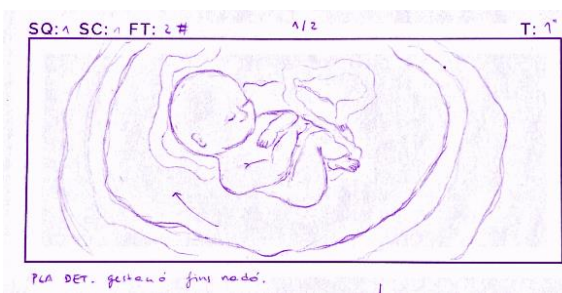
L'storyboard ens serveix com a pauta gràfica per la visualització del futur curtmetratge. El principal objectiu d'aquest document és servir com a guia visual mitjançant la qual es puguin visualitzar les escenes de qualsevol producció audiovisual, ja sigui cinema de ficció, documental, màrqueting, publicitat o animació.

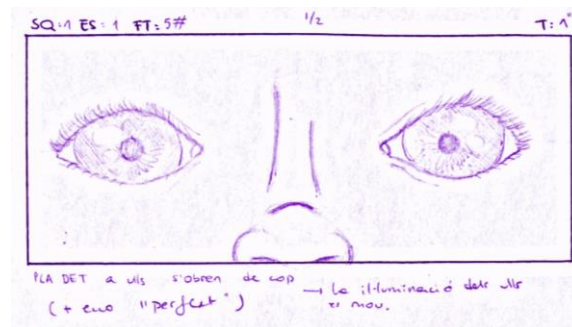
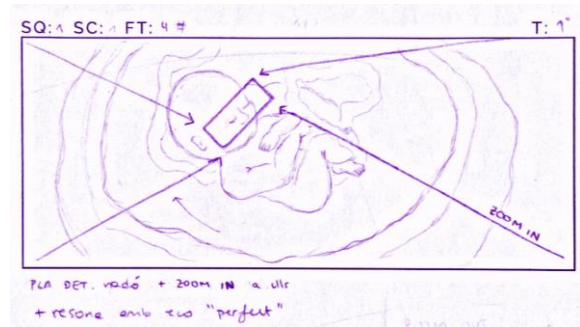
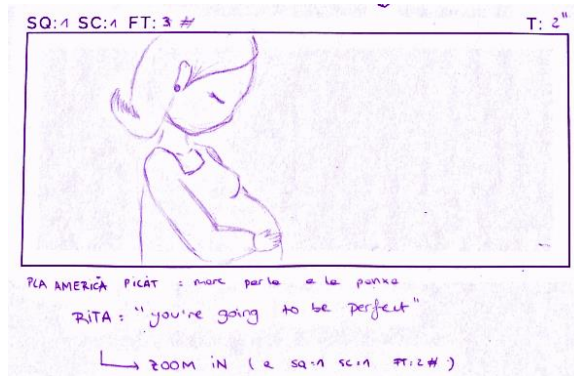
En aquest guió, hi ha d'aparèixer uns elements clau: la informació que ens indiqui en quina seqüència, escena, pla i fins i tot fotograma on ens trobem; el quadre, el qual s'ha d'ajustar al format en què es produirà l'escena, en el nostre cas, format a escala 2,35:1, amb la representació gràfica; la descripció i observacions, que ens indiquin el tipus i l'angle del pla i una petita explicació del que passa en aquell pla.

L'storyboard pot realitzar-se tant amb fotografies com en dibuixos, com un còmic, en el cas d'aquest projecte, es desenvolupa en dibuix a mà, amb l'ús de folis i llapis, d'una manera analògica; posteriorment, aquestes vinyetes han sigut escanejades i adherides a continuació en aquest document.

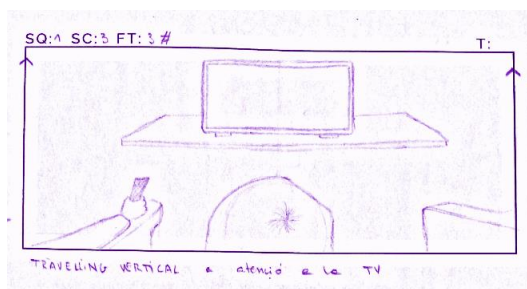
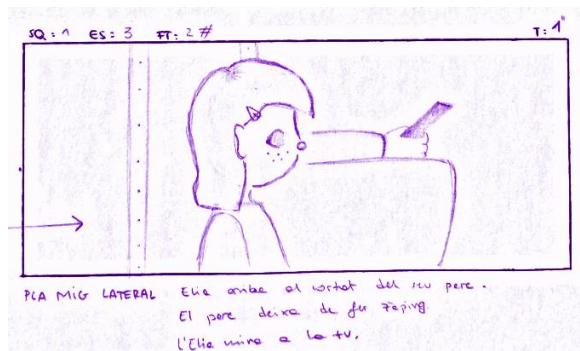
El guió mostrat correspon a les escenes més rellevants narrativament i estèticament de cada acte.

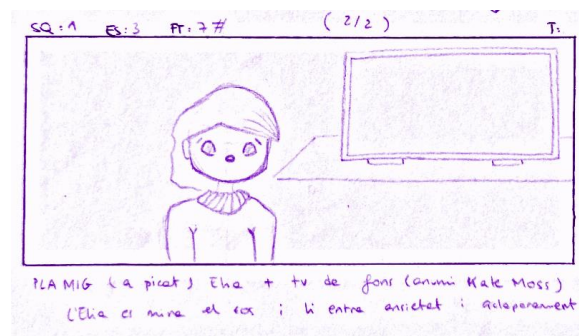
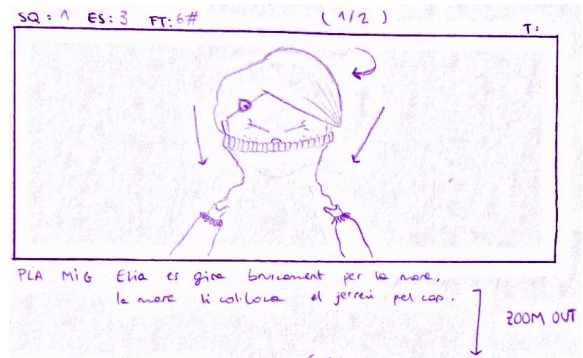
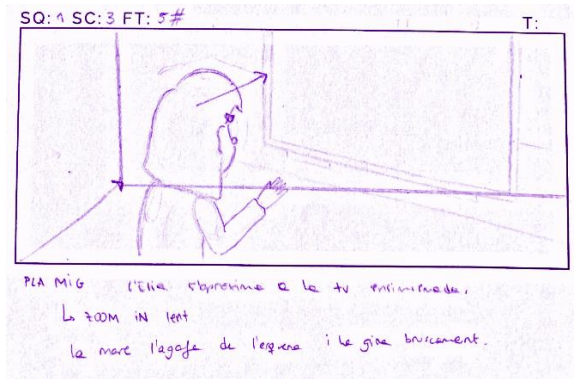
ACTE 1 - ESCENA 1

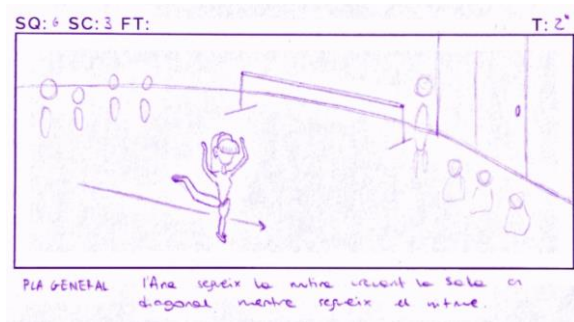
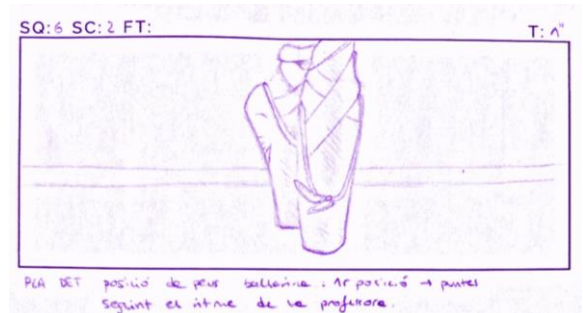

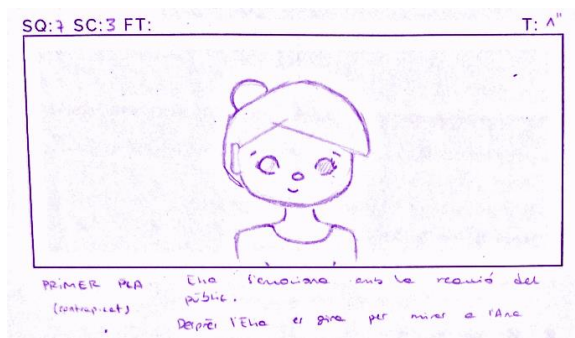
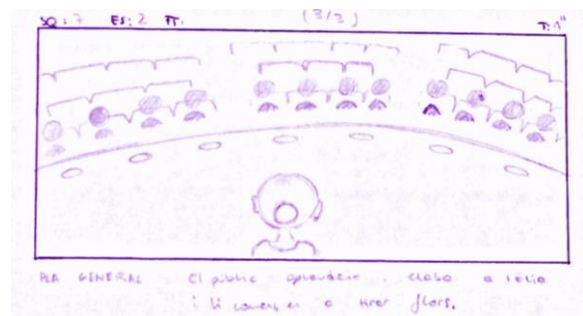
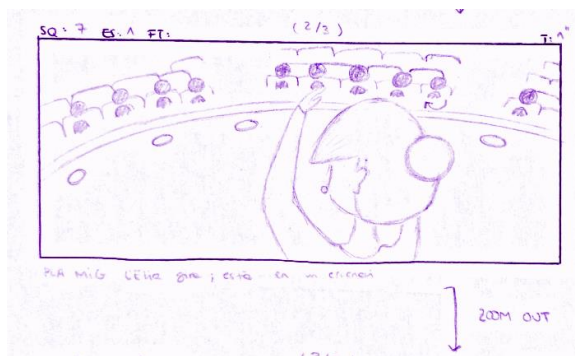
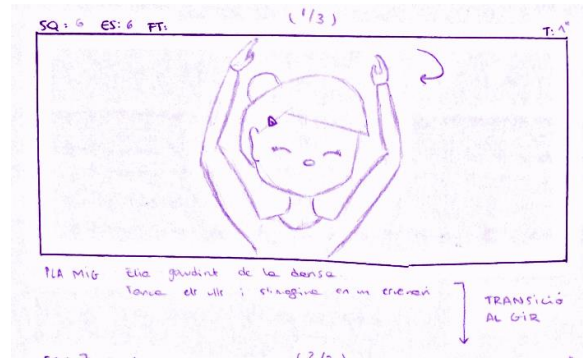
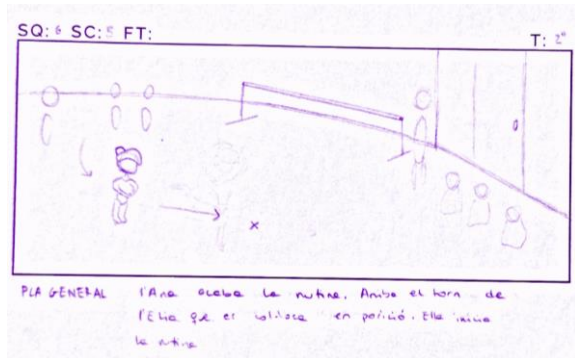
ACTE 1 - ESCENA 3

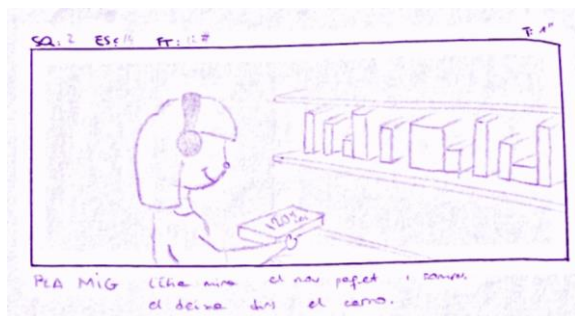
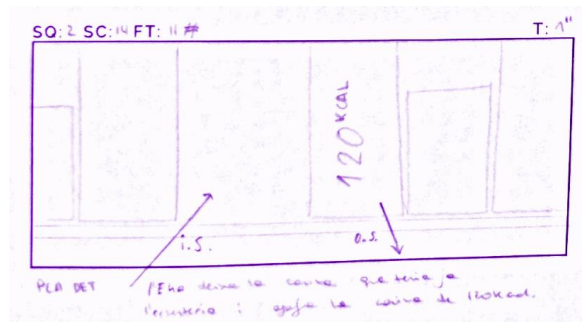
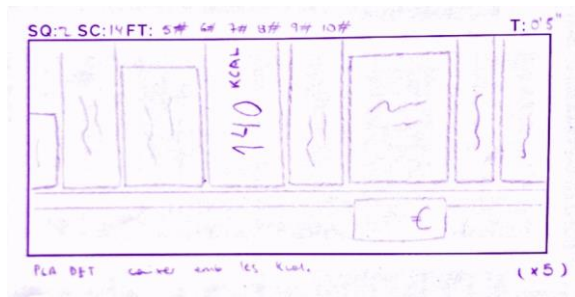
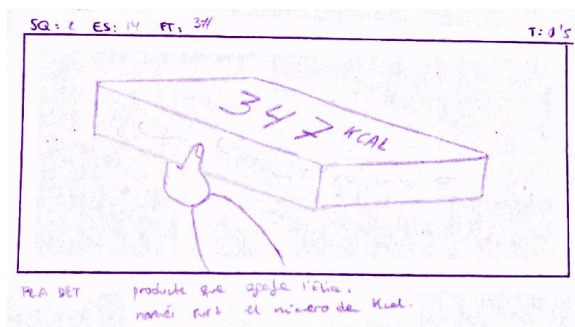
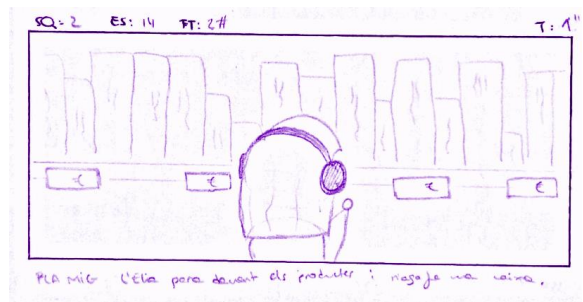

ACTE 1 - ESCENA 6

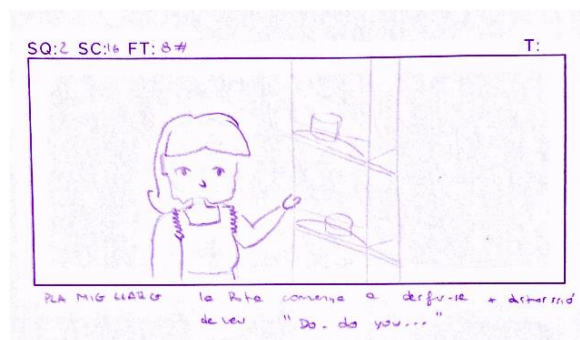
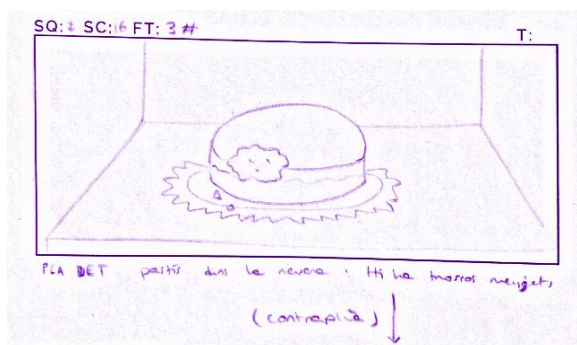

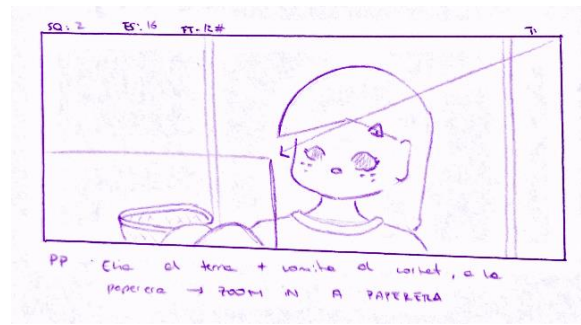
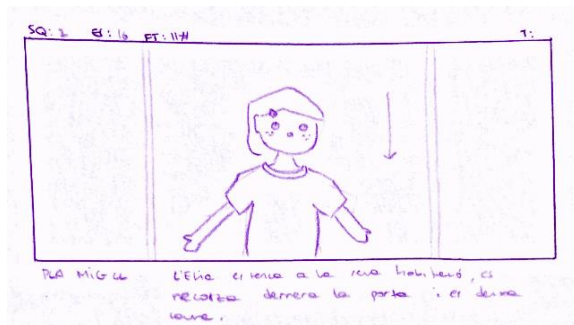
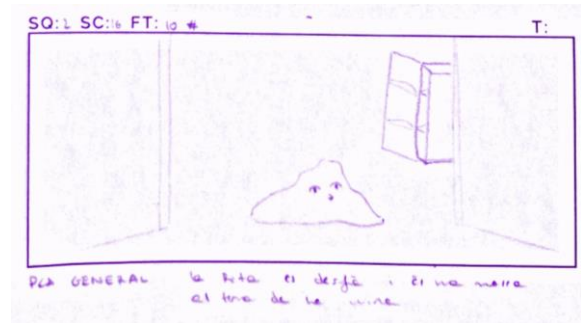

ACTE 2 - ESCENA 14

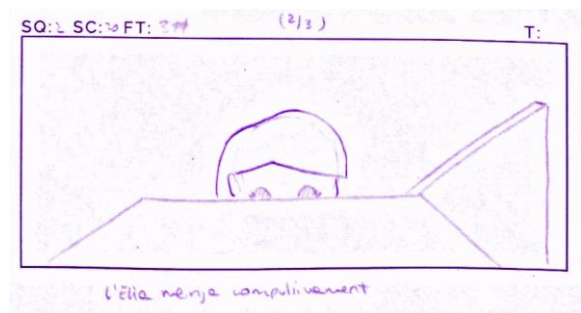
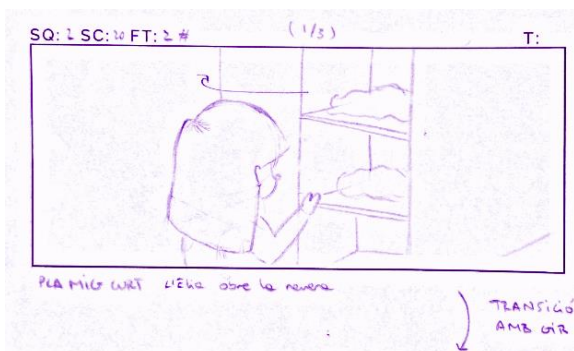
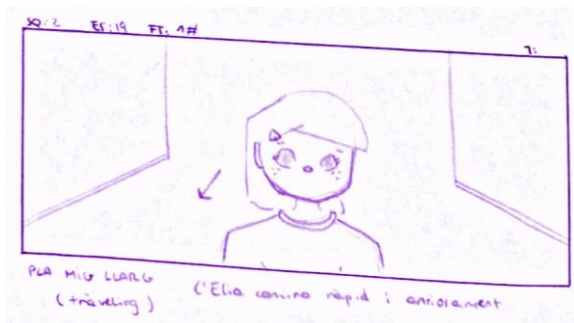

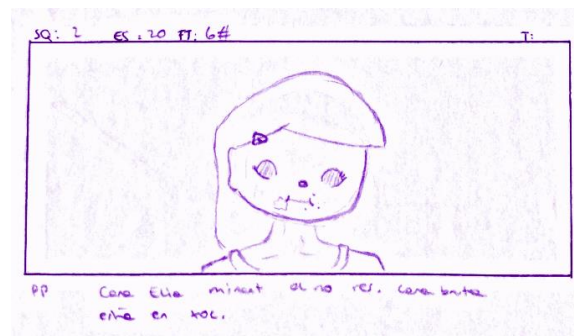
ACTE 2 - ESCENA 16

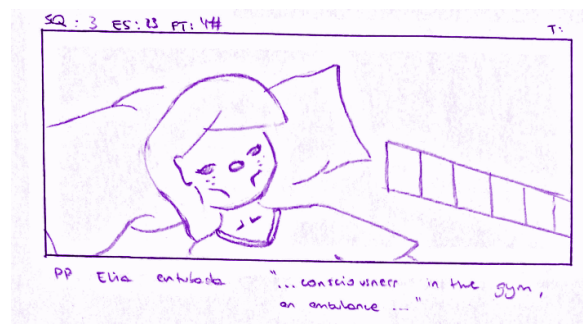
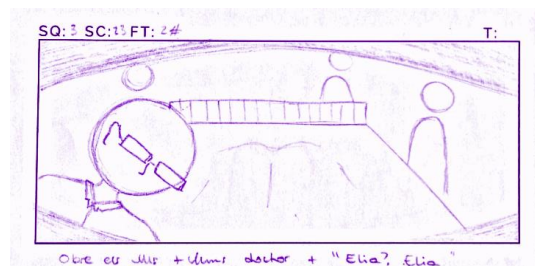
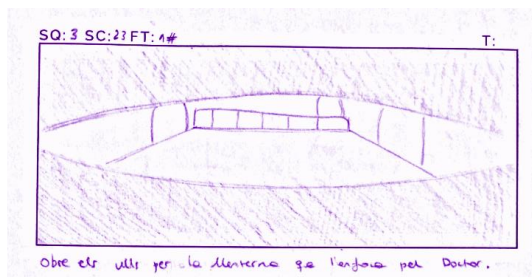

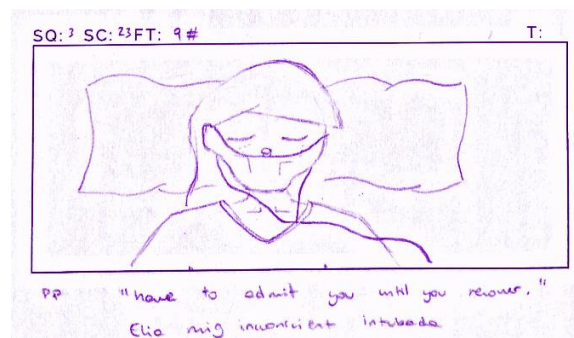
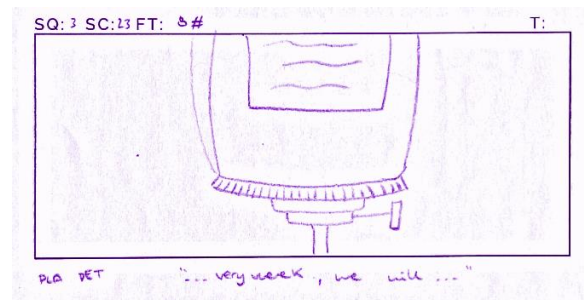
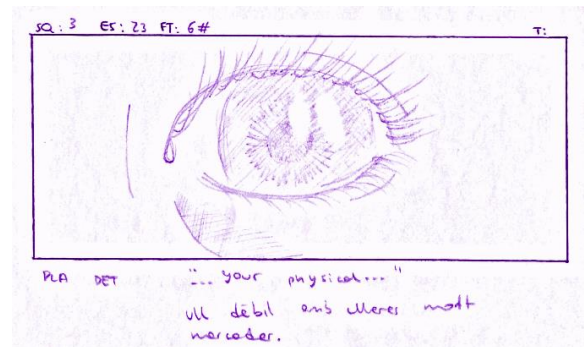
ACTE 2 - ESCENA 19 i 20

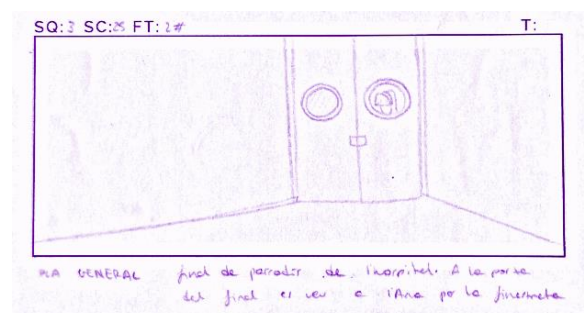
ACTE 3 - ESCENA 23

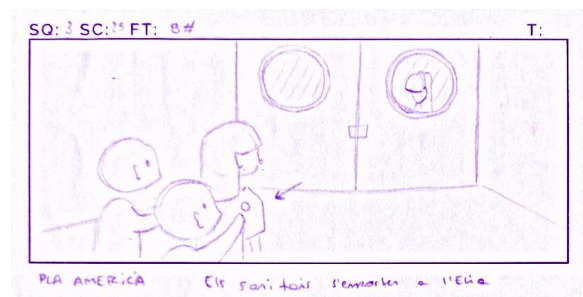
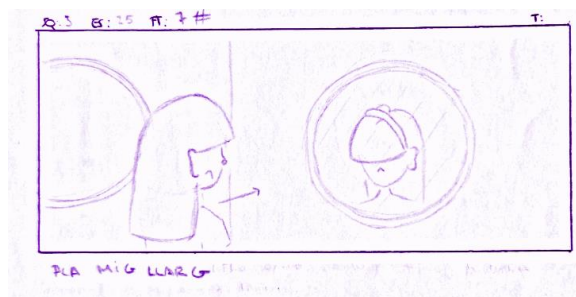
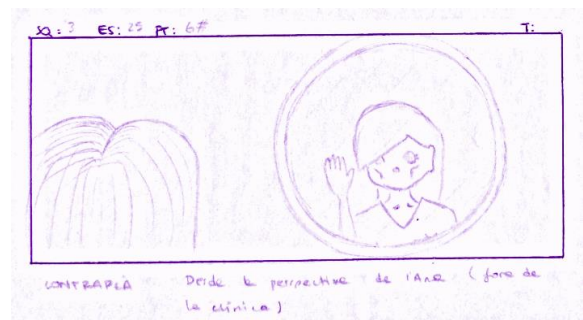
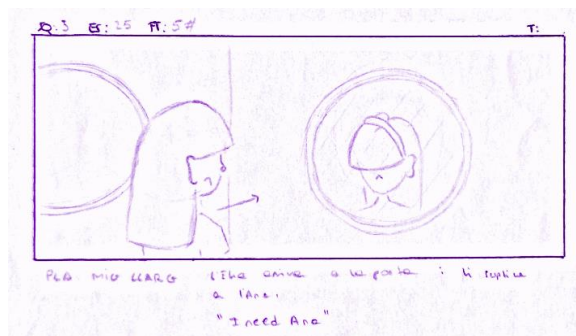
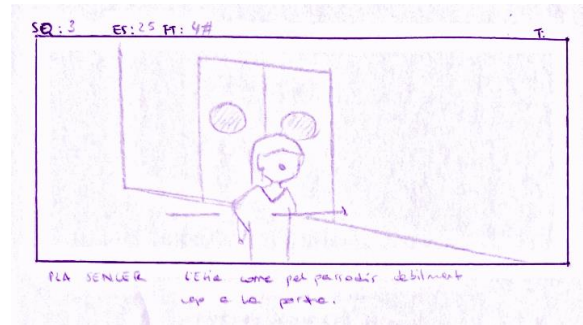
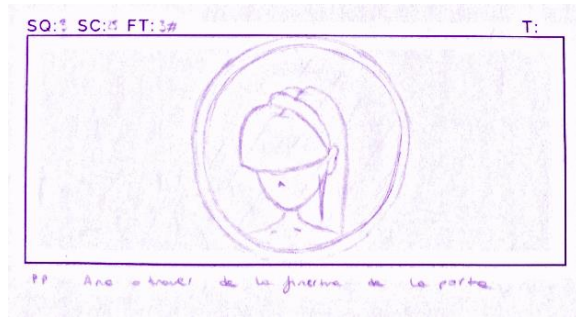

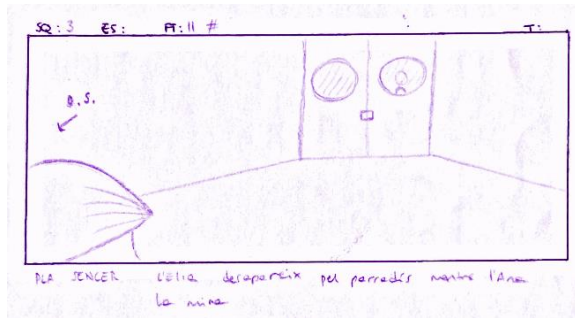

SQ: 3 SC: 25 FT: A# T:

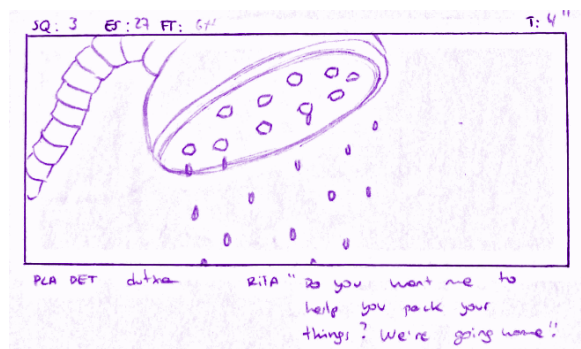
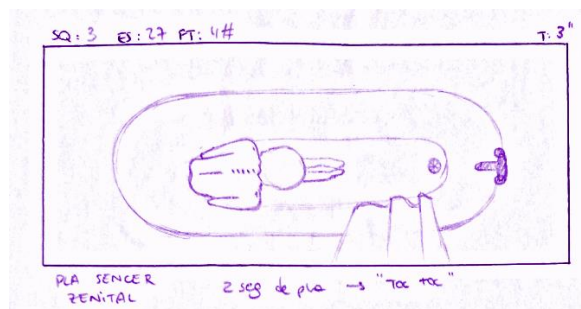
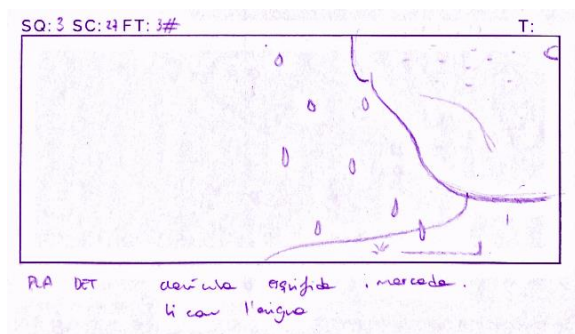
PLA GENERAL
 c'è la sala di istruzione dei medici
 al palazzo di ospedale...
 lì c'era guardie di pecu.

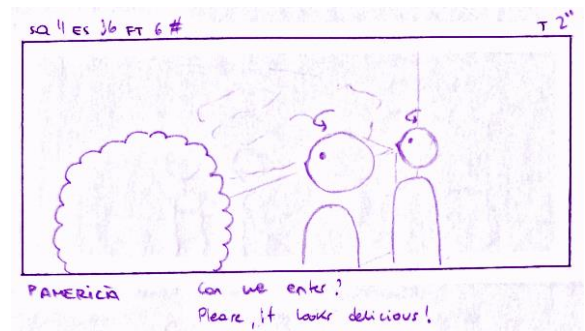
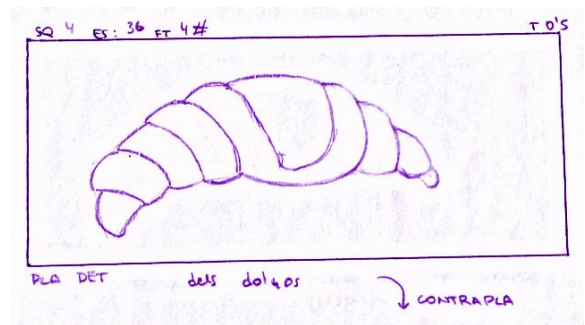
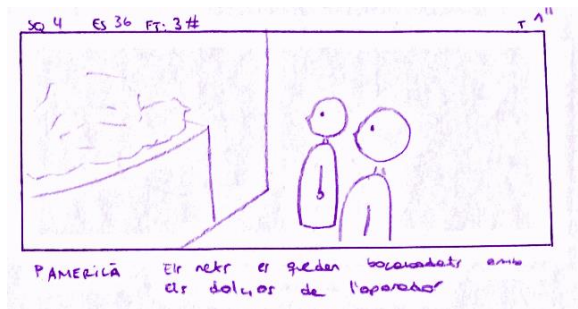
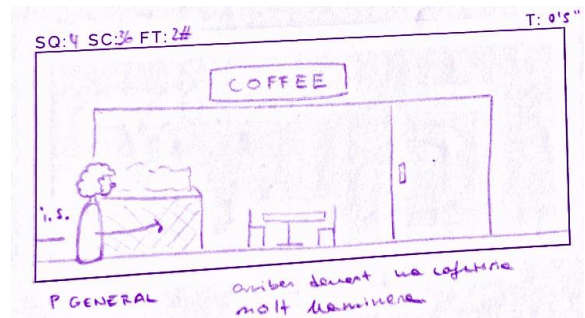

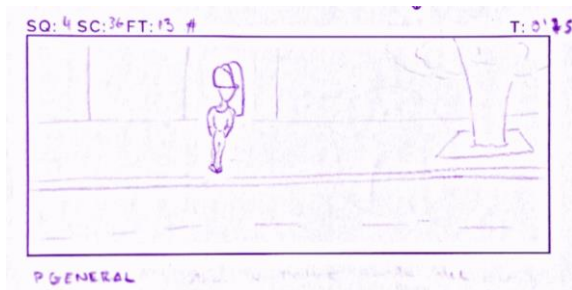
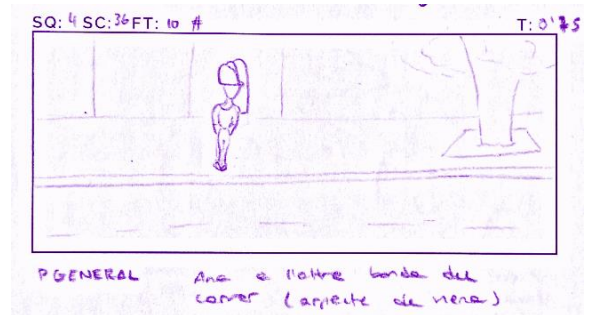
ACTE 3 - ESCENA 27

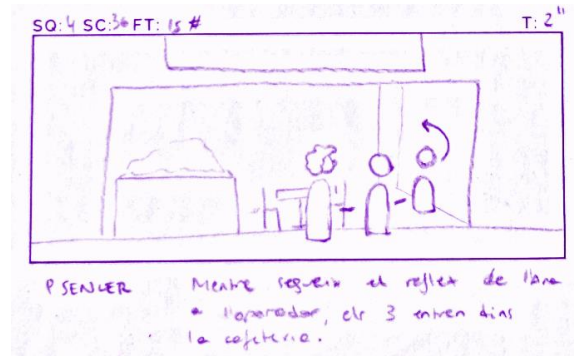

ACTE 4 - ESCENA 36

Imatge 27: Storyboard del curtmetratge “Perquè”.

Guió escaleta.

Complementant el storyboard, s'ha elaborat un guió escaleta. Aquesta pauta ens indica tota mena d'informació per la futura producció del projecte, la gran diferència amb l'anterior guia, és que el guió escaleta no compta amb il·lustracions, sinó que té un contingut únicament tècnic. Hi trobem exposats els següents elements: l'acte o la seqüència, l'escena, el pla, el contingut que hi apareixerà, el tipus de pla i angle, moviments de càmera necessaris, el so i/o música corresponent i la duració del pla.

ACTE 1									
SEQÜÈNCIA / ACTE	ESCENA	PLA	CONTINGUT	ENQUADRE	ANGLE	MOVIMENT	SO	DIÀLEG	DURACIÓ
1	1	1	PLA DETALL de la gestació del fetus fins a ser identificable. ZOOM OUT a PLA AMERICÀ: panxa de la mare, el fetus es mou dins el ventre. La mare acarícia la panxa i li parla. ZOOM IN a PLA DETALL dels ulls del nadó en escoltar ""perfect"". Els ulls s'obren i s'il·luminen.	PLA DET PLA AMERICÀ PLA DET	FRONTAL a PICAT	ZOOM OUT i ZOOM IN	So diegètic. No música. Diàleg	MARE Oh... You're going to be perfect.	9"
1	3	1	PLA GENERAL del menjador de la casa. El pare assegut a la butaca fent zàping a la tv i la mare teixeix al sofà del costat.	PLA GENERAL	3/4 PICAT	-	So diegètic. No música	-	2"
1	3	2	PLA MIG Elia arriba al costat del seu pare mirant la tv. El pare para de fer zàping.	PLA MIG	LATERAL FRONTAL	-	So diegètic. No música	-	1"
1	3	3	PLA MIG a la tv apareix l'anunci de la Kate Moss.	PLA MIG (PLA ESCORÇ)	PICAT FRONTAL	TRAVELLING VERTICAL	So diegètic. No música	-	5"
1	3	4	CONTRAPLÀ PLA MIG Elia ensimismada veient l'anunci.	PLA MIG (CONTRAPLÀ)	FRONTAL FRONTAL	DOLLY ZOOM	So diegètic. No música	-	2"
1	3	5	PLA MIG Elia aproximant-se a la tv abduïda.	PLA MIG	LATERAL	ZOOM IN LENT	So diegètic. No música	-	4"
1	3	6	PLA MIG Elia es gira bruscament per la mare. La mare li col·loca el jersei a la força. (a picat) Elia + tv de fons es veu l'anunci de la Kate Moss. L'Elia es mira el cos i entra en pànic.	PLA MIG	FRONTAL FRONTAL	ZOOM OUT	So diegètic. No música	-	4"
1	6	1	PLA DET mans de la professora marcant el ritme.	PLA DET	FRONTAL LATERAL	-	So diegètic.	PROFESSORA One, two, three, ..	2"
1	6	2	PLA DET peus de ballarina fent la primera posició a puntes.	PLA DET	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic.	PROFESSORA four, one, two, ...	2"
1	6	3	PLA GENERAL de l'aula de dansa: la professora marca el ritme desde una cantonada i l'Ana segueix el ritme fent els passos de dansa mentre travessa la sala en diagonal.	PLA GENERAL	LATERAL CONTRAPICAT	-	So diegètic.	PROFESSORA three, four, one, ...	3"
1	6	4	PLA MIG L'Elia mira amb admiració a l'Ana fer la rutina.	PLA MIG	3/4 FRONTAL	-	So diegètic.	PROFESSORA two, three, ..	1"
1	6	5	PLA GENERAL l'Ana acaba la rutina, arriba el torn de l'Elia, ella es col·loca a la posició i comença la rutina.	PLA GENERAL	LATERAL PICAT	-	So diegètic.	PROFESSORA four, one, two, ...	3"

1	6	6	PLA MIG L'Elia gaudeix de la dansa, tanca els ulls i s'imagina a l'escenari.	PLA MIG	3/4 FRONTAL	-	So diegètic.	PROFESSORA three, four, one, ...	2"
1	7	1 i 2	PLA MIG (transició al gir de l'Elia) Està en un escenari. ZOOM OUT a PLA GENERAL on el públic aplaudeix a l'Elia i li comença a tirar flors	PLA MIG PLA GENERAL (ESCORÇ)	GIR FINS A PLA D'ESQUENA PICAT	ZOOM OUT + GIR 180	So diegètic.	-	2"
1	7	3	PP L'Elia s'emociona amb la reacció del públic. Després es gira per mirar a l'Ana	PP	CONTRAPICAT	-	So diegètic.	-	1"
1	7	4	PLA MIG LLARG L'Elia mira a l'Ana que està entre bambalines per buscar la seva aprovació.	PLA MIG LLARG	FRONTAL LATERAL	-	So diegètic.	-	1"
1	7	5	PLA MIG LLARG L'Ana entre bambalines li indica ben fet amb els polzes de les mans i somriu.	PLA MIG LLARG	FRONTAL LATERAL	-	So diegètic.	-	1"
ACTE 2									
SEQÜÈNCIA / ACTE	ESCENA	PLA	CONTINGUT	ENQUADRE	ANGLE	MOVIMENT	SO	DIÀLEG	DURACIÓ
2	14	1	PLA GENERAL L'Elia camina pel passadís del supermercat mirant les estanteries genats mentre escolta música.	PLA GENERAL	FRONTAL LATERAL	-	Música subjectiva So diegètic.	-	2"
2	14	2	PLA MIG L'Elia para davant d'una estanteria i agafa una caixa	PLA MIG LLARG	FRONTAL FRONTAL	-	Música subjectiva So diegètic.	-	1"
2	14	3	PLA DET caixa que ha agafat l'Elia. A la cara de la caixa només hi apareix escrit el número de kcal.	PLA DET	PICAT LATERAL	-	Música subjectiva So diegètic.	-	0,5
2	14	4	PLA MIG LLARG L'Elia mira a l'estanteria una altre vegada, totes les caixes només hi apareix el número de kcal marcat.	PLA MIG LLARG	LATERAL FRONTAL	-	Música subjectiva So diegètic.	-	0,5
2	14	5, 6, 7, 8, 9, 10	PLA DET caixes amb les kcal marcades col·locades a les estanteries.	PLA DET	FRONTAL FRONTAL	-	Música subjectiva So diegètic.	-	0,5
2	14	11	PLA DET L'Elia deixa la caixa que havia agafat al seu lloc i agafa la del costat que indica 120kcal (menys que el que havia agafat anteriorment)	PLA DET	FRONTAL FRONTAL	-	Música subjectiva So diegètic.	-	1
2	14	12	PLA MIG L'Elia mira el nou paquet, somriu i el deixa a dins el carro.	PLA MIG LLARG	3/4 FRONTAL	-	Música subjectiva So diegètic.	-	1
2	14	13	PLA GENERAL L'Elia torna a agafar el carro i continua amb la compra abandonant el passadís.	PLA GENERAL	FRONTAL FRONTAL	-	Música subjectiva So diegètic.	-	1,5

2	16	1	PLA GENERAL la Rita (mare) esta davant de la nevera oberta en plena nit (única il·luminació prové de la nevera) menjant.	PLA GENERAL	FRONTAL LATERAL	-	So diegètic	-	1
2	16	2	PLA MIG la Rita menja un tris de pastís de la nevera amb les mans, les te brutes i la comisura de la boca també	PLA MIG	FRONTAL LATERAL	-	So diegètic	-	0,5
2	16	3	PLA DET del pastís que està menjant la Rita, no està ple té marques de trossos arrancats	PLA DET	PICAT FRONTAL	-	So diegètic	-	0,5
2	16	4	PLA MIG perspectiva de dins de la nevera: la Rita agafa un tros de pastís amb la mà i se'l menja,	PLA MIG (CONTRAPLÀ)	CONTRAPICAT FRONTAL	-	So diegètic	-	0,5
2	16	5	PLA MIG L'Elia arriba a la porta de la cuina i veu a la seva mare.	PLA MIG LLARG	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	1
2	16	6	PLA MIG la Rita s'adona de la presència de la seva filla	PLA MIG LLARG (CONTRAPLÀ)	LATERAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	RITA "Elia, I thought..."	2
2	16	7	PLA MIG L'Elia no entén la situació	PLA MIG CURT	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	1
2	16	8	PLA MIG la Rita comença a desfer-se + distorció de la veu	PLA MIG LLARG	LATERAL FRONTAL	-	So diegètic	RITA "Do, do you..."	2
2	16	9	PLA MIG L'Elia no entén i entra en pànic, li comença a caure una suor freda i tremola. Gira i surt de la cuina corrents	PLA MIG CURT	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	3
2	16	10	PLA GENERAL La Rita es desfà: acaba sent una massa al terra de la cuina	PLA GENERAL	FRONTAL LATERAL	-	So diegètic	-	2
2	16	11	PLA MIG L'Elia es tanca a la seva habitació i es recolza a la porta amb l'esquena mentre es deixa caure cap al terra, està en pànic	PLA MIG LLARG	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	4
2	16	12	PP L'Elia al terra respira molt ràpid, no pot més i es gira al costat per vomitar a la paperera	PP	3/4 FRONTAL	ZOOM IN (a paperera)	So diegètic	-	3
2	19	1	PLA MIG LLARG L'Elia camina nerviosa pel passadís de casa seva cap a la cuina	PLA MIG LLARG	FRONTAL FRONTAL	TRÀVELING DE SEGUIMENT	So diegètic	-	2
2	20	1	PLA MIG LLARG L'Elia entra a la cuina ansiosament i va directa a la nevera	PLA MIG LLARG	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	2
2	20	2	PLA MIG L'Elia obre la nevera ràpidament	PLA MIG CURT	3/4 FRONTAL	GIR (transició)	So diegètic	-	2
2	20	3	L'Elia continua menjant compulsivament de la nevera	PLA ESCORÇ (nevera)	PICAT FRONTAL	GIR (transició)	So diegètic	-	1,5
2	20	4	La nevera ja està quasi buida i l'Elia té tota la cara bruta i plena de menjar. Elia està parada en xoc davant de la nevera	PLA MIG LLARG	PICAT LATERAL	GIR (transició)	So diegètic	-	1,5

2	20	5	PLA SENCER l'Elia està asseguda al terra de la cuina davant de la nevera. Pel voltant té tot ple d'embolcalls i restes de menjar. Està en estat de xoc, té la mirada perduda	PLA SENCER	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	3
2	20	6	PP Cara de l'Elia tota bruta de menjar, mira al no res encara amb estat de xoc	PP	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	2
ACTE 3									
SEQÜÈNCIA / ACTE	ESCENA	PLA	CONTINGUT	ENQUADRE	ANGLE	MOVIMENT	SO	DIÀLEG	DURACIÓ
3	23	1	PLA SUBJECTIU els ulls de l'Elia es van obrint	PLA SUBJECTIU	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic		2
3	23	2	PLA SUBJECTIU mentre els ulls de l'Elia sobre, es veu l'interior de la sala de l'hospital, on estan els seus pares, un sanitari i el doctor enfocant-li als ulls amb la llenterna.	PLA SUBJECTIU	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	DOCTOR "Elia? Elia!"	3
3	23	3	PLA SENCER L'Elia està estirada a la camilla entubada	PLA SENCER	3/4 FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	DOCTOR "Elia you ar in the hospital. You lost"	4
3	23	4	PP L'Elia té un aspecte molt dèbil, està quasi inconscient i entubada.	PP	PICAT 3/4	-	So diegètic Diàleg	DOCTOR "consciousness in the gym, an ambulance"	4
3	23	5	PLA MIG del doctor parlant amb l'Elia	PLA MIG LLARG	CONTRAPICAT 3/4	-	So diegètic Diàleg	DOCTOR " has bought you here"	3
3	23	6	PLA DETALL de les ulleres marcades i negres de l'Elia	PLA DET	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	DOCTOR " your physical"	2
3	23	7	PLA DETALL de la clavícula i mandíbula marcades	PLA DET	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	DOCTOR "condition is..."	2
3	23	8	PLA DETALL del suero	PLA DET	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	DOCTOR "very week, we will..."	3
3	23	9	PP L'Elia té un aspecte molt dèbil, està quasi inconscient i entubada.	PP	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	DOCTOR "have to admit you until you recover"	5
3	25	1	PLA GENERAL L'Elia surt de l'habitació de l'hospital al passadís disparada. Li costa quedar-se de peu.	PLA GENERAL	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	2
3	25	2	PLA GENERAL al final del passadís hi ha una porta per on es veu a l'Ana per la finestra	PLA GENERAL	FRONTAL 3/4	-	So diegètic	-	1
3	25	3	PP de l'Ana mirant per l'altre banda de la finestra	PP	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	1

3	25	4	PLA SENCER L'Elia corre cap a l'Ana pel passadís	PLA SENCER	3/4 FRONTAL	-	So diegètic	-	2
3	25	5	PLA MIG L'Elia arriba davant la porta i suplica a l'Ana	PLA MIG LLARG	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	ELIA "I need Ana"	3
3	25	6	CONTRAPLA des del costat de la porta de l'Ana es veu a l'Elia suplicar	PLA MIG (CONTRAPLA, ESCORÇ)	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	2
3	25	7	PLA MIG L'Elia continua dèbil suplicant estar amb l'Ana	PLA MIG LLARG	3/4 FRONTAL	-	So diegètic	-	2
3	25	8	PLA AMERICÀ L'Elia plora mentre se l'emporten	PLA AMERICÀ	3/4 FRONTAL	-	So diegètic	-	2
3	25	9	PLA AMERICÀ L'Elia plora mentre se l'emporten	PLA AMERICÀ	3/4 FRONTAL	-	So diegètic	-	3
3	25	10	PP L'Elia plora destrossada	PP	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	2
3	25	11	PLA SENCER S'emporten a l'Elia mentre mira a l'Ana	PLA SENCER	CONTRAPICAT 3/4	-	So diegètic	-	3
3	25	12	PLA SENCER des del punt de vista de la finestreta, s'emporten a l'Elia pel final del passadís	PLA SENCER	PICAT FRONTAL	-	So diegètic	-	3
3	27	1	PLA SENCER L'Elia està a la dutxa ajudada mentre l'aigua li cau pel cos	PLA SENCER	3/4 FRONTAL	-	So diegètic	-	2
3	27	2	PP L'Elia li cau pel cap l'aigua, té els ulls tancats	PP	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	2
3	27	3	PLA DET de com li cau per la clavícula marcada per la primesa l'aigua	PLA DET	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	2
3	27	4	PLA SENCER L'Elia està a la dutxa ajudada mentre l'aigua li cau pel cos. Dos segons després algú pica a la porta	PLA SENCER	ZENITAL	-	So diegètic	-	3
3	27	5	PLA MIG	PLA MIG (ESCORÇ)	LATERAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	RITA "Sweetheart, you should get out now"	5
3	27	6	PLA DET de la dutxa com cau aigua	PLA DET	3/4 CONTRAPICAT	-	So diegètic Diàleg	RITA "Do you want me to help you pack your things? We're going home"	5
3	27	7	PLA SENCER L'Elia no contesta, té la mirada enfocada en l'interior de la dutxa, després de dos segons mira cap a la porta amb cara de poker.	PLA SENCER	3/4 FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	-	3

ACTE 4									
SEQÜÈNCIA / ACTE	ESCENA	PLA	CONTINGUT	ENQUADRE	ANGLE	MOVIMENT	SO	DIÀLEG	DURACIÓ
4	36	1	PLA SENCER L'Elia d'avia camina pel carrer amb els seus dos nets	PLA SENCER	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	0,5
4	36	2	PLA GENERAL els tres arriben davant una cafeteria molt llaminera	PLA GENERAL	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	0,5
4	36	3	PLA AMERICÀ Els nets es queden bocabadats amb els dolços de l'aparador	PLA AMERICÀ	FRONTAL LATERAL	-	So diegètic	-	1
4	36	4	PLA DET dels dolços	PLA DET	PICAT 3/4	-	So diegètic	-	0,5
4	36	5	PLA CONJUNT des de dins de l'aparador es veu els dos nets babejant pels dolços que miren	PLA CONJUNT (CONTRAPLÀ)	CONTRAPICAT FRONTAL	-	So diegètic	-	1
4	36	6	PLA AMERICÀ Els nets li demanen a la seva àvia per entrar	PLA AMERICÀ	3/4 FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	ORIOI Can why enter? ALEX Please, it looks delicious!	2
4	36	7	PLA MIG L'Elia els hi somriu. Veu a l'Ana pel reflex del vidre	PLA MIG CURT	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	2
4	36	8	PP de l'Elia amb la reacció en veure a través del reflex a l'Ana després de tants anys.	PP	PICAT FRONTAL	-	So diegètic	-	2
4	36	9	PLA AMERICÀ L'Elia gira per mirar a l'Ana a la cara, no s'ho pot creure.	PLA CONJUNT	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	0,5
4	36	10	PLA GENERAL L'Ana, a l'altre banda del carrer (tè aspecte de nena)	PLA GENERAL (CONTRAPLÀ)	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	0,75
4	36	11	PP L'Elia es queda embobada.	PP	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	ORIOI Who is she? ALEX Do you know her?	1
4	36	12	PLA MIG L'Elia està en xoc, els seus nets la fan tornar en sí.	PLA MIG CURT	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	ALEX Why is she looking at you?	3
4	36	13	PLA GENERAL L'Ana, a l'altre banda del carrer (tè aspecte de nena)	PLA GENERAL	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	0,75
4	36	14	PP L'Elia tanca els ulls i respira fons, torna a obrir-los i respon.	PP	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic Diàleg	ELIA "No one..."	2
4	36	15	PLA SENCER Mentre segueix el reflex de l'Ana, els tres entren dins la cafeteria	PLA SENCER	FRONTAL FRONTAL	-	So diegètic	-	2

Taula 1: Guió escaleta del curtmetratge “Perquè”.

Pla de producció.

Per la total producció del curtmetratge "*Perquè*" es calcula que es necessita un període d'un any aproximadament. Una producció animada amb la tècnica de rotoscòpia requereix un temps molt extens, ja que és una tècnica costosa i lenta i es necessiten molts feedbacks i correccions per part de l'equip de direcció. Tot i això, a la següent taula s'exposa el pla aproximat de la producció total del curtmetratge, amb tots els períodes des dels inicis fins al màster final.

Equip	Tasca	2023												2024			
		MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	SETEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE	GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY		
GUIÓ	Investigació TCA																
	Definició de la idea																
	Logline																
	Tagline																
	Storyline																
	Sinòpsis																
	Guió literari																
	Storyboard																
	Guió tècnic																
	Fitxa de personatges																
DIRECCIÓ	Localitzacions																
	Referències literàries																
	Referències estil·listiques																
	Moodboard																
	Revisió del guió																
	Revisió del layout																
	Supervisió de veus de referència																
	Supervisió de la bso																
	Revisió del muntatge final																
PRODUCCIÓ	Agenda de producció																
	Configuració equip																
	Selecció del programari i maquinària																
PRODUCCIÓ EXECUTIVA																	
	Pressupost de producció																
	Pla de finançament																
DISSENY																	
	Disseny de personatges																
	Disseny d'efectes																
	Disseny d'espais																
	Disseny de caràtula																
	Disseny d'il·luminació																
	Textures i ombres																
	Concept art																

Pla de promoció.

L'etapa de producció de qualsevol obra audiovisual és essencial, ja que si no, no es tindria cap peça. No obstant això, l'apartat de promoció i difusió d'aquesta acostuma a quedar en l'oblit i no se li dona tanta importància com se li hauria de donar. Una bona difusió de l'obra, sigui llargmetratge o curtmetratge, de qualsevol gènere, facilita que aquesta pugui ser visualitzada pel target a qui ens volem dirigir i, per tant, complir el nostre objectiu. Executar un bon pla de promoció és, doncs, vital.

Per tenir un bon pla de difusió cal considerar diversos factors perquè la difusió del nostre producte sigui efectiva. Cal arribar, sobretot, al nostre target, i per això s'ha d'entendre per on aquest es mou, d'altra banda, podem actuar i presentar el producte a determinats mitjans amb els quals pugui arribar a l'espectador.

El curtmetratge "*Perquè*" pretén ser exportat i presentat a cadenes públiques, associacions, campanyes i organitzacions destinades a la lluita per la divulgació de la salut mental. Així doncs, contactar amb les cadenes públiques nacionals, com per exemple La 2, TV3 o Canal 33; o, d'altra banda, col·laborar amb les entitats associades que formen part de FEACAB, la federació espanyola d'associacions d'ajuda i lluita contra l'anorèxia i la bulímia, com per exemple ACAB a Catalunya o d'una altra comunitat autònoma, resulta molt encertat.

Altres espais com ITA o Setca, organitzacions de serveis especialitzats en els trastorns de la conducta alimentària, que col·laboren amb diversos hospitals, centres clínics i psicològics, centres educatius i universitaris, ... també poden ser un mitjà pel qual explotar la difusió del projecte i, que es faci ús com a eina divulgativa.

No únicament s'ha d'exportar la peça audiovisual com a unitat, sinó que, perquè el projecte tingui cabuda en el mercat i prevalença, hem de crear un univers propi del projecte i crear una experiència pel consumidor i espectador de "*Perquè*". Fer partícip al futur espectador des de l'inici de la producció del curtmetratge resulta molt efectiu perquè aquest el segueixi i, amb l'ús de les xarxes socials és la manera més efectiva.

Així doncs, l'equip de promoció ha d'estar present i actiu des del minut 1 de l'inici de la producció de "*Perquè*" i ha de crear tot un univers creatiu, tant d'estil com de narrativa, és a dir, ha de crear una identitat corporativa, un brandbook que reculli tots els criteris gràfics. D'aquesta manera, es crea una expectativa i un sentiment de pertinença a l'equip de producció del curtmetratge "*Perquè*".

Tot i que el guió de "*Perquè*" està escrit i narrat en anglès, l'idioma es pot canviar segons l'idioma del país destinatari. L'anglès ha sigut escollit perquè és el principal idioma que es parla a escala mundial. Tot i això, seria encertat fer-ne una versió en espanyol per poder-lo exportar nacionalment; aquest canvi, doncs, implica l'ús de més recursos i canvis en la planificació, tant canvis en el guió, com canvis en el pressupost, ja que es necessiten noves veus i actors de doblatge per l'enregistrament del diàleg. Aquest fenomen es produiria cada cop que la producció patís un canvi d'idioma; aquest canvi si no, pot resoldre's com a segona opció amb l'ús i addició de subtítols, on es requeriria també una persona dedicada a la traducció.

BSO i música.

La BSO o banda sonora original de qualsevol producció audiovisual inclou la música, els diàlegs i els efectes de so. La música pot ser composta específicament o també pot ser preexistent per acompanyar les escenes.

Per la producció de la música del curtmetratge "*Perquè*" es planteja una música de fons poc invasiva, és a dir, que no prengui un paper principal en la narració de la història, sinó que únicament acompanyi a les escenes de manera superficial. Tot i això, la música ha de correspondre a la càrrega emocional de l'escena, per exemple, quan l'Èlia té un atac d'ansietat, la música ha de ser més intensa i greu; d'altra banda, també es pot jugar amb l'ús del silenci i l'efecte de so d'aïllament i l'eco, per representar l'emoció del personatge en l'escena.

Esmento la cançó “*Sparkle*” del grup japonès Radwimps per tenir-lo com a referència. La introducció d’aquesta peça correspon al sentiment d’esperança que vol transmetre el final del curtmètratge; així doncs, seria una melodia adient per posar-la al final de “*Perquè*” amb l’aparició dels crèdits finals.

Respecte als diàlegs, es necessiten onze veus diferents que donin vida als personatges principals: l’Èlia, l’Ana, la Rita i el Manolo, i també als personatges menys rellevants: els nets Àlex i Oriol, el doctor, els dos sanitaris, el professor i la veïna.

Per la veu de l’Èlia es necessita una actriu de doblatge que tingui una veu dolça, apagada, dèbil, suau i agradable. Envers l’Ana es requereix una actriu de doblatge amb una veu molt aguda, estrident i confiada.

Els actors de doblatge que donin veu als pares de l’Èlia, la Rita i el Manolo han de tenir una veu més adulta; el Manolo té una veu plana, tranquil·la i greu, i la Rita, en canvi, té una veu més estrident, alegre i enèrgica.

Pressupost.

El pressupost per la producció d’una peça en animació 2D difereix força del model de pressupost d’una obra real, ja que aquesta es basa sobretot en el preu per fotograma. Aquest càlcul permet reunir ordenadament una planificació de tots els costos en la producció de l’obra audiovisual existents.

Aquest pressupost es realitza amb l’objectiu d’adherir-se als costos marcats i prevenir costos excessius, els costos totals han de ser calculats i ben distribuïts en cada procés de producció. A continuació es presenta el pressupost aproximat per la producció del curtmètratge “*Perquè*” que es basa en la plantilla del model de pressupost d’una obra animada ja existent en el mercat audiovisual.

			UNITAT	Num UNITATS	PREU UNITAT
DIRECCIÓ					
	Director		T/A	12	1.100,00 €
	Director d'animació		Mes	12	800,00 €
			DIRECCIÓ subtotal		22.800,00 €
PREPRODUCCIÓ					
	Script-guió		T/A	1	2.500,00 €
	Coordinació de preproducció		T/A	1	3.000,00 €
	Disseny de models de personatges		Unitat	11	500,00 €
	Disseny d'escenaris		Unitat	28	60,00 €
	Storyboard		Unitat	1	4.500,00 €
	Desenvolupament del projecte		T/A	1	6.000,00 €
	Materials i llicències				
		Microsoft Office	Usuari al mes	360	5,60 €
		Adobe Creative Cloud	Mes	360	73,50 €
		Celtx	Mes	96	15,00 €
		ToonBoom	Anual	30	67,50 €
	Altres		T/A	1	7.200,00 €
			PREPRODUCCIÓ Subtotal		62.321,00 €
PRODUCCIÓ					
	Direcció de producció		T/A	1	25.000,00 €
	Disseny de producció		T/A	1	15.000,00 €
	Escenaris finals		Unitat	28	500,00 €
	Layout		Plano	750	25,50 €
	Animació		Fotograma	25000	2,00 €
	Gastos generals		T/A	1	52.000,00 €
			PRODUCCIÓ subtotal		175.125,00 €
POSTPRODUCCIÓ					
	Actors de doblatge		Actor	11	800,00 €
	Composició escenes + FX		Fotograma	30000	4,50 €
	Edició		Unitat	1	2.500,00 €
	Música		T/A	1	4.000,00 €
	Àudio (montatge, mescles, soundtrack, ...)		T/A	1	6.000,00 €
			POSTPRODUCCIÓ subtotal		156.300,00 €
			TOTAL		416.546,00 €

Taula 3: Pressupost del curtmetratge “Perquè”.

Conclusions.

Aquest projecte ha sigut un gran aprenentatge per mi. No només a nivell teòric, sinó també a nivell pràctic i logístic. He pogut veure en perspectiva la producció d'un projecte d'animació i, puc afirmar, que dista força de la producció d'una peça d'imatge real, sigui ficció o documental. Tot i que els objectius plantejats en un inici han sigut assolits, considero que aquest projecte no és el final, sinó que és una gran proposta per continuar i millorar.

Per començar, després d'haver fet una gran i exhaustiva recerca sobre els trastorns de la conducta alimentària, he sigut conscient del que és a escala patològica i teòrica, he adquirit una gran comprensió d'aquest trastorn mental, concretament de l'anorèxia nerviosa i he pogut ser espectadora de l'evolució que ha tingut l'estudi sobre els TCA. Gràcies a la curta investigació que vaig realitzar pel Treball de Recerca, ja fa quatre anys, he pogut comprovar que, en aquest període de temps, s'han realitzat molts més estudis i se n'ha aprofundit més, sobretot en la cerca i la distinció dels símptomes, s'han elaborat nous quadres clínics, com per exemple el trastorn per afartament, i també en l'elaboració de nous tractaments entre d'altres.

Tot i això, per complementar aquesta investigació, en un futur considero que seria adient fer un seguiment a diversos pacients que estiguin vivint la malaltia per saber exactament com és el seu dia a dia. Ara bé, aquesta nova proposta pot arribar a ser controvertit, ja que xoca amb la protecció de la intimitat personal i, n'és complicat aconseguir els permisos i col·laborar amb entitats i clíniques amb pacients d'aquesta mena. Un dels entrebancs en la realització de la investigació en els TCA durant aquest treball ha sigut, justament, aquest.

Per una banda, la producció del projecte "*Perquè*" m'ha fet ser conscient que el procés de producció d'una peça animada requereix molt més temps que la realització d'una peça ficcionada d'imatge real. Es necessita, també, un seguit de documentació molt diferent del d'un altre tipus de producció, ja sigui d'imatge real com d'animació en tres dimensions.

D'altra banda, crec que el meu objectiu personal no s'ha acabat assolir amb èxit. El meu propòsit, tant amb la realització del Treball de fi de Grau com del passat Treball de Recerca, sempre ha sigut allunyar-me de l'estigmatització dels trastorns de la conducta alimentària i donar-ne una perspectiva personal i emocional; ficar-me dins la pell d'aquell que ho pateix i

del seu entorn i, crec que no s'ha acabat de complir. És a dir, crear una peça audiovisual que faci justícia a la problemàtica sense estigmatitzar-la és quelcom molt difícil, jo he pogut evocar-hi la meua perspectiva, el que jo conec: una mirada femenina i caucàsica, però, sento que he tornat a caure en el tòpic amb la creació del meu personatge principal, la qual també és una dona caucàsica (figura que s'acostuma a presentar en les produccions que tracten la temàtica). Endemés, durant la creació del guió literari, m'he adonat que, s'hauria de replantejar la durada de la peça i fer-ne un llargmetratge, ja que considero que en un curtmetratge només hi he pogut mostrar unes pinzellades de les vivències de la protagonista, i que, tenint més temps, en una producció més llarga, es podria haver aprofundit més en l'explicació de les vivències de l'Èlia i el seu entorn.

En conclusió, la realització de "Perquè" ha significat un gran aprenentatge, tant en la investigació dels TCA com en endinsar-me en el món de la producció animada. Tot i això, aquest projecte no és una peça que ha finalitzat, sinó que és l'inici per poder arribar a fer una producció a gran escala.

Bibliografía.

- {{ (root.Post && root.Post.Id) ? root.Post.Translations[root.Lang].socialTitle : \$root.Seo.pageTitle. (2022, verano 3). Nowness.com.
<https://www.nowness.com/story/you-look-so-healthy>
- Anorexia nerviosa. (2018, febrero 20). MayoClinic.org. <https://www.mayoclinic.org/es-es/diseases-conditions/anorexia-nervosa/diagnosis-treatment/drc-20353597>
- Arija Val, V., Santi Cano, M. J., Novalbos Ruiz, J. P., Canals, J., & Rodríguez Martín, A. (2022). Characterization, epidemiology and trends of eating disorders. *Nutricion hospitalaria: organo oficial de la Sociedad Espanola de Nutricion Parenteral y Enteral*, 39(Spec2), 8–15. <https://doi.org/10.20960/nh.04173>
- Bahji, A. (2022, mayo 19). *Anees Bahji: Why are eating disorders so hard to treat?* Behind the Rabbit Productions. (2021, junio 14). *Award winning short film on eating disorders helps bring the topic to light-The Weight of Perfection*. Wordpress.com. <https://behindtherabbitproductions.wordpress.com/2021/06/14/festival-award-winning-short-film-on-eating-disorders-helps-bring-the-topic-to-light/>
- Brown, H. (2010). *Brave girl eating: A family's struggle with anorexia*. HarperCollins eBooks. <https://www.goodreads.com/book/show/9268629-brave-girl-eating>
- CCMA. (s/f). *Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals - TV3*. CCMA. Recuperado el 27 de mayo de 2023, de <https://www.ccma.cat/>
- Costa, Jordi Mitjà. (2021, octubre 1). La apología de la anorexia y la bulimia en el entorno digital. *SOM Salud Mental* 360. <https://tca.som360.org/es/blog/apologia-anorexia-bulimia-entorno-digital>
- Costa, José María. (2017, julio 27). *Hasta el hueso, la nueva película de Netflix sobre la anorexia: los especialistas alertan sobre el enfoque*. LA NACION. <https://www.lanacion.com.ar/sociedad/hasta-el-hueso-la-nueva-pelicula-de-netflix-sobre-la-anorexia-los-especialistas-alertan-sobre-el-enfoque-nid2046898/>
- Diboos, F. de A. (2018). La animación española, una apuesta de futuro. En *La industria española de la animación y de los efectos visuales*. https://www.dropbox.com/s/u0tv95260hdrjub/DIBOOS_LIBRO%20BLANCO_Sep2018.pdf?dl=0
- Dyer, D. (2015). *Generational wealth: Buying houses, blessing families, and building wealth through real estate*. Createspace Independent Publishing Platform.

El sector audiovisual: si no lo veo, no lo creo. (2022, junio 13). Marketing Directo. <https://www.marketingdirecto.com/especiales/the-future-of-advertising-especiales/audiovisual-tendencia>

Elflein, J. (2022, septiembre 2). *Share of the population with an eating disorder worldwide from 1990 to 2019.* Statista. <https://www.statista.com/statistics/1035184/percentage-of-people-with-eating-disorders-worldwide/>

Emma wants to live - Java Films. (2016, mayo 5). Java Films | Documentary Distribution. <https://javafilms.fr/film/emma-wants-to-live/>

Facing Anorexia. (s/f).

Facing anorexia - java films. (2009, julio 15). Java Films | Documentary Distribution. <https://javafilms.fr/film/facing-anorexia/>

Factors de Risc i Síntomes - Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia. (2019, septiembre 23). Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia. <https://www.acab.org/els-trastorns-de-la-conducta-alimentaria/que-son-els-tca/factors-de-risc-i-simptomes/>

Fantino, J. (2022, noviembre 2). ¿Cómo aplicar la técnica de rotoscopía en animación? <https://www.crehana.com>. <https://www.crehana.com/blog/estilo-vida/roscopia-animacion-tecnica/>

Francisco, O. S. (2018 11). *Los trastornos de la conducta alimentaria son la tercera enfermedad crónica más frecuente entre adolescentes.* Semg.es. <https://www.semg.es/index.php/noticias/item/326-noticia-20181130>

Gabriela, B. V. (2018, noviembre 6). *Cortometraje.* Euston96. <https://www.euston96.com/cortometraje/>

Glynne, A. (2017, abril 24). *Anorexia - Kirsty's Story.*

Gomis, D. M. J. (2015, invierno 5). *Síntomas y tratamiento de la anorexia.* Top Doctors. <https://www.topdoctors.es/diccionario-medico/anorexia>

Greenfield, L. (2006, octubre 21). *Thin.*

HALAL. (s/f). *HALAL - nervosa.* HALAL - Nervosa; HALAL. Recuperado el 22 de mayo de 2023, de <https://halal.amsterdam/item/nervosa/>

Hertzfeldt, D. (2016, mayo 21). *It's Such a Beautiful Day.*

Hornbacher, M. (s/f). *Wasted* —. Marya Hornbacher. Recuperado el 22 de mayo de 2023, de <http://www.maryahornbacher.com/wasted>

I Love Ana. (2023, mayo 22). La Vanguardia. <https://www.lavanguardia.com/peliculas-series/peliculas/i-love-ana-977894>

Inicio - Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia. (2019, octubre 3). Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia. <https://www.acab.org/es/>

Johns, N. (2009). *Purge: Rehab Diaries*. Seal Press.

Longo, B. (2020, mayo 7). Las 20 CONSECUENCIAS de la ANOREXIA: psicológicas, físicas y sociales. *psicologia-online.com*. <https://www.psicologia-online.com/consecuencias-de-la-anorexia-psicologicas-fisicas-y-sociales-5047.html>

Loria Kohen, V., Campos Del Portillo, R., Valero Pérez, M., Mories Álvarez, M. T., Castro Alija, M. J., Matía-Martín, M. P., & Gómez Candela, C. (2021). Nutritional education protocol in the treatment of eating disorders in the clinical and care settings. *Nutricion hospitalaria: organo oficial de la Sociedad Espanola de Nutricion Parenteral y Enteral*, 38(4), 857–870. <https://doi.org/10.20960/nh.03617>

Los tratamientos del TCA - Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia. (2019, octubre 7). Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia. <https://www.acab.org/es/los-trastornos-de-conducta-alimentaria/los-tratamientos-del-tca/>

Meeks, R. (2023, enero 8). “It’s such a beautiful day”: una sobrecogedora y magnífica hora de animación sobre vida, muerte y salud mental protagonizada por muñecos de palo, que puedes ver en streaming. *Espinof.com*; Espinof. <https://www.espinof.com/criticas/its-such-a-beautiful-day-sobrecogedora-magnifica-hora-animacion-vida-muerte-salud-mental-protagonizada-munecos-palo-que-puedes-ver-streaming>

Meijer, T. (2019, octubre 1). *Nervosa*.

Miele, T. (2014, abril 26). *Starving in Suburbia*.

Mora, R. R. (2014, diciembre 3). *Los TCA en el nuevo DSM-V (Vol. I): Anorexia Nerviosa*. Centta.es. <https://centta.es/articulos-propios/los-tca-en-el-nuevo-dsm-v-vol-i-anorexia-nerviosa>

Munro, A. D., & Bishop, L. M. (2020, abril 1). *The weight of perfection*.

Noxon, M. (2017, julio 14). *To the bone*.

Orús, A. (2023, invierno 1). *Netflix: número de suscriptores en todo el mundo 2011-2022*. Statista. <https://es.statista.com/estadisticas/598771/numero-de-suscriptores-netflix-en-streaming-en-todo-el-mundo/>

O’Steen, S. (1981, mayo 11). *The best little girl in the world*.

Perfil, V. T. mi. (2011a, mayo 8). *Anorexia nerviosa purgativa: Factores de adquisición y de mantenimiento*. Blogspot.com.

<http://averroespsicologos.blogspot.com/2011/08/anorexia-nerviosa-purgativa-factores-de.html>

Perfil, V. T. mi. (2011b, septiembre 3). *¿Anorexia nerviosa purgativa o bulimia nerviosa purgativa?* Blogspot.com.

<http://averroespsicologos.blogspot.com/2011/03/anorexia-nerviosa-purgativa-o-bulimia.html>

PSHE KS2 / KS3: Anorexia - kirsty's story. (2019, noviembre 21). BBC.

<https://www.bbc.co.uk/teach/class-clips-video/pshe-ks2-anorexia-kirsty-story/zhh9wty>

Publicista, E. (2023). *Cinco tendencias del sector audiovisual que marcarán el año 2023*. <https://www.elpublicista.es/tendencias-publicidad-marketing-2023/cinco-tendencias-sector-audiovisual-marcaran-ano-2023>

¿Qué ha cambiado en la comunicación audiovisual? (2016, julio 13). *Productora Audiovisual | Huri Broadcast*. <https://huribroadcast.com/cambios-comunicacion-audiovisual/>

Sánchez-All, E. M.-S. (s/f). *El cine de animación*. Educomunicacion.es. Recuperado el 22 de mayo de 2023, de

<https://educomunicacion.es/cineyeducacion/historiacineanimacion.htm>

Santos, L. R. (2016, abril 12). *Cómete el Mundo TCA - DSM 5. Cambios en diagnóstico*. CometeelmundoTCA; Cómete el Mundo TCA.

<https://www.cometeelmundotca.es/index.php/blog/item/63-dsm-5-cambios-en-el-diagnostico-de-los-tca>

Schneider, P. (1994, octubre 2). *For the love of Nancy*.

Serafimova, S. (s/f). *Nervosa by Thessa Meijer*. Short of the Week. Recuperado el 22 de mayo de 2023, de <https://www.shortoftheweek.com/2022/02/21/nervosa/>

Tania, B., & Rivera Ricardo, P. (2012). *Trastorno Dismorfo Corporal: Un Desorden Complejo*. Eae Editorial Academia Espanola.

TCA y aislamiento. (s/f). Setcabarcelona.com. Recuperado el 22 de mayo de 2023, de <https://www.setcabarcelona.com/tca-y-aislamiento/>

Televisión digital - Canales de la TDT. (s/f). Gob.es. Recuperado el 27 de mayo de 2023, de

<https://televisiondigital.mineco.gob.es/TelevisionDigital/TDT/Paginas/canales-tdt.aspx>

The Art of Starving - the nebula awards®. (2018, febrero 26). The Nebula Awards®. <https://nebulas.sfwaworld.org/nominated-work/the-art-of-starving/>

The Weight of Perfection. (s/f). *The weight of perfection - short film, eating disorders*.

The Weight of Perfection. Recuperado el 22 de mayo de 2023, de

<https://theweightofperfection.com/>

Tipus de TCA - Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia. (2019, septiembre 23).

Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia. <https://www.acab.org/els-trastorns-de-la-conducta-alimentaria/que-son-els-tca/tipus-de-tca/>

Toon Boom, ¿qué es y para qué se utiliza? (2023, enero 31). *U-tad*. [https://u-](https://u-tad.com/toon-boom-que-es-y-para-que-se-utiliza/)

[tad.com/toon-boom-que-es-y-para-que-se-utiliza/](https://u-tad.com/toon-boom-que-es-y-para-que-se-utiliza/)

Trastorns de la conducta alimentària (TCA). (s/f). Canal Salut. Recuperado el 22 de

mayo de 2023, de [https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/t/trastorns-conducta-](https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/t/trastorns-conducta-alimentaria/)
[alimentaria/](https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/t/trastorns-conducta-alimentaria/)

Vázquez, A. (2021, abril 20). *Unicorn Blood*.

Villerius, J. (2016, noviembre 22). *Emma Wants to Live*.

Watch documentaries online. (s/f). Cultureunplugged.com. Recuperado el 22 de

mayo de 2023, de [https://cultureunplugged.com/documentary/watch-](https://cultureunplugged.com/documentary/watch-online/play/9458/Facing-Anorexia-)
[online/play/9458/Facing-Anorexia-](https://cultureunplugged.com/documentary/watch-online/play/9458/Facing-Anorexia-)

Wikipedia contributors. (s/f). *Celtx*. Wikipedia, The Free Encyclopedia.

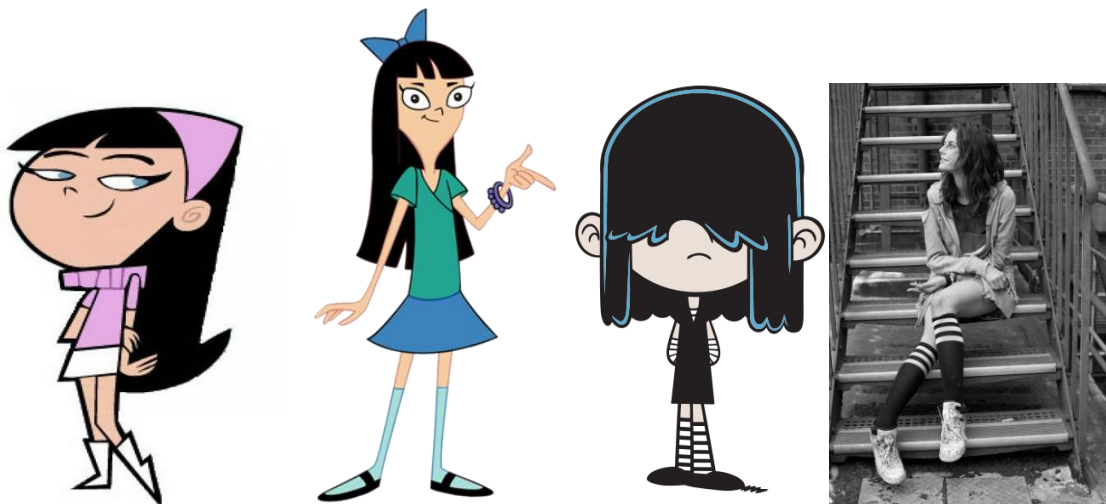
<https://es.wikipedia.org/w/index.php?title=Celtx&oldid=149642830>

Annexes.

Referents estètics per l'elaboració del personatge de l'Èlia:

Referents estètics per l'elaboració del personatge de l'Ana:

Referents estètics per l'elaboració del personatge de la Rita:

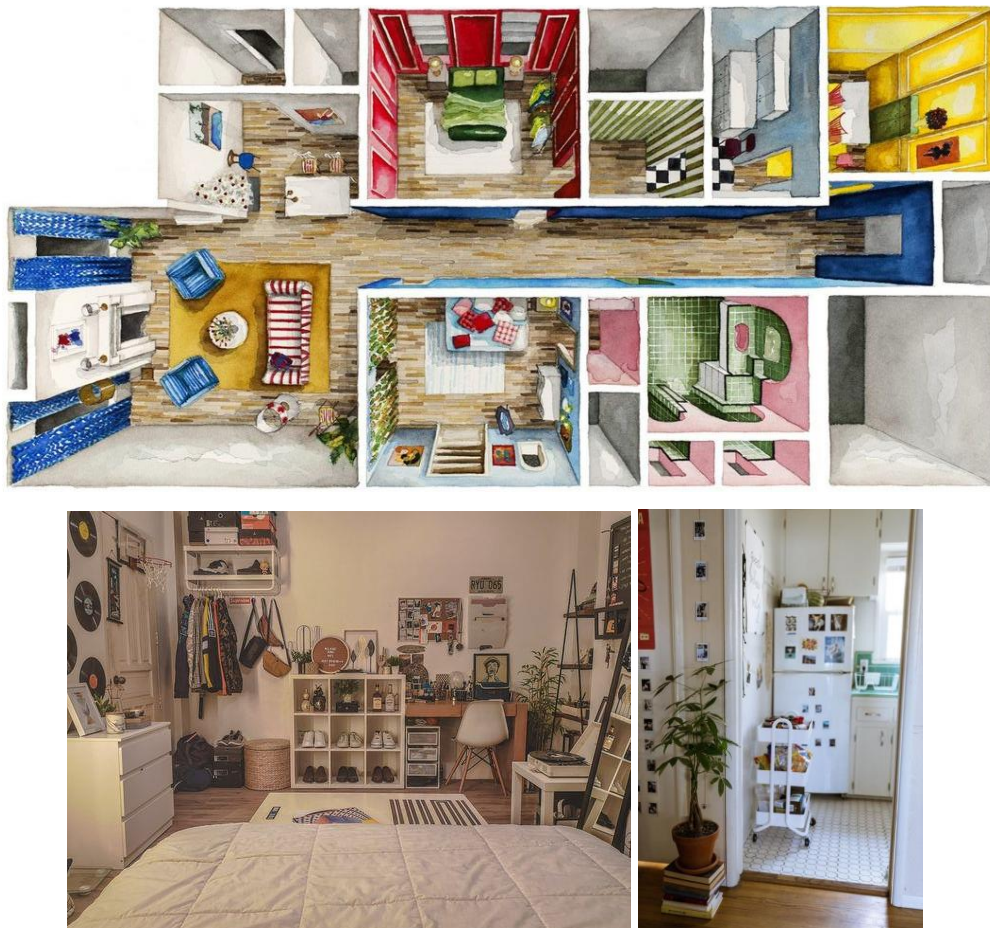

Referents estètics per l'elaboració del personatge del Manolo:

Referents estètics per l'elaboració dels escenaris:

- Casa de l'Èlia

- L'escola

- Sala de dansa

- Supermercat

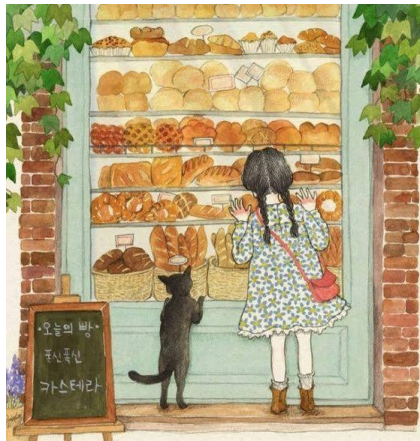
- Gimnàs

- Hospital

- Cafeteria

Proposta de pòster promocional i imatge de referència del curtmetratge “Perquè”.

